

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΟΡΑΤΙΟΥ ΩΔΑΙ

ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΒΟΗΘΗΜΑ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ Η' ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΟΚΤΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ **ΟΕΣΒ**

• •

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Κείμενον.
2. Ἐρμηνεία.
3. Γραμματικά — Σημασιολογικά.
4. Συντακτικά.
5. Πραγματικά.
6. Νόημα.
7. Περιλήψεις και 8. Μέτρα.

Α Θ Η Ν Α Ι

[9--?]

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΟΡΑΤΙΟΥ ΩΔΑΙ

ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΒΟΗΘΗΜΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Η' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΟΚΤΑΤΕΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΣΒ

•• 19139

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 1) Κείμενον. 2) Μετάφρασις. 3) Γραμματικά—Σημασιολογικά.
4) Συντακτικά. 5) Πραγματικά. 6) Νόημα. 7) Περιλήψεις και 8) Μέτρα.

ΑΘΗΝΑΙ

Πάν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν διὰ σφραγίδος
ὑπογραφήν μου.

Γ. Μαγανάκη

QUINTI HORATII FLACCI

Carmina selecta = Ωδαὶ ἐκλεκταὶ

BIBLION ΠΡΩΤΟΝ

1.

Maecēnas, edīte
atāvis regībus,
o et praesidīum meum
et dulce decus (meum),
sunt (nonnulli),
quos iuvat
collegīsse curricūlo
Olympīcum pulv̄rem
metaque evitata
fervīdis rotis
palmaque nobīlis
evēhit ad deos
domīnos terrarum ;
hunc (iuvat),
si turba
mobilīum Quiritīum
certat tollēre
tergemīnis honorībus ;
illum (iuvat),
si condīdit
proprio horrēo,
quidquid verrītūr
de Libycis arēis ;
gaudentem findēre
sarcūlo patrīos agros
numquam demovēas
Attalīcis condicionībus,
ut seget Myrtūm
pavīdus nauta
Cyprīa trabe ;
luctantem Icarīs fluctībus
Afrīcum mercātor metūens,
laudat otūm
et rura sui oppīdi ;
mox refīcit
quassas rates
indocīlis pati pauperīem ;
Est (alius), qui nec spernit
pocūla vetēris Massīci (vini)
nec (spernit) demēre partem
de solido die,
nunc stratus membra

Ω ΔΗ 1

Μαικήνα, καταγόμενε
ἐκ προγόνων βασιλέων,
ώ καὶ προστασία μου
καὶ λαμπρὸν κόσμημά (μου),
νπάρχουν (μερικοί),
τοὺς δόποίους εὐχαριστεῖ,
(τὸ) ὅτι συνέλεξαν διὰ τοῦ ἄρματος
Ολυμπιακὴν κόνιν
καὶ ἡ νύσσα ἡ παρακαμφθεῖσα
διὰ φλογερῶν τροχῶν
καὶ δ φοίνιξ δ εὐγενῆς
ἀνυψώνει μέχρι τῶν θεῶν
τῶν κυρίων τῆς γῆς
τοῦτον (εὐχαριστεῖ),
ἔλαν τὸ πλῆθος
τῶν εὐμεταβόλων Κυριτῶν
ἄγωνίζεται νὰ (τὸν) ἀνυψώσῃ
διὰ τῶν τριπλῶν ἀξιωμάτων
ζητεῖνον (εὐχαριστεῖ),
ἔλαν ἀπέκρυψεν
εἰς τὴν ἴδικήν του σιταποθήκην,
ὅτι δήποτε συνάγεται
ἀπὸ τὰ Λιθυκὰ ἀλώνια
τὸν χαίροντα νὰ καλλιεργῇ
διὰ σκαλιστῆρος τοὺς πατρικοὺς ἀγροὺς
οὐδέποτε ἥθελες ἀπομακρύνει
δι 'Ατταλικῶν προσφορῶν,
ῶστε νὰ διασχίῃ τὸ Μυρτῶν πέλαγος
ώς δειλὸς ναύτης
ἔπι Κυρρίας σχεδίας
τὸν παλαίοντα πρὸς τὰ Ἰκαρία κύματα
Λίβα δ ἔμπορος φοβούμενος,
ἔπαινει τὴν ἀνάπαυσιν
καὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς πόλεώς του
μετ' ὀλίγον ἔπισκενάζει
τὰ συντριβέντα πλοῖα
ἀσυνήθιστος νὰ ὑποφέρῃ τὴν πενίαν
νπάρχει (ἄλλος), ὅστις οὕτε περιφρονεῖ
τὰ ποτήρια τοῦ παλαίον Μασικοῦ (οίνου)
οὕτε (περιφρονεῖ) νὰ ἀφαιρῇ μέρος
ἔκ τῆς ἔργασίμον ἥμέρας,
δηλ. ἄλλοτε μὲν ἐστρωμένος τὰ μέλη

sub viridi arbuto,
nunc ad lene caput
sacrae aquae;
multos iuvant castra
et sonitus tubae
permixtus lituo

bellaque detestata matribus;

manet sub frigido Iove
venator immemor
tenrae coniugis,
seu visa est cerva
fidelibus catulis,
seu rupit
Marsus aper
teretes plagas.
Me hederae,
praemia doctarum frontium
miscent superris dis,
me gelidum nemus
Nympharumque
leves chori
cum Satyris
secernunt populo,
si neque Euterpe
cohabet tibias
nec Polyhymnia
refugit tendere
Lesbium barbiton.
Quodsi me inseres
lyricis vatibus,
feriam sidera
sublimi vertice.

Γραμματικά - Σημασιολογικά.—Maecenas (όνομ. ἀντὶ κλητ.),
atis ἀρ. γ' = δ^{ος} Μαικήνας. atavus, i ἀρ. β' = ἐπίπαππος, πρόγονος (ἐκ τοῦ attae (atta=πάτερ)+avus ἔξ οὐ ἀταβισμὸς=διαλείπουσα κληρονομικότης) ἡ σειρὰ τῶν προγόνων ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας ἔχει οὕτω : pater, avus, proavus, abavus, atavus, tritavus. edīte κλητ. ἐν. μετ. παθ. παρακ. τοῦ edo (ex+do), edīdi, edītum, ἔτε 3=ἐκδίδωμι, γεννῶ (παθ. edor, edītus sum, edi=γεννῶμαι, κατάγομαι). rex, regis ἀρ. γ' = βασιλεύς. ο ἐπιφών.=ῶ, ὁ. et συμpl. σύνδ.=καί. praesidiūm, ii οὐδ. β'=ἐπικουρία, φρουρά, προστασία. dulcis, is, e ἐπίθ. γ'=γλυκύς, λαμπρός, ἔνδοξος (συγκρ. dulcior, us, ὑπερθ. dulcissimus, a, um). decus, δρις (deceo) οὐδ. γ'=κόσμημα, καλλωπισμός, στολίδι. meus, a, um κτητ. ἀντ. α' προσ.=ἔμος, ή, ὃν (β' πρόσ. tuus=σός, γ' πρόσ. suus=δ ἔαυτοῦ, δ ἰδικός του).

ὑπὸ θαλερὰν κόμαρον,
ἄλλοτε δὲ παρὰ τὴν ἥρεμον πηγὴν
ἱεροῦ ὄνδατος
πολλοὺς εὐχαριστεῖ τὸ στρατόπεδον
καὶ δ ἥχος τῆς σάλπιγγος (τοῦ πεζικοῦ)
ἀναμεμειγμένος (μὲ τὸν ἥχον) τοῦ ἵππο-
κοῦ κέρατος
καὶ οἱ πόλεμοι οἱ ἀποτρόπαιοι εἰς τὰς
μητέρας

παραμένει εἰς τὸ ψυχρὸν ὑπαιθρον
δι κυνηγὸς ἐπιλήσμων

τῆς τρυφερᾶς (τοῦ) συζύγου,
εἴτε (διότι) παρετηρήθη ἔλαφος
ὑπὸ τῶν πιστῶν κυναρίων
εἴτε (διότι) διέρρηξεν

δι Μαρσικὸς κάπρος
τὰ στερεὰ δίκτυα.

Ἐμὲ οἱ κισσοί,

δηλ. τὰ βραβεῖα τῶν σοφῶν μετώπων,
ἀναμειγγόντων μετὰ τῶν οὐρανίων θεῶν,
ἔμε τὸ δροσέρὸν ἄλσος

καὶ τῶν Νυμφῶν

οἱ ἔλαφοι χοροὶ

μετὰ τῶν Σατύρων

ἀποχωρίζονταν ἀπὸ τὸν λαόν,

ἔὰν μήτε ἡ Εὐτέρη πη

ἔμποδίζῃ τοὺς αὐλοὺς

μήτε ἡ Πολύμνια

ἀποφεύγῃ νὰ ἐντείνῃ

τὴν Λεσβίαν βάροβιτον.

Ἐὰν λοιπὸν ἔμε θὰ κατατάξῃς

μεταξὺ τῶν λυρικῶν ποιητῶν,

θὰ πλήξω τὰ ἀστρα

διὰ μεταρσίου κεφαλῆς.

sunt γ' πληθ. ἐν. τοῦ βοηθητικοῦ φ. sum, fui, esse=είμαι, ὑπάρχω. qui, quae quod ἀναφ. ἀντ.=δόποιος, α, ov. curricūlum, i οὐδ. β'=δρόμος, στάδιον, ἄρμα. pulvis, ἔρις ἀρσ. γ' καὶ σπανίως θηλ.=κόνις, κονιορτός. Olympīcus, a, um ἐπίθ. β'=δ τῆς Ὀλυμπίας, Ὀλυμπικὸς ἢ Ὀλυμπιακός. collegisse ἀπα. παρακ. τοῦ colligo (cum+lego), lēgi, lēctum, ἔτε 3=συλλέγω, συναθροίζω. iuvat ἔνεστ. δο. τοῦ iuvō iuvi, iutum, ἔτε 1=βοηθῶ, τέρπω, ἀρέσκω, εὐχαριστοῦμαι (ἔδω κεῖται ἀπροσώπως). metaque=et meta, αε θηλ. α'=κῶνος, νύσσα, στήλη τοῦ ἴπποδρόμου, καμπτήρ. ferridus, a, um ἐπίθ. β'=θερμός, διάπυρος φλογερός. evitata μετ. παθ. παρακ. τοῦ evito, avi, atum, ἔτε 1=ἐκφεύγω, διαφεύγω, παρακάμπτω. rota, αε θηλ. α'=τροχός, ρόδα. palma, αε θηλ. α'=φοίνιξ nob̄llis, is, e ἐπίθ. γ'=εὐγενής, ἔνδοξος. terra, αε θηλ. α'=γῆ. dominus, i ἀρσ. β'=δεσπότης, κύριος. evēhit ἐν. δο. τοῦ evēho xi, ctum, ἔτε 3=εξάγω, ἀνυψώ, ἀναβιβάζω. ad πρόθ+αἰτ.=πρός, εἰς+αἰτ. deus, i ἀρσ. β'=θεός. hunc αἰτ. ἐν. τῆς δεικτ. ἀντ. hic, haec, hoc=οὗτος, αὕτη, τοῦτο. si ὑποθ. σύνδ. =ἕάν. mobilium γεν. πληθ. τοῦ mobilis, is, e ἐπίθ. γ'=εὐκίνητος, ἀσταθής, εὐμετάβολος. turba, αε θηλ. α'=τύρῳθη, θόρυβος, πλῆθος. Quiritium γεν. πληθ. τοῦ Quiris, Quirītis ἀρσ. γ'=Κυρίτης, Ρωμαῖος. certat ἐν. δο. τοῦ certo avī, atum, ἔτε 1=ἀγωνίζομαι, ἀμιλλῶμαι. tergemīnus, a, um ἐπίθ. β'=τρίδυμος, τριπλοῦς, tollere ἀπα. ἐν. τοῦ tollo sustūli, sublātum, ἔτε 3=αἴων, ὑψώνω, ἀναβιβάζω. honor καὶ honos, ὅρις ἀρσ. γ'=τιμή, ἀξίωμα. illum αἰτ. ἐν. τῆς δεικτ. ἀντ. ille, illa, illud=εκεῖνος, η, ο. prop̄ius, a, um ἐπίθ. β'=οἰκεῖος, ὕδος condidit παρακ. δο. τοῦ condo (cum+do), condidi conditum, ἔτε 3=ίδρω, κτίζω, κρύπτω, ἀποθηκεύω. hōrētum, i οὐδ. β'=ἀποθήκη, σιταποθήκη. quisquis, quidquid καὶ quicquid ἀρσ. ἀναφ. ἀντ.=δστις δήποτε, ήτις δήποτε, δ, τι δήποτε. de πρόθ.+ἀφαιρ.=περί, ἐκ+γεν. Lib̄ycus, a, um ἐπίθ. β'=δ τῆς Λιβύης, Λιβυκός. verr̄itur γ' ἐν. ἐν. παθ. δο. τοῦ verro verri, versum, ἔτε 3=σαίρω, σαρώνω, συνάγω (παθ. verror, versus sum, verri). arēa, αε θηλ. α'=εὖδαφος, ἀλώς, ἀλώνι. gaudentem μετ. ἐν. gaudens, ntis τοῦ ἡμιαποθετικοῦ gaudeo, gavīsus sum, ἔτε 2=γῆθω, καίω. patrīus, a, um ἐπίθ. β'=πάτριος, πατρικός. findere ἀπα. ἐν. τοῦ findo fidi, fissum, ἔτε 3=σχίζω, ἀροτρῶ, σκάπτω. sarcūlum, i οὐδ. β'=σκαλιστήρ, σκαλιστήρι. ager, agrī συγκοπτ. ἀρσ. β'=ἀγρός. Attalīcus, a, um ἐπίθ. β'=δ τῆς Ἀτταλείας, ὁ Ἀτταλίκος. condiclo, ὅνις θηλ' γ'=δρος, πρότασις, συμφωνία, προσφορά. numquam χρον. ἐπίρο.=οὐδέποτε. demovēas ὑποτακτ. ἔνεστ. τοῦ demovēo, mōvi, mōtum, ἔτε 2=ἀποκινῶ, ἀπομακρύνω, μεταπείθω. ut συμπερο. σύνδ. =ῶστε. trābs, trabis θηλ. γ'=δοκός, σανίς, σχεδία, πλοῖον. Cyprius, a, um ἐπίθ. β'=δ τῆς Κύπρου, Κύπριος. Myrtōus, a, um ἐπίθ. β'=δ Μυρτῷος. pavīdus, a, um ἐπίθ. β'=δειλός. nauta, αε ἀρσ. α'=ναύτης. secat ὑποτακτ. ἔνεστ. τοῦ seco, secūi, sectum, ἔτε 1=τέμνω, διασχίζω, διαπερῶ. mare, is οὐδ. γ'=νῆλασσα, πέλαγος. luctantem αἰτ. ἐν. μετ. ἔνεστ. luctans, ntis τοῦ ἀποθετ. luctor) atus sum, ἀρι 1=παλαίω, ἀγωνίζομαι. Icarīus, a, um ἐπίθ. β'=δ τῆς Ἰκαρίας, Ἰκαρίος. fluctus, us ἀρσ. δ'=ροῦς, κῦμα. Afrīcus, i ἀρσ. β'=δ τῆς Ἀφρικῆς, ὁ Ἀφρικανός, ὁ Λίψ (γαρμπῆς). mercator, ὅρις ἀρσ. γ'=εύπορος. metuens, ntis μετ. ἐν. τοῦ metuo, ui,—,

ἐτε 3=φοβοῦμαι. otium, i οὐδ. β'=σχολή, ἀνάπαυσις, ἄνεσις, opp̄dum, i οὐδ. β'=πόλις.

laudat ἐνεστ. δριστ. τοῦ laudo, avi, atum, ἄτε 1=ἐπαινῶ. ruis, ruris οὐδ. γ'=ἀγρός, ἔπαυλις. sui γεν. ἐν. τῆς κτητ. ἀντων. γ' προσ. suis, a, um=δέ ἑαυτοῦ, δέ ιδικός του (α' meus, β' tuus). mox χρον. ἐπίρρο.=μόλις, μετ' ὀλίγον. reficit ἐνεστ. δριστ. τοῦ reficio (re+facio), fēci, fēctum, ἔτε 3=ἐπισκευάζω, ἀνακαίνιζω, ἀνανεώ. ratis, is θηλ. γ'=σχεδία, πλοῖον. quāssas αἰτ. πληθ. μετ. παθ. παρακ. τοῦ quatīo, quassi, quassum, ἔτε 3=σείω, βλάπτω, συντρίβω, διαρρηγνύω (παθ. quatiōr quassus sum, quatī). indocilis, is, e (doceo=διδάσκω) ἐπίθ. γ'=ἀδίδακτος, δυσμαθής, ἀπειρος, ἀσυγνήστος. pauperies, εἰ θηλ ε'=πενία. pati ἀπαρέμφ. ἐν. τοῦ ἀποθ. patīor, passus sum, pati 3=πάσχω, ἀνέχομαι, ὑπομένω. est ἐνεστ. τοῦ sum. qui ἀναφ. ἀντ.=δόστις. nec καὶ νέοντα συμπλ. σύνδ.=οὔτε, μήτε, καὶ οὔτε vetus, ἔτις μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=παλαιός (συγκρ. vetustīor, ius ὑπερθ. veterīmus, a, um). poculum, i οὐδ. β'=κύπελλον, ποτήριον. Massīcus a, um ἐπίθ. β'=δ Μασσικός, pars, partis θηλ. γ'=μοῖρα, μερίδιον, μέρος. solīdus, a, um ἐπίθ. β'=πάγιος, στερεός, ἀκέραιος, ἐγγάπιμος. demere ἀπαρ. ἐνεσ. τοῦ demo(de+emo), dempsi, demptum, ἔτε 3=ἀφαιρῶ. de πρόθ.+ἀφαιρ. =ἐκ+γεν. dies, εἰ ἀρσ. ε'=ἡμέρα. spernit ἐνεσ. δρ. τοῦ sperno, sprevi, spretum, ἔτε 3=χωρίζω, καταφρονῶ, περιφρονῶ. nunc χρον. ἐπίρρο.=νῦν, τώρα (nunc=nunc=ἄλλοτε μὲν—ἄλλοτε δέ). virīdis, is, e ἐπίθ. γ'=χλωρός, θαλεός. membrum, i οὐδ. β'=μέλος (τοῦ σώματος). sub πρόθ.+ἀφαιρ. =ὑπὸ+αἰτ. arbūtus, i θηλ. β'=ἡ κόμαρος, ἡ κονμαρία. stratus μετ. παθ. παρακ. τοῦ sterno stravi, stratum, ἔτε 3=στρωννυμι, (παθ. sternor, stratus sum, sterni=στρωννυμι, ἔξαπλοῦμαι, τεντών τὴν ἀρίδα μου). ad πρόθ.+αἰτ.=παρὰ+αἰτ. aqua, ae θηλ. α'=ündωρ. lenis, is, e ἐπίθ. γ'=κοῦφος, μαλακός, ἥρεμος, ἥσυχος. caput, litis οὐδ. γ'=κεφαλή, κεφαλαίον (καπιταλισμός=κεφαλαιοκρατία), πηγὴ ὕδατος (κεφαλάοι, κεφαλόβρυσον, νερόμανα). sacer, sacra, sacram ἐπίθ. β' συγκοπτ.=ιερός ἄγνος. multus, a, um ἐπίθ β'=πολύς, πολλή, πολύ. castra, ὅρυμ οὐδ. β' (πληθ.)=στρατόπεδον (ἐν. castrum=φρούριον). iuvant ἐνεστ. τοῦ iuvō iuvī, iutum, ἄτε 1=téρω, ἀρέσκω, ἐνισχύω, εὐχαριστοῦμαι. litīus, i ἀρσ. β'=ἐπικαμπής σάλπιγξ τῶν ἵππεων, κέρας. tuba, ae θηλ. α'=σάλπιγξ τῶν πεζῶν. permixtus μετ. παθ. παρακ. τοῦ permisceō, miscui, mixtum καὶ mistum, ἔτε 2=ἀναμείγγυμι (παθ. permisceor, mixtus sum, ἔτι). sonitus us ἀρσ. δ'=ἥχος. bellum, i οὐδ. β'=πόλεμος. mater, tris θηλ. γ'=μητηρ detestata μετοχή παρακ. τοῦ ἀποθετ. (detestor)atus sum, ἔτι 1=ἀπεύχομαι, καταρῶμαι, μυστάττομαι, ἀποτροπιάζομαι (ἔδω ὡς ἐπίθ.=μυσαρός, ἀποτρόπαιος).

manet ἐνεστ. δριστ. τοῦ maneo, mansi, mansum, ἔτε 2=μένω, διατρίβω sub πρόθ.+ἀφαιρ. =ὑπὸ+αἰτ. Iuppīter, Iovis, Iovi, Iovem καὶ ἀφαιρ. Iove ἀρσ. γ'=δ Ζεύς, οὐρανός, αἰθήρ, ὑπαιθρον. frigīdus, a, um ἐπίθ. β'=ψυχρός. venator, ὅρις ἀρσ. γ'=θηρευτής, κυνηγός. tener, ἔτα, ἔτυπος συγκοπτ. ἐπίθ. β'=τρυφερός. coniunx καὶ coniux, ūgis ἀρσ. καὶ θηλ. γ'=δ, ἡ σύζυγος (coniungo=συζεύγνυμι). immēmor, ὅρις μονοκατάλ. ἐπίθ γ'=δ ἀμνήμων, ἐπιλήσμων. seu ἡ sive διαζευκτ. σύνδ.=εἴτε. visa est παθ

ιαραχ. δρ. τοῦ videor, visus sum, vidēri 2=φαίνομαι, θεωροῦμαι, παρατηροῦμαι (ἐνεργ. : video, di, sum, ἔτε=βλέπω). catulus, i ἀρσ. β'=σκύλαξ, κυνάριον. cerva ae θηλ. α'=ἔλαφος. fidēlis, is, e ἐπίθ. γ'=πιστός. rupit παραχ. δρισ. τοῦ rumpo, rupi, ruptum, ἔτε 3=οργήνυμι, διαρρηγήνω, σχίζω. teres, terētis μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=στρογγύλος, ἐπιμήκης, στερεός, στρεπτός, καλοστριμένος. Marsus ἀντὶ Marsicus, a, um, ἐπίθ. β'=δ Μαρσικός. aper, apti συγκοπτ. ἀρσ. β'=κάρδος. plaga, ae θηλ. α'=δίκτυον. πέτε αττ. ἐν. τῆς προσωπ. ἀντ. α' προσ. ego=ἔγώ (mei, mihi, me, me πλῆν. nos, nostri καὶ nostrum, nobis, nos, nos, nobis). doctus, a, um μετ. παθ. παραχ. τοῦ doceo, ui, ctum, ἔτε 2=παιδεύω, διδάσκω (ἔδωκείται ἐπιθετικῶς=πεπαιδευμένος, σοφός) hedera, ae θηλ. α'=κισσός. praeium, ii οὐδ. β'=ἄμοιβή, βραβεῖον. frons, ntis θηλ.. γ'=μέτωπον (doctae frontes=σοφὰ μέτωπα, γεν. doctarum frontium). dis δοτ. πληθ. τοῦ deus, i ἀρσ. β'=θεός. miscent ἐνεστ. δρ. τοῦ misceo, miscūi, mixtum καὶ mistum, ἔτε 2=μελγήνυμι, ἀναμειγνύω. supéri, διτον ἀρσ. β' (πληθ.) =οἱ ἄνω, οἱ οὐρανίωνες, οἱ θεοί (ἐκ τοῦ ἐπιθ. superus), gelidus, a, um ἐπίθ. β'=παγετώδης, κρυελός, δροσερός. nemus, δρις οὐδ. γ'=δρυμός, δάσος, ἄλσος. Nympha, ae θηλ. α'=Νύμφη. levīs, is, e ἐπίθ. γ'=χοῦφος, ἐλαφρός. cum πρόθ.+ἀφαιρ.=μετά+γεν. Satyrus, i ἀρσ. β'=Σάτυρος. chorus, i ἀρσ. β'=χορός. secernunt ἐνεστ. δρ. τοῦ secerno, secrēvi, secrētum, ἔτε 3=διακρίνω, ἀποχωρίζω. populus, i ἀρσ. β'=λαός. tibia, ae θηλ. α'=κνήμη, αὐλός. Euterpe, es θηλ. α'=Εὐτέρη. cohībet ἐν. δρ. τοῦ cohibeo (cum+habeo), ui, itum, ἔτε 2=συνέχω; κρατῶ, ἔμποδίζω. Polyhymnia, ae θηλ. α'=Πολύμνια. Lesbōus, a, um ἐπίθ. β'=δ Λέσβου, Λέσβιος. refūgit ἐνεστ. δρ. τοῦ refūgio, fūgi, itum, ἔτε 3=ἀκοφεύγω. tendere ἀπαρ. ἐν. τοῦ tendo, tetendi, tensum καὶ tentum, ἔτε 3=τείνω, τεντώνω, κουρδίζω. barbītus (os), i ἀρσ. καὶ θηλ. β'=βάρβιτος, μόνον κατ' δνομ., αἵτ. καὶ κλητ. (διατηρεῖ τὴν Ἑλλ. κατάλληξιν on=ον). quodsi σύνδ. =έάν, έὰν δέ, έὰν λοιπόν, δθεν έάν, διότι έάν, (κείται ἀντὶ τοῦ si· ἀπαντάται οὗτοι δεκαεξάκις παρ' Ὁρατίῳ). me alīat. τοῦ ego. lyricus, a, um ἐπιθ. β'=λυρικός. vates,, vatis ἀρσ καὶ θηλ. γ'=μάντις, προφήτης, ποιητής. insēres μέλλ. δρ. τοῦ insero, serlī, sertum, ἔτε 3=ἐνείρω, κατατάσσω, συγκαταλέγω. sublimis, is, e ἐπίθ. γ'=μετάρσιος, μετέωρος. ferīam μέλλ. δρ. τοῦ ferio, —, ἔτε 4=πλήττω, τύπτω. sidus, ēris οὐδ. γ'=ἀστρον. vertex, Icis ἀρσ. γ'=δίνη, κεφαλή, κορυφή.

Συντακτικά: edite ἐπιθ. μετ. regibus παράθεσις τοῦ atavis, ή δποία ίσονται πρὸς ἐπίθετον regii. atavis regibus ἀφαιρ. καταγωγῆς (τοιαύτην δέχονται τὰ οῷμα. orior, nascor κ.λ.π. ποβλ. τὸ ἔλλ. γλγνομα). dulce μεταφράσ. nonnulli ή homines ἐννοεῖται ὡς ὑπεκ. τοῦ sunt. quos... iuvat ἀναφ. πρότ. collegisse ὑποκ. τοῦ ἀπροσώπου iuvat. curriculo=curu ἀφαιρ. δργαν. metaque—palmaque (=victoria, μεταφράσ) ἐπίσης ὑποκ. τοῦ evēhit. evitata ἐπιθ. μετ. rotis ἀφαιρ. δργαν. dominos παράθεσις τοῦ deos (ὑπερθιόλη). hunc (ἐνν. iuvat). si... certat καὶ si...condidit ὑποθ. προτ. ἔχονται ὡς ἀπόδοσιν τὸ iuvat. tollere ἀντικ. (τελ. ἀπαρ.) ἐκ τοῦ certat ἔξαρτ. tergeminis honoribus ἀφαιρ. δργαν. illum (ἐνν. iuvat). proprio

horreo ἀφαιρ. τοπική. gaudentem ἐπιθ. μετ. ὡς ἀντικ. τοῦ demovea, findere ἀντικ. (τελ. ἀπαρ.) ἔξαρτώμ. ἐκ τοῦ gaudentem· τὸ ο. findere=arare· διὰ τῆς μεταφορᾶς δηλοῦται ὁ μόχθος τοῦ καλλιεργοῦντος ἐκφραστικῶν. agros ἀντικ. τοῦ ἀπαρ. sarculo ἀφαιρ. ὅργαν. condicioribus ἀφαιρ. ὅργαν. verritur—findere μεταφορᾶι. ut... secet (μεταφορᾶ) συμπερασμ. πρότ. trabe (μετωνυμία) ἀφαιρ. τοπική. pavidus ἐπιθ. διορ. pauca κατηγ. mare ἀντικ. luctantem ἐπιθ. μετ. Africum ἀντικ. τῆς αἰτιολ. μετ. metuens. fluctibus (δοτ.) ἀντικ. τοῦ luctantem. otium—rura ἀντικ. τοῦ laudat. oppidi γεν. κτητ. quassas ἐπιθ. μετ. rates (συνεκδοχὴ) ἀντικ. τοῦ reficit. indocilis κατηγ. pati ἀπαρ. τῆς ἀναφορᾶς. alius ἢ qui ἐνν. ὡς ὑποκ. τοῦ est. qui... spernit ἀναφ. πρότ. nec spernit λιτότης. pocula μετωνυμία. demēre ἀντικ. (τελ. ἀπαρ.) ἐκ τοῦ spernit ἔξαρτ. solidō demēre de die παρήχησις τοῦ d. nunc-nunc ἐπεξήγησις. membra αἰτ. τοῦ κατά τι. sub arbuto ἐμπρόθ. διορ. τῆς ἐν τόπῳ στάσεως. lituo tubae ἐλέχθη βραχυλογικῶς ἀντί: sonitus tubae permixtus sonitu litui. castra—sonitus—bellaque ὑποκ. τοῦ iuvant. matribus ποιητικὸν αἴτιον εἰς τὸ detestata ἔχον παθητ. σημ. sub Iove=sub caelo (προσωποποίεια τοῦ οὐρανοῦ). venator ὑποκ. immemor κατηγ. coniugis γεν. ἀντικειμ. seu visa est—seu rupit πλάγιαι ἔρωτημ. πρότ. catulis ποιητικὸν αἴτιον. me—me—me ἐπανάληψις τριπλῆ δηλοῦσα τὴν ἐπιμονὴν τοῦ ποιητοῦ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς λυρικὸς ποιητής. praemia ἐπεξήγ. τοῦ hederae. frontium συνεκδοχὴ. dis ἀντικ. τοῦ miscent. nemus—chori ὑποκ. τοῦ secernunt. me—populo ἀντικ. τὰ ο. miscent καὶ secernunt ἀποτελοῦν ἀποδόσεις τῶν ὑποθέσεων si cohibet—si refūgit. tendere ἀντικ. (τελ. ἀπαρ.). quodsi... (ὑπόθ.)+feriam (ἀπόδ.). feriam sidera ὑπερβολή.

Πραγματικά.—Maecenas δὲ Γάϊος Κίλνιος Μαικήνας κατήγετο ἐξ ἀρχαίας Τοσκανικῆς οἰκογενείας· ἥτο ἀπλούς Ρωμαῖος ἵππεύς, ἀποκήσας μεγίστην πολιτικὴν δύναμιν λόγῳ τῆς εὐνοίας καὶ φιλίας τοῦ Ὁκταβιανοῦ Αὐγούστου καὶ ἀποβάς κύριος σύμβουλος αὐτοῦ, οὐδέποτε δῆμος ἀναλαβὼν δημόσιον τι ἀξιώμα. Κεκτημένος πλούτη πολλὰ καὶ ἀσχολούμενος περὶ τὴν φιλολογίαν καὶ τὰς καλὰς τέχνας, θαυμάζων δὲ τὸν ἀρχαῖον Ἑλλ. πολιτισμόν, ποικιλοτρόπως ἐνίσχυσε καὶ ἐπροστάτευσε τοὺς συγχρόνους λογίους καὶ ποιητάς, τὸν Βεργίλιον, τὸν Προπέρτιον, τὸν Ὁρατίον κλπ., ὥστε νὰ ἀπαθανατισθῇ τὸ δνομά του καὶ νὰ ἀποτελῇ σύμβολον ἀνθρώπου πλουσίου προστατεύοντος τοὺς λογίους. Τὸν Ὁρατίον μάλιστα περιέβαλλε διὰ τοιαύτης ἀγάπης, ὥστε ἀποθνήσκων συνίστα εἰς τὸν Αὔγουστον οὕτω: Horatii Flacci, ut mei, esto memori=τον Ὁρατίου Φλάκκου, ὡς ἐμοῦ, μέμνησο. praesidium προστασία κατὰ τῶν ἔχθρῶν του, οἱ δόποιοι ἐφθόνουν αὐτὸν ἀμα τῇ δημοσιεύσει τῶν ποιημάτων του, καὶ δὲν ἀνεγνώριζον τὴν λυρικὴν του μούσαν, καὶ λόγῳ τῆς ὑλικῆς καὶ ἡθικῆς ἐνισχύσεως εἰς χαλεπὰς τοῦ ποιητοῦ περιστάσεις. decus λόγῳ τῆς ἀγάπης καὶ τῶν τιμῶν, δι' ὧν τὸν περιέβαλλεν δὲ Μαικήνας. pulverem νίκην ἐν Ὀλυμπίᾳ κατὰ τὰς ἀρματοδομίας, καθ' ἃς δὲ άρματηλάτης ἐκαλύπτετο. ὑπὸ κονιορτοῦ. meta στήλη παρὰ τὴν καμπήν τοῦ ἱπποδρόμου, τὴν δοτούν δὲ άρματηλάτης, τρέχων ὀρμητικῶς, χωρὶς νὰ προσκρούσῃ ἐπ' αὐτῆς, παρακάμπτει. fervidis λόγῳ τῆς

μεγάλης ταχύτητος οἱ τροχοὶ καθίστανται διάπυροι. Προφανῶς δὲ ποιητὴς ἔγνωριζε τοὺς κατὰ τὴν ἐποχήν του τελουμένους ἄγωνας ὡς καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Πινδάρου ὑμνηθέντας Ὀλυμπιονίκας. palma δὲ φοίνιξ ὡς ἐπαθλον νίκης· οἱ Ἐλληνες καὶ γενικῶς οἱ χριστιανοὶ παρέλαβον τὸν φοίνικα ἀπὸ τοὺς Αἴγυπτίους διὰ τῶν Κρητῶν· προβλ. **βαῖλα τῶν φοινίκων** (Εὐαγγ. Ιωάνν.). hunc ἀλλη τάξις ἀνθρώπων. Quirites πολίται τῶν ἐν τῇ Σαβίνῃ Κύρεων καὶ συνεκδοχικῶς πάντες οἱ Ρωμαῖοι ἴθαγενεῖς τε καὶ ἐπίλυνδες. Οἱ Ρωμαῖοι καλοῦνται mobiles, δηλ. εὐμετάβολοι, ἀσταθεῖς εἰς τὰς πολιτικὰς των πεποιθήσεις. tergeminis honoribus ἐθεωροῦντο ὡς ἀνώτατα ἀξιώματα 1) η μείζων ἀγορανομία (aedilitas curulis), 2) ἡ στρατηγία (praetura) καὶ 3) τὸ σπουδαιότερον ἡ ὑπατεία (consulatus). **Cillum** νέα τάξις ἀνθρώπων. copididit εἶναι οἱ φιλάργυροι καὶ οἱ πλεονέκται, οἱ θησαυρίζοντες καὶ ἀποκρύπτοντες. Libycis διὰ τῆς λέξεως Λιβύη νοεῖται πᾶσα ἡ Ἀφρικὴ ὡς κατ' ἔξοχὴν σιτοπαραγωγὸς περιοχὴ, ἔξης ήσαν γίνετο μεγάλη ἔξαγωγὴ εἰς Ρώμην. Attalicis condicioneibus ἀπειροι, μυθώδεις χρηματικαὶ προσφοραὶ· οἱ βασιλεῖς τῆς Περγάμου Ἀτταλοὶ, καὶ ἴδιως ὁ Φιλάδελφος, διέθετον λόγῳ φιλοκαλίας ἀπειρα πλούτη πρὸς ἀγορὰν βιβλίων, εἰκόνων καὶ λοιπῶν ἔργων τέχνης πρὸς πλουτισμὸν τῶν βιβλιοθηκῶν καὶ ἔξωραϊσμὸν τῶν ἀνακτόρων των· κατ' ἄλλους διότι τὰ μυθώδη πλούτη τῶν Ἀττάλων ἐκληροδοτήθησαν εἰς τοὺς Ρωμαίους. trabe διὰ νὰ παραστήσῃ ἐναργέστερον τὸν κίνδυνον τοῦ ναύτου λέγει ἐπὶ σχεδίας καὶ ὅχι πλοίου. Cypria διότι τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῆς Κύπρου ἥσαν φημισμένα καὶ οἱ Κύπροι οὐνομαστοὶ θαλασσοπόροι καὶ ἐμποροὶ, ἔξαγοντες ὅλην πρὸς ναυπηγίαν. Murtoum mare τὸ Μυρτίφον πέλαγος ἐνδίσκεται νοτίως τῆς Εὐρωπαίας, δπου κατὰ τὴν μυθολογίαν ὁ νικήσας τὸν Οἰνόμαον Πέλοφο ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Μυρτίλον, ἤνιοχον τοῦ ἄρματος τοῦ Οἰνομάου. Κατ' ἄλλους ή διὰ τοῦ Μυρτίφου πελάγους διάβασις ἐνείχε πολλοὺς κινδύνους εἰς τοὺς ναυτιλλομένους. pavidis διότι, γεωργὸς ὁν, δὲν ἔχει ἐπάγγελματικὴν ἵκανότητα ναύτου. Icarii fluctibus τὸ μεταξὺ Σάμου καὶ Δήλου πέλαγος ἐθεωρεῖτο ἐπικίνδυνον, ὀνομάσθη δὲ οὕτω, διότι ἐκεῖ ἐπνίγη δινός τοῦ Δαιδάλου Ἰκαρος (καὶ σήμερον τὸ Ικάριον πέλαγος εἶναι πάντοτε τεταραγμένον). Africus δὲ Ἐλληνικὸς Λίψ, Λιβας, κοινῶς γαρμπῆς, Νοτιοδυτικὸς ἄνεμος; θυελλώδης κατὰ τὸν χειμῶνα. otium δὲ ἀνετος, τρυφηλὸς καὶ ἀκίνδυνος βίος. tura ή ἥσυχος καὶ ἀπλῆ ἀγοροτικὴ ζωὴ. ποιοι εὐθύνες ὡς παρέλθη δικίνδυνος τὰ πάντα λησμονεῖ. est qui ἀλλη τάξις ἀνθρώπων. Massicunt (vinum) οὐνομαστὸς οἶνος παραγόνος ἐκ τῆς ἀμπέλου τῆς καλλιεργούμενης εἰς τὰς κλιτῆς τοῦ Μασσικοῦ ὁρούς Β.Δ. τῆς Καμπανίας (κοινῶς καμπανίτης—σαμπάνια). solidus dies δῆλη η πρὸς ἐργασίαν ἡμέρα· ὑπῆρχον καὶ τινες διακόπτοντες τάυτην περὶ τὴν μεσημβρίαν διὰ νὰ ἀναπαυθοῦν. arbutus σύνηθες ἐν Ἰταλίᾳ ὡς καὶ ἐν Ἐλλάδι φυτόν, τοῦ δποίου δὲ καρπὸς (κούμαρα) λαμβάνεται καὶ ὡς τροφὴ. lene caput (κοινῶς: **κεφαλόβρυσον**) πρόπει νὰ εἶναι ἥσυχος η πηγὴ διὰ νὰ μὴ ταράττεται δ ὑπνος τοῦ ἐξηπλωμένου πλησίον αὐτῆς. sacrae αἱ πηγαὶ θεωροῦνται ιεραί, διότι ἐπιστεύετο διτι κατώκουν εἰς αὐτὰς Νύμφαι. litus η ἐπικαμπής κατὰ τὸ ἄκρον σάλπιγξ τοῦ ἱππικοῦ, ἐκβάλλουσα δεξεῖαν φωνῆν. tuba η εὐθεῖα σάλπιγξ τοῦ πεζικοῦ, ἐκβάλλουσα βαρὺν ἥχον. matribus διότι η μητροικὴ ἀγάπη πλήττεται καιρίως ὑπὸ τῶν πολέμων. sub Iove frigido

διότι ὁ Ζεὺς ἔθεωρείτο ὑέτιος καὶ αἰθριος, προσωποποιῶν τὸν οὐρανόν. *si-delibus* ὡς πιστοὶ εἰς τὸ κυνήγιον. teretes τὰ δίκτυα ἡσαν πολὺ στερεὰν ὡς κατεσκευασμένα ἐκ λεπτῶν σχοινίων στρεπτῶν· ἡ στερεότης αὐτῶν φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι μετὰ δυσκολίας κατώρθωσε καὶ ὁ κάπρος νὰ τὰ θραύσῃ. *Marsus* ὄνομα ἔθνους Ἰταλικοῦ. *doctae frontes γενικῶς* οἱ πεπαιδευμένοι ἀνθρώποι, ἀλλ’ ἐδῶ ἴδιαιτέρως ἐννοοῦνται οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ ἀστοί. *hederae* ὁ κισσός ἦτο ἵερὸν φυτὸν τοῦ Βάκχου, ὁ δοτοῖς διήγειρε τὴν φαντασίαν τῶν ποιητῶν στεφανουμένων ἐκ τοῦ φυτοῦ τὸν Ἀπόλλωνος. *miscent dis* ὡς ἀπολαύοντα θείον τιμῶν. *gelidum nemus* διότι οἱ ποιηταὶ εὐχαρίστως διαμένοντα εἰς τὸ ὑπαύθρον, ἐμπνεόμενοι κατὰ μόνας μακρὰν τῆς τύρβης τῶν πόλεων. *Nymphae* κατότεροι θεότητες ὑπὸ μορφὴν ὄραιών νεανίδων, αἱ δοποῖαι ἐμπνέουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους προφητείας καὶ ποίησιν διατρίβουν· εἰς τοὺς ποταμούς, τὰ ονάκια, τὰς πηγάς, τὰς κορυφὰς τῶν ὁρέων. δάση, κοιλάδας καὶ σπήλαια ἔδουσαι καὶ παῖζουσαι. *Tοιαῦται* ἡσαν: αἱ Ὁκεανίδες, αἱ Νηροίδες, Ποταμίδες, Ναΐάδες, Ὑδριάδες, Κρηναῖαι, Πηγαῖαι, Λιμνάδες, Ἀμαδρυάδες, Δρυάδες. *Satyri* οἱ Σάτυροι ἡσαν ἀκόλουθοι τοῦ Διονύσου, βραχύσωμοι καὶ φυλακοί, ἐνδεδυμένοι δέρματα ζῷων, πάντοτε μεθυσμένοι, κρατοῦντες ψύρσους (φάδβους εἰς τὰ ἄκρα τῶν δποίων εἰχον προσδέσει ὑπὸ μορφὴν κώνου ἀμτελόφυλλα), ποτήρια καὶ ἀσκοὺς οὖν, ἐστεμένοι μὲ κισσέφυλλα ἢ ἀμπελόφυλλα καὶ χορεύοντες ὑπὸ τὸν ἥχον αὐλῶν, κυμβάλων καὶ τυμπάνων. *tibia* δ ἀλλὸς ἡτο μουσικὸν δργανον. *Euterpe* μία τῶν 9 μουσῶν ἐφευροῦσα τοὺς αὐλούς, ἡ δοποίᾳ ἐτεροτε τοὺς ἀκροατάς ἀνήκειν εἰς τὸν κύκλον τοῦ Βάκχου καὶ προϊστατο τῆς αὐλητικῆς. *Polyhymnia* μία τῶν 9 μουσῶν ἐφευροῦσα τοὺς ὑμνούς καὶ τὴν λύραν. *si coh̄bet* διὰ τούτου δηλοῦνται ἡ μετριοφροσύνη τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰς μούσας, αἱ δοποῖαι θὰ τοῦ ἐμπνεύσουν στίχους.

barbitus ἐπτάχορδος λύρα, ἦν ἐφεῦρεν κατ’ ἄλλους μὲν ὁ Ἀνακρέων, κατ’ ἄλλους δὲ ὁ Τέρπανδρος. *tibias*—*barbiton* δύο μουσικά δργανα ἐκ προσωπούντα τὰ εἴδη τῆς λυρικῆς πρωήσεως. *Leshous* δονομάζεται οὕτω, καθ’ ὃν ἐν Λέσβῳ τὸν θον αἰῶνα π.χ. ἔζησαν οἱ δύο δονομαστοὶ λυρικοὶ ποιηταί, *Σαπφώ* καὶ Ἀλκαῖος. *quodsi...inseres* κατότιν μελέτης καὶ ἐπιδοκιμασίας τῶν ἔργων του. *Iyricis vatibus* ἐννοεῖ τοὺς 9 “Ελλ. λυρικούς, Πίνδαρον, Ἀλκαῖον, Σαπφώ, Ἰβυκον, Βακχυλίδην, Στησίχορον, Σιμωνίδην, Ἀλκμῆνα καὶ Ἀνακρέοντα. *sublimi vertice* διὰ τῆς ὑπερθεολήης καὶ ποιητικῆς αὐτῆς ἐκφράσεως δηλοῦνται ὅτι ὁ ποιητής θὰ ἀποκτήσῃ τοιαύτην φήμην καὶ δόξαν, ὥστε νὰ ἔγγισῃ τοὺς οὐρανούς, τ. ἐ. νὰ ἀπολαύῃ ἀδιανάτου δόξης.

Νόημα: ‘Η φόδη αὕτη ἔχει ἀφιερωθῆ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ εἰς τὸν προστάτην του καὶ λεχυόν του φίλον Μαικίναν. Εἰς ταύτην διὰ τῶν δύο μὲν πρώτων στίχων ἀναγνωρίζεται ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Μαικήνα κατὰ τὴν καταγγὴν καὶ κοινωνικὴν θέσιν, πρᾶγμα τὸ δποῖον ἀποτελεῖ προστασίαν καὶ τιμὴν διὰ τὸν ποιητήν, ἔπειτα δὲ ἐκτίθενται μὲ μεγάλην παθατηρητικότητα, χάριν καὶ τέχνην αἱ διάφοροι κλίσεις καὶ ἐπιθυμίαι τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ καθ’ ημέραν ζωῇ: 1) ὑπάρχουν ἀνθρώποι, οἱ δοποῖοι φιλοδοξοῦν, ἀγωνιζόμενοι εἰς τὸ Ὀλυμπιακὸν στάδιον, νὰ κερδίσουν ὡς ἔπαθλον νίκης τὸν φοίνικα,

δόποιος θὰ ἀναβιβάζῃ αὐτοὺς μέχρι τῶν θεῶν καὶ θὰ καταστήσῃ ἀδάνατον τὴν δόξαν των ("Ελληνες"). 2) ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἵ δόποιοι φιλοδοξοῦν νὰ ἀναρριχηθοῦν ὑπὸ τοῦ λαοῦ εἰς τὰ ὕπατα ἀξιώματα τῆς πολιτείας (Ρωμαῖοι). 3) ὑπάρχουν οἵ πλεονέκται καὶ οἵ φιλάργυροι, ἐπιδιώκοντες νὰ ἀποθηκεύονται ἀγαθά. 4) ὑπάρχουν οἵ γεωργοί, οἵ δόποιοι οὐδέποτε θὰ μετεπείθοντο νὰ γίνονται χάριν εὐκόλου πλουτισμοῦ. 5) ὑπάρχουν οἱ ἔμποροι, οἵ δόποιοι ἀρέσκονται εἰς τὴν ἀνάπτασιν καὶ τὴν ἡσυχον ἡσωὴν τῆς πατρίδος των παρὰ εἰς τὰς ἐπικινδύνους περιπτείας διὰ θαλάσσης, εἰς τὴν δόποιαν ἐξ ἀνάγκης μόνον θὰ ἐρρίπτοντο πρὸς ἀποφυγὴν τῆς πενίας. 6) ὑπάρχουν ἄνθρωποι θυσιάζοντες εἰς τὸν Βάκχον. 7) ὑπάρχουν ἄνθρωποι θωματικοί, ἀρέσκομενοι νὰ κοιμῶνται ὑπὸ τὰ φύλλα θαλερᾶς κομάρου ἢ πλησίον τῶν πηγῶν. 8) ὑπάρχουν οἱ στρατιωτικοί, προτιμῶντες τοὺς ἥχους τῶν σαλπίγγων καὶ τὸν θόρυβον τοῦ πολέμου καὶ τοῦ στρατοπέδου τὴν ζωὴν. 9) ὑπάρχουν οἱ κυνηγοί, οἱ δόποιοι καὶ εἰς τὸ ψυχρὸν ὑπαιθρὸν διαμένονταν χάριν τοῦ κυνηγίου, ἐγκαταλείποντες πολλάκις τρυφερωτέρας συναντήσεις καὶ 10) παρουσιάζει ὁ ποιητὴς τὸν ἑαυτόν του ἐν ἀντιθέσει πρὸς δλους τοὺς ἀνωτέρω μνημονεύθεντας, ὁ δόποιος ἔχει ἀγαπήσει μὲ πάθος τὴν ποίησιν, ἐντρυφᾷ εἰς αὐτὴν καὶ ἀναμένει νὰ τοῦ δοθῇ ὁ τίτλος τοῦ λυρικοῦ ποιητοῦ ὑπὸ τοῦ Μαικήνα, πρᾶγμα τὸ δόποιον θὰ είναι δι' αὐτὸν μεγίστη εύτυχία, ὥστε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τοὺς οὐρανούς, δηλ. νὰ ἀποκτήσῃ κλέος οὐρανούμηκες καὶ ἀδάνατον.

Περιλήψεις : 1) Προσφώνησις τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὸν Μαικήναν. 2) Αἱ κλίσεις καὶ αἱ ἐπιθυμίαι τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν δημοσίαν καὶ ίδιωτικήν των ζωῆν καὶ 3) Ἡ ἐπιθυμία τοῦ ποιητοῦ.

Μέτρα : Τὰ μέτρα τῶν φῶν τοῦ Ὁρατίου καλοῦνται **λογαριδικά**, ἦτοι οἱ στίχοι συνίστανται ἐκ ποδῶν δακτύλων καὶ τροχαίων, δητες καταληκτικοὶ ἢ ἀκατάληκτοι. Ἡ παροῦσα πρώτη φόρη ἔχει μέτρον τὸ λεγόμενον **"Ἀσκληπιάδειον πρότον"**:

Mae ce | nas a | ta vis | e di te regibus (τετράκις)

Ἡ στροφὴ καλεῖται **μονόκαλος**, διότι ἐπαναλαμβάνεται ὁ αὐτὸς μετρικὸς στίχος.

2.

Sic te regat
diva potens Cypri,
sic fratres Helēnae,
lucida sidēra,
ventorumque pater
obstrīctis alīlis (ventis)
praeter Iapýga,
navis, quae debes
reddas Vergilium
credītum tibi

Ω Δ Η 3

"Ἐτσι εἴθε νὰ σὲ κυβερνᾷ
ἡ θεὰ ἡ κρατοῦσα τῆς Κύπρου,
ἔτσι οἱ ἀδελφοὶ τῆς Ἐλένης,
τὰ φωτεινὰ ἄστρα,
καὶ τῶν ἀνέμων ὁ πατήρ,
περιορισθεντῶν τῶν ἀλλών (ἀνέμων)
ἐκτὸς τοῦ Ἱάπυγος,
ῷ πλοίον, τὸ δόποιον ὀφεύλεις,
νὰ ἀποδώσῃς τὸν Βεργίλιον
τὸν διαπειστευμένον εἰς σὲ

incolūmen Attīcis finibus,
precor, et serves
dimidīum anīmae meae.
robur
et triplex aes
erat circa pectus illi,
qui primus commisit
fragīlem ratem
truci pelāgo,
nec timūit.
praecipītem Afrīcum
decertantem Aquilonībus
nec tristes Hyādas
nec rabiem Noti,
quo non (est)
maior arbīter
Hadriæ,
seu volt tollere
(seu) ponere freta,
quem gradum mortis
timūit (ille),
qui siccis oculis
(vidit) natantia monstra,
qui vidi turgīdum mare
et infāmes scōpulos
Acroceraunia?
Nequiquam abscīdit
prudens deus terras
dissociabili oceāno,
si tamen impiae rates
transilīunt vada
non tangenda.
humāna genī
audax perpēti omnia
ruit per vetītum
nefas!
audax genus Iapēti
intūlit ignem gentībus
mala fraude.
post subdūctum ignem
aetherīa domo macies
et nova cohors febrīum
incubūit terris
semotique prius leti
tarda necessītas

σφὸν εἰς τὰς Ἀττικὰς ἀκτάς,
παρακαλῶ, καὶ νὰ διαφυλάξῃς
τὸ ήμισυ τῆς ψυχῆς μον. /
'Αγρία δρῦς
καὶ τριπλοῦς χαλκός
ὑπῆρχε πέριξ τοῦ στήθους ἐκείνου,
ὅστις πρῶτος ἐνεπιστεύθη
τὴν εὐθραυστὸν σχεδίαν
εἰς τὸ τρικυμιῶδες πέλαγος,
καὶ δὲν ἐφοβήθη
τὸν δρμητικὸν λίβα,
ἀγωνιζόμενον ποδὸς τὸν Βορρᾶν
οὔτε τὰς σκυθρωπάς Υάδας
οὔτε τὴν μανίαν τοῦ Νότου,
τοῦ δποίου δὲν (ὑπάρχει)
μεγαλύτερος κυρίαρχος
ἐν τῇ Ἀδριατικῇ,
εἴτε θέλει νὰ ἔξεγείρῃ
(εἴτε) νὰ καταπαύῃ τὴν θάλασσαν.
Ποιὸν βῆμα θανάτου
ἐφοβήθη (ἐκεῖνος),
δ ὅποιος διὰ ξηρῶν ὁφθαλμῶν
(εἰδε) τὰ κολυμβῶντα τέρατα,
δ ὅποιος εἶδε τὴν φουσκωμένην θάλασσαν
καὶ τοὺς δυσφήμους σκοπέλους,
τὰ 'Ακροκεραύνια.
Μάτην ἀπεχώρισεν
δ προνοητικὸς θεὸς τὴν ξηρὰν
διὰ τοῦ διαιρετικοῦ ὠκεανοῦ,
ἀφοῦ ὅμως ἀσεβεῖς σχεδία
διαπλέοντα πελάγη,
τὰ δποία δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔγγίσουν.
Τὸ ἀνθρώπινον γένος
τολμηρὸν εἰς τὸ νὰ ὑπομένῃ τὰ πάντα
ὅμηδια τοῦ ἀπηγορευμένου
ἄνοσιον (ἢ: φεῦ)!
'Ο τολμηρὸς γόνος τοῦ Ἰαπετοῦ
εἰσήγαγε τὸ πῦρ εἰς τὰ ἔθνη
δι' ὀλεθρίας ἀπάτης.
Μετὰ τὸ ὑπεξαιρεθὲν πῦρ
ἔκ τοῦ αἰθερίου οἴκου φθίσις
καὶ νέον πλῆθος πυρετῶν
ἐνέσκηψεν εἰς τὴν γῆν
καὶ τοῦ ἀπομεμαχουμένου πρότερον
θανάτου
ἡ βραδεῖα μοῖρα

corripuit gradum.
 expertus (est) Daedalus
 vacuum aera
 pennis non datis
 homini;
 Herculēus labor
 perrūpit Acheronta.
 Nil ardii
 est mortalibus:
 ipsum caelum
 petimus stultitia,
 neque patimur Iovem
 per nostrum scelus
 ponere iracunda fulmina.

ἐπετάχυνε τὸ βῆμα.
 Ἐδοκίμασεν δὲ Δαιδαλός
 τὸν κενὸν ἀέρα
 διὰ πτερῶν μὴ δοθέντων
 εἰς τὸν ἄνθρωπον
 δὲ Ἡράκλειος ἀθλος
 διέρρηξ τὸν Ἀχέροντα.
 Οὐδεμίᾳ δυσχέρεια
 ὑπάρχει εἰς τοὺς θύγτους:
 αὐτὸν τὸν οὐρανὸν
 ζητοῦμεν ἔνεκα τῆς μωρίας (μας),
 καὶ δὲν ἀφήνομεν τὸν Δία
 ἔνεκα τοῦ ἐγκλήματός μας
 νὰ καταθέσῃ τοὺς ὁργίους κεραυνούς.

Γραμματικά—Σημασιολογικά: Sic ἐπίσης. τροπ. =οὔτι, ἔτσι. te αἰτ. ἐν. προσωπ. ἀντ. β' προσ. tu=σὺ (tui, tibi, te, te ...). divus, a, um ἐπίθ. β'=θεῖος (ἔδω ὡς οὐσ. diva, ae θηλ. α'=θεά). potens, ntis (ἐπίθ. γ')=δ δυνάμενος, δ κρατῶν, ἐκ τῆς μετ. τοῦ possum, potui, posse=δύναμαι, δεσπόζω, κρατῶ (possum, potes, potest, possumus, potestis, possunt παρατ. poteram, μέλλ. potero). Cyprus ἦ -os, i θηλ. β'=Κύπρος. frater, tris ἀρσ. γ'=ἀδελφός. Helēna, ae καὶ ne, nes θηλ. α'=Ἐλένη. lucidus, a, um ἐπίθ. β'=φωτεινὸς (lux=φῶς). sidus, ἔρις οὐδ. γ'=ἀστρον ventus, i ἀρσ. β'=ἄνεμος. regat ὑποτακτ. ἔνεστ. τοῦ rego, xi, ctum, ἔτε 3=διευθύνω, κυβεργῶ, δῆγμῶ. pater, tris ἀρσ. γ'=πατήρ. obstrictis ἀφαιρ. μετ. παθ. παρατ. τοῦ obstringo, nxi, ctum, ἔτε 3=δέω, δεσμεύω, περιορίζω, κρατῶ (παθ. obstringor, obstrictus sum, obstringi). alias, a, ud ἀρσ. ἀντων.=ἄλλος. praeter πρόθ.+αἰτ.=παρὰ+αἰτ. ἦ ἐκτός, πλὴν+γεν. Iapyx, γgis ἀρσ. γ'=Ιάπτης (ἄνεμος). navis (κλητ.), is θηλ. γ'=ναῦς, πλοῖον. qui, quae, quod ἀναφ. ἀντων.=δ ὅποιος. tibi δοτ. (ἰδε ἀνωτέρω). creditum μετ. παθ. παρατ. τοῦ credo, dīdi, dītum, ἔτε 3=πιστεύω, διαπιστεύομαι τινὶ τι (παθ. credor, creditus sum, credi). debes ἐν. δο. debeo (de+habeo), būi, bītum, ἔτε 2=διεβλῶ, χρεωστῶ. Vergilius, i (συνηρ.) ἀρσ. β'=Οὐεργάλιος, Βεργίλιος. finis, is ἀρσ. γ'=οῖον, ἀκτή, γῆ. Atticus, a, um ἐπίθ. β'=Ἀττικός. reddas ὑποτ. ἐν. τοῦ reddo reddidi, redditum, ἔτε 3=ἀποδίω. incōlūmis, is, e ἐπίθ. γ'=ἀκέραιος, ἀβλαβής, σφος. pre-cor (ἀποθετ.), atus sum, ari 1=διατηρῶ, διαφυλάττω. serves ὑποτακτ. ἐν. τοῦ servo, avi, atum, are 1= διασφῶ. anima, ae θηλ. α'=ἄνεμος, ἀναπνοή, πνεῦμα, ψυχή. dimidius, a, um (dis+medius) ἐπίθ. β'=ἥμισυς, εια, v. meae γεν. ἐν. τῆς κτητ. ἀντων. meus a, um= ἐμός. illi δοτ. ἐν. τῆς δεικτ. ἀντων. ille, illa, illud=ἐκεῖνος. robur, ὅρις οὐδ. γ'=δοῦς, οώμη, ψυχικὸν σύνενος. aes, aēris οὐδ. γ'=χαλκός. triplex, icsis ἀριθμ. πολλαπλασιαστικὸν=τριπλοῦς, τριπλάσιος. circa πρόθ.+αἰτ.=πέριξ+γεν. pectus, ὅρις οὐδ. γ'=στῆθος. erat παρατ. τοῦ sum, fui, esse=είμαι. qui (όνομ. ἀρσ. ἀναφ. ἀντων.). quae, quod=δ ὅποιος. fragilis, is, e ἐπίθ. γ'=εὐθραυστος (frango=διαρρήγνυμι). trux, trūcis ἐπίθ. μονοκατ. γ'=ἀγριωπός,

ἄγριος, τρικυμιώδης. commisit παραχ. δρ. τοῦ commiso, īsi, īssum, ἔτε
 3=συμβάλλω, συνίπτω, ἐμπιστεύομαι. pělagus, i οὐδ. β'=πέλαγος (ἐπίσης
 οὐδ). β' εἶναι τὸ virus=λέμφος, φάρμακον καὶ τὸ vulgus=ὄχλος). ratis, is
 θηλ. γ'=ἔρετμός, σχεδία, ναῦς. primus, a, um ἀριθμ. ταχτικὸν=ποῶτος.
 nec καὶ neque συμπλ. σύνδ.=οὔτε, καὶ δέν. timūit παραχ. δρ. τοῦ timeo,
 ūi,—, ἔτε 2=φοβοῦμαι. praeceps, cip̄tis (prae+caput) μονοκατ. ἐπίθ.
 γ'=δομητικός. Africus, i ἀρ. β'=δ τῆς Αφρικῆς, δ τῆς Λιβύης, δ Λίψ.
 decertantem μετ. ἐν. decertans, ntis τοῦ decerto avi, atum, ἄτε 1=δια-
 γωνίζομαι, παλαίω. Aquilo, ὅnis ἀρσ. γ'=Βορρᾶς. tristis, is, e ἐπίθ. γ'
 =λυπηρός, σκυθρωπός. Hyādes, dum θηλ. γ'=Υάδες. rabies, ēi θηλ. ε'
 =μανία, λύστα. Notus, i ἀρσ. β'=Νότος. quo ἀφαιρ. arbiter, tri ἀρσ. β'
 =κριτής, ἀρχων, κυρίαρχος. Hadriā, ae θηλ.. α'=Αδρία(πόλις) καὶ ὡς
 ἀρσ. δ' Αδρίας, Αδριατικὸν πέλαγος, μαior, us ἐπίθ. συγκρ. βαθ. τοῦ mag-
 nus, a, um=μέγας (συγκρ. maior, us ὑπερθ. maximus, a, um). tollēre
 ἀπαρ. ἐν. τοῦ tollo, sustuli, sublātum, ἔτε 3=αἴρω, ὑψώνω, ἔξεγείω.
 seu καὶ sive σύνδ. διαζευκτ.=εἴτε. ponēre ἀπαρ. ἔνεσ. τοῦ pono posui,
 posītum, ἔτε 3=θέτω, καταπολνω, καταπάνω. volt καὶ vult ἔνεσ. δρ.
 τοῦ ἀνωμάλου q. volo volui, velle=βούλομαι, θέλω (volo, vis, vult, volu-
 mus, vultis, volunt παρατ. volebam, μέλλ. volam, ὑποτ. ἐν. velim, πα-
 ρατ. vellēm). fretum, i οὐδ. β'=πόρος (θαλάσσης), πορθμός, θάλασσα.
 quem ait. ἐν. τῆς ἐφωτημ ἀντων. quis, quid=τίς, ποῖος. mors, rtis θηλ.
 γ'=μόρος, θάνατος. timūit παραχ. δρ. τοῦ timeo, ūi,—, ἔτε 2=φοβοῦ-
 μαι. gradus, us ἀρσ. δ'=βῆμα. qui ονομ. ἐν. siccus, a, um ἐπίθ. β'=
 ξηρός, αὐγμηρός. oculus, i ἀρσ. β'=δοφθαλμός. monstrum, i οὐδ. β'=τέ-
 θασ. natantia μετ. ἐν. natans, ntis γέν. οὐδ. ait. πληθ. τοῦ nato avi,
 atum, ἄτε 1=νήχομαι, κολυμβῶ. vidit παραχ. δρ. τοῦ video di, sum, ἔτε
 2=βλέπω. mare, is οὐδ. γ'=θάλασσα. turgidus, a, um ἐπίθ. β'=οἰδαλέος,
 φουσκωμένος. infāmis, is, e ἐπίθ. γ'=δύσφημος, κακώνυμος. scōrūlus, i
 ἀρσ. β'=σκόρπελος. Acroceraunia, ὅρυμ οὐδ. β' κλ. πληθ.=Ἀκροκεραύνια.
 nequicquam ἐπίρρο.=ματιώς, ἀνωφελῶς. deus, i ἀρσ. β'=θεός. abscīdit
 παραχ. δρ. τοῦ abscindo, id, īssum, ἔτε 3=ἀποσχίζω, ἀποχωρίζω, δια-
 χωρίζω. prudens, ntis μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=συνετός, προνοητικός. oceā-
 nus, i ἀρσ. β'=ωκεανός. dissociabīlis, is, e ἐπίθ. γ'=διαζευκτικός, διαι-
 ορετικός, ἀκοινώνητος. terra, ae θηλ. α'=γῆ, ξηρά. si ὑποθ σύνδ.=ἔλαν
 (ἔλω αἴτιολ.=ἀφοῦ). tamen σύνδ. ἀντιθ.=δύως. imp̄ius, a, um ἐπίθ. β'
 =ἀσεβής, ἀνόσιος (συγκρ. magis imp̄ius, ὑπερθ. maxime imp̄ius). non
 (ne+unum) ἐπίρρο.=οὐ, μή. tangenda γερουνδίον (tangendus, a, um)
 τοῦ tango, tet̄gi, tactum, ἔτε 3=ἀπτομαι, ἔγγιζω. ratis, is θηλ. γ'=
 σχεδία, πλοῖον. transiliunt ἐν. δρ. τοῦ transilio (trans+salio=ἄλλομαι,
 πηδῶ). īvi καὶ ūi,—, ἔτε 4=μεταπηδῶ, διαπηδῶ, διαπλέω. vadum, i οὐδ.
 β'=βάδος, βατόν, τέναγος, πέλαγος, θάλασσα. audax, acis μονοκατάλ. ἐπίθ.
 γ'=τολμηρός. om̄nia οὐδ. ait. κληθ. τοῦ om̄nis, is, e ἐπίθ. γ'=πᾶς, πᾶσα,
 πᾶν. perp̄eti ἀπάθεματον ἐν. τοῦ ἀποθετ. perpetiōr (per+patiōr), per-
 pessus sum, perp̄eti 3=ὑπομένω, ἀνέχομαι. gens, ntis θηλ. γ'=γένος.
 humānus, a, um ἐπίθ. β'=ἀνθρώπινος. ruit ἐν. δρ. τοῦ ruo, ūi, rūtum,
 ἔτε 3=δέω, δρυμ. per πρόθ. + ait.=διὰ+γεν. vet̄itum, i οὐδ. β'=τὸ ἀ-

πηγοφευμένον (ἐκ τῆς μετ. παθ. παραχ. *vetitus* τοῦ *νετο*=ἀπαγόρεινο). nefas σχετλιαστικὸν ἐπιφ.=φῦ, φεῦ, ἀλλοίμονον (κυρίως: ἀνόσιον). Iapetus, ι' ἀρσ. β' =Ιαπετός. genus, ἔρις οὐδ. γ' =γένος, ἔκγονος, γόνος. ignis, is ἀρσ. γ' =πῦρ. *fraus*, ὕδις θηλ. γ' =ἀπάτη. mala ἀφαιρ. ἐν. τοῦ ἐπιθ. malus, a, um=κακός, δλέθριος (συγκρ. *peior*, ius, ὑπερθ. *pessimus*. a, um). gens, ntis θηλ. γ' =γένος, ἔθνος. intūlit παραχ. δρ. τοῦ *inféro* intūli, illātum, inferre (ἀντὶ inferere) 3=εἰσφέρω, εἰσάγω. post πρόθ. + αἰτ.=μετὰ+αἰτ. (δηλούντα τόπος). ignis, is ἀρσ. γ' =πῦρ. aethérius. a, um ἐπιθ. β' =αἰθέριος. domus, us θηλ. δ' =δόμος, οἶκος. subductum μετ. παθ. παραχ. τοῦ *subduco*, xi, ctum, ἔτε 3=ὑπάγω, ὑφασμάτω, ὑπεξαιρῶ (παθ. *subducō*, *ductus sum*, *duci*). macies, ēi θηλ. ε' =ἰσχνότης, φθίσις, σωβαρὰ νόσος.

novus, a, um ἐπιθ. β' =νέος. febris, is θηλ. γ' =πυρετός (*Φεβρονάριος*, μὴν καθ' ὃν ἔγίνοντο καθαριμοῖ). incubuit παραχ. δρ. τοῦ *incūmbo* cubūi, itum, ἔτε 3=ἐπερείδομα τινι, ἐπίκειμαι, ἐνσκήπτω. cohors, rtis θηλ. γ' =χόρτος, κούρτις, αὐλή, πλῆθος, στίφος. semotique=et semoti γεν. ἐν. μετ. παθ. παραχ. τοῦ *semoveor* semotus sum, semovēri 2=ἀποκινοῦμαι, ἀπομακρύνομαι (ἐνεγρ. *semoveo*, *movi*, *motum*, ἔτε). prius ἐπίσq. χρον.=πρότερον, πρώτη. tardus, a, um ἐπιθ. β' =βοαδύς. necessitas, ἄτις θηλ. γ' =ἀνάγκη, μοῖρα, letum, i οὐδ. β' =λήθη, μόρος, θάνατος. corripuit παραχ. δρ. τοῦ *corripio*, ripui, rēptum, ἔτε 3=συναρπάζω, ἐπιτέμνω, ἐπιταχύνω. gradus, us ἀρσ. δ' =βῆμα, βάδισμα. expertus (est) παραχ. δρ. τοῦ ἀποθετ. *experior*, expertus sum, experītri 4=λαμβάνω πειράν τινος, δοκιμάζω. vacūus, a, um ἐπιθ. β' =κενός. Daedalus, i ἀρσ. β' =Δαιδαλος. aer, aēris ἀρσ. γ' =ἀήρ (διατηρεῖ τὴν ἔλλ. κατάλ. a εἰς τὴν αἰτ.). pennā, ae θηλ. a' =πτερόν, πτέρυξ. homo, ἵnis ἀρσ. γ' =ἄνθρωπος. datis μετ. παθ. παραχ. τοῦ do, dedi, datum, dāre 1=δίδω. perrupit παραχ. δρ. τοῦ *perrumpo*, rūpi, ruptum, ἔτε 3=διαρρήγνυμι. Achēron, ontis ἀρσ. γ' =δ' Ἀχέρων. Herculēus, a, um ἐπιθ. β' =Ἡράκλειος. labor, ὄτις ἀρσ. γ' =μόχθος, κόπος, ἀθλος. nil (σπανίως) συνήθως nihil οὐδ. ἀκλιτον (ἐκ τοῦ πε+hilum)=οὐδέν, μηδὲν (νιχιλισμὸς=μηδενισμός). mortalis, is, e' ἐπιθ. γ' =θνητός. ardui γεν. τοῦ arduus, a, um ἐπιθ. β' =ἀνάντης, ἀνωφερῆς, δυσχερῆς. caelum, i οὐδ. β' =οὐρανός. ipse, ipsa, ipsum δεικτ. ἀντων.=ἀντός, δ' αὐτός, δ' ἰδιος. petītus ἐν. δρ. τοῦ *peto*, Ivi καὶ ū, titum, ἔτε 3=ζητῶ. stultitia, ae θηλ. a' =μωρία. per πρόθ.+αἰτ.=διά+αἰτ. ή ἔνεκα+γεν. nosfer, stra, strum κτητ. ἀντ. a' προσ.=ἡμέτερος (β' πρός. vester). patītūr ἐν. δρ. τοῦ ἀποθ. *patior*, passus sum, pati 3=πάσχω, ὑπομένω, πνέχομαι, ἐπιτρέπω. scelus, ἔρις οὐδ. γ' =ἔγκλημα. irascūndus, a, um ἐπιθ. β' =δρυγίλος. Iup(p)ster, lovīs γ' κλ.=δ' Ζεύς. ponere ἀπαρ. ἐν. τοῦ *pono*, posui, posūtum, ἔτε 3=θέτω, καταθέτω, καταπάνω. fulmen, ūnis οὐδ. γ' =κεραυνός, ἀστραπή.

Συντακτικά: sic... regat ὑποτακτ. εὐχετική. diva—fratres—pater ὑποκ. te ἀντικ. potens ἐπιθ. μετ. Cypri ἀντικ. lucida sidēra παράθεσις τοῦ fratres. obstrictis aliis ἀφαιρ. ἀπόλυτος χρονική. navis κλητ. προσφών. (προσωποποίησις). quae.., debes ἀναφ. πρότ. tibi δοτ. προσωπική.

(ut) reddas τελ. πρότ. Vergilium ἀντικ. incolumen κατηγ. finibus=terris μετωνυμία (ἀφαιρ. τοπική). creditum ἐπιθ. μετ. tibi ἀντικ. τῆς μετ. (ut) serves τελ. πρότ. dimidium ἀντικ. anīmae γεν διαιρ. robur—aes μεταφοραὶ ὑποκ. τοῦ erat (προβλ. τὸ Ὁμηρικὸν: σιδήρεον ήτορ). Ποιητικώτατα δ ποιητής εἰκονίζει τὸ ἀδάμαστον θάρρος. illi=illius δοτ. προσωπ. κτητική. qui... commisit ἀναφ. πρότ. ratem—pelago ἀντικ. truci μεταφορά. flagilem ~~truci~~ truci

pelago ~~truci~~ ratem (χιαστὸν) ἔχον ἔξαιρετον ἀντίθεσιν τοῦ εὐθραύστου πρὸς τὸ τριχυμιῶδες. pelago β' ἀντικ. Africum—Hyadas—rabiem ἀντικ. τοῦ timuit. decertantem ἐπιθ. μετ., ἡς ἀντικ. τὸ Aquilonibus ἀντὶ cum+ἀφαιρ. quo (Noto) β' δρος συγκρίσεως συναπτέος τῷ maior. Hadriae γεν. τοπική. tollere—ponere ἀντικ. (τελ. ἀπαρ.). gradus mortis γεν. κτητικὴ (προσωποποίησις) ἡ ἐρώτησις εἶναι οητοική, ἢ δὲ ἀπάντησις ἀρνητική. qui... vidit ἀναφ. πρότ. oculis ἀφαιρ. ὁργανική. moīstra—mare—scopulos ἀντικ. Acroceraunia ἐπεξήγησις. prudens κατηγ. oceano ἀφαιρ. ὁργανική. si... transiliunt αἴτιολ. πρότ. εἰσαγομένη ὑποθετικῶς. impiae προληπτικ. κατηγ. rates ὑποκ. vada ἀντικ. (ratibus) νοητέον ποιητικὸν αἴτιον λόγῳ τοῦ γερουνδίθου tangenda. audax παράθεσις εἰς τὸ gens. perpeti ἀπαρ. ἀναφορῶς. omnia σύστοιχον ἀντικ. ignem—gentibus ἀντικ. τοῦ intulit. fraude ἀφαιρ. ὁργαν. subductum ἐπιθ. μετ. domo ἀφαιρ. τοπικὴ (ἀντὶ a domo). macies—cohors (μεταφορὰ) ὑποκ. τοῦ incubuit. terris ἀντικ. febrium γεν. περιεχομένου. necessitas ὑποκ. gradum ἀντικ. τὸ prius συναπτέον τῷ semotique. pennis ἀφαιρ. ὁργαν. homini ἀντικ. τοῦ datis ἐπιθ. μετ. δ στίχ. 36 ἔχει παρόχησιν τοῦ r. ardui γεν. διαιρ. est εἰς τὸ τέλος τοῦ στίχου χάροιν ἐμφάσεως. mortalibus δοτ. προσωπικὴ (κτητική). caelum ἀντικ. (ὑπερβολὴ). stultitia ἀφαιρ. αἴτιας. neque εἰς τὸ τέλος τοῦ στίχου πρὸς ἐπιτασιν τῆς ἀρνήσεως. per scelus ἐμπρόθ. διορ. ἀναγκαστικοῦ αἴτιον. pone-re ἀντικ. (τελ. ἀπαρ.) ἀντὶ deponere. iracunda fulmina ἀντὶ iracundum Iovem σχῆμα ὑπαλλαγῆς, διότι δὲ Ζεὺς ὁργίζεται καὶ ὅχι οἱ κεραυνοί. Iovem (ἀντικ. τοῦ patimur καὶ ὑποκ. τοῦ ponere).

Πραγματικά: diva potens Cypri τίναι ἡ θεὰ Ἀφροδίτη, ἡ κυβερνῶσα καὶ προστατεύοντα τὴν Κύπρον δι' ὁ **Κύπρις** ἔκαλετο «**Κύπρου μεδέθουσα**» καὶ **Venus marina** ('Αφροδίτη θαλασσία) ὡς προστατεύοντα τοὺς θαλασσοποδοῦντας. Ιερὸν αὐτῆς ὑπῆρχε ἐν Πάφῳ τῆς Κύπρου. Εὔλογος ἡ ἐπίκλησις τῆς θεᾶς, ἐὰν ἀναμνησθῶμεν, ὅτι αὕτη ὑπῆρχε μήτηρ τοῦ Αἰνείου, δῆν δὲ Βεργίλιος ἔξυμνησεν εἰς τὸ ἔργον του. fratres Helenae δηλ. δ. Κάστωρ καὶ δ. Πολυδεύκης, οἱ καὶ Διόσκουροι (δίδυμοι νίοι τοῦ Διὸς) καλούμενοι. Μήτηρ αὐτῶν ἡτο δὲ Λήδα. Προσωποποίησίς τῶν δύο λαμπροτέρων ἀστέρων τοῦ ἀστερισμοῦ τῶν Διδύμων, οἱ δποιοι ὡς θαλάσσιαι θεότητες βοηθοῦν τοὺς ποντοποροῦντας ὅχι μόνον ἐν καιρῷ θνετλῷ καὶ καταιγίδων, παρουσιαζόμενοι ὡς φωσφορίζουσαι φλόγες, ἀλλὰ καὶ μετ' αὐτάς. pater ventorum δηλ. δ. Αἴολος (**ταυτῆς ἀνέμων**) καθ' Ὁμηρον. Iapux B.Δ. ἄνεμος καὶ ἐπομένως οὐρειος (Ζέφυρος) ἡ Ἀργέστης, δνομασθεὶς οὗτω, διότι ἔπνεεν ἐκ τῆς Ἰαπυγίας ('Απονήλιας) καὶ ὑπεβοήθει τοὺς ἔξι Ἰταλίας εἰς Ἑλλάδα θαλασσοποροῦντας, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνέμους, δντας.

δυσμενεῖς. Vergilius Ρωμαίος ἐπικὸς ποιητὴς συγγράψας Βουκολικά, Γεωργικὰ καὶ τὸ κάλλιστον ἔθνικὸν ἔπος «Ἀλνειάδα», ἐν ᾧ ὑπὸ τῷ πρόσωπον τοῦ ἀνδρείου καὶ εὐσεβοῦς Αἰνείου ὑμεῖ τῷ μεγαλεῖον τοῦ Ρωμαϊκοῦ λαοῦ. *dimidium apīmae meae διὰ νὰ δεῖξῃ τὴν ἀγάπην του' οὗτῳ καλεῖ καὶ τὸν Μακήναν* προβλ. «μία ψυχὴ ἐν δυοῖν σώμασιν». *debes...creditum εἴστοχος μεταφορά,* διότι ὁ Ὁράτιος ὃς *παρακαταθέτης* παραδίδει εἰς τὴν *Θεματοφύλακα* ναῦν πολύτιμον φορτίον, τὸν Βεργίλιον, μὲ *παραλήπτην* τὴν Αττικὴν γῆν. *τοβιγ—triplex aes θαυμάσιαι μεταφορά,* διὸ ὡν πιστοῦται ὅτι οἱ πρῶτοι θαλασσοπόροι εἶχον δηλισθῆ μὲ ἀνυπέρβλητον τόλμην (καρδίαν σκληρὰν ὡς ἡ δρῦς καὶ τεθωρακισμένην ἐκ τριπλοῦ ἐλάσματος χαλκοῦ). *primus ἀσφαλῶς* δὲ τὸ πρῶτον ποντοπορῆσας ἐκέκτητο παρακεκινδυνευμένην τόλμην ἀνταξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου δαιμονίου¹ προβλ. τοὺς δραίοντας στίχους τοῦ α' στασίμου τῆς Ἀντιγόνης τοῦ Σοφοκλέους «*πολλὰ τὰ δεινὰ κονδὲν ἀνθρωποι δεινότεροι πέλει· τούτο χωρεῖ πέραν πολιοῦ πόντου κειμερίφ. νέτρω περδῶν υπ' οδμασι περιβερυχοισιν...*». Africus Λίψ, Β.Δ. ἄνεμος, λίαν θυελλώδης κατὰ τὸν χειμῶνα (κοινῶς: γαμπτῆς) καὶ παρ *'Ομήρῳ : ζέψυχος δυσσαῆς ἢ λάβρον ἐπαιγλεοντα.* Hyades (*ὑα—βρέχω*). Αἱ *'Υάδες* εἶναι σμῆνος ἀστρικὸν ἐξ ἐπτὰ ἀστέρων ἀποτελούμενον καὶ εὐρισκόμενον ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Ταΐζοντος καλοῦνται *tristes*, διότι, ὃς ἐπιστεύετο, τόσον κατὰ τὴν ἀνατολήν των, ὅσον καὶ κατὰ τὴν δύσιν συνήγειρον τὰ νέφη, ἄτινα καθίστων τὸν οὐρανὸν σκυθρωπόν, καὶ ὑπὸ προανήγειλον ὑετοὺς καὶ καταιγίδας. Notus ἄλλως Auster. *"Ολοὶ οἱ ἄνεμοι εὔρισκονται ἐν ἀμύλῃ, περὶ τοῦ τις θὰ δεσπόσῃ τῆς θαλάσσης οὐχ ἡττον δυμῶς δὲ Νότος δεσπόζει τῆς Ἀδριατικῆς.* Hadria εἶναι τὸ *'Αδριατικὸν πέλαγος* ἐκτεθειμένοντας τὴν δρυμὴν τῶν νοτίων ἀνέμων ἢ δύνομασίᾳ ἐλήφθη ἐκ τῆς *'Αδρίας*, πόλεως παρὰ τὴν Βενετίαν. gradum mortis προσωποποίησις τοῦ θανάτου ἐπερχομένου δίκην ἐχθροῦ κατὰ τοῦ πρώτου ποντοπόρου. *qui... qui... ἐπανάληψις πρὸς ἔξαρστην τῆς μεγίστης τόλμης τοῦ ποντοπόρου.* siccis oculis δπως λέγει δὲ Αἰσχύλος *«ξῆροῖς ἀκλαύτοις δύμμασιν»* monstra natantia θαυμασία παρομοίωσις τῶν κυμάτων τῆς πολυτυπόχον θαλάσσης πρὸς τέρατα κολυμβῶντα καὶ ἀπειλοῦντα ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὸν καταπογυισμὸν τοῦ τολμηροῦ ποντοπόρου. *Actosceraunia* ἀκρωτήριον καὶ δροσειρὰ τῆς Β. *'Ηπείρου* καὶ τὸ μὲν ἀκρωτήριον καλεῖται κακώνυμον λόγῳ τῶν σκοπέλων καὶ τῶν πολλῶν ἐκεὶ γινομένων ναυαγίων, τὸ δὲ δρός ἔχει τὴν δύνομασίαν ἐκ τῶν πολλῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ πιπτόντων κεραυνῶν. deus δηλ. ὁ Ζεύς. dissociabili oceano ἐὰν τὸ ἐπίθετον ἐριηνευθῆ μὲ μεταβατικὴν σημ., δὲ ὥκεανὸς τότε λέγεται *διαιρετικός*, ἐὰν δὲ μὲ ἀμετάβατον σημ., τότε δηλοῦται τὸ *ἀκοινώνητον* αὐτοῦ. *'Η δευτέρα ἐριηνεία δὲν εὐσταθεῖ, καθ'* δοσον σήμερον οἱ *'Ωκεανοί* κατήνησαν πλωτοὶ ποταμοί. *impiae rates ἀσεβεῖς* καὶ ὑπερόπται ἔχοντες τηροῦντο οἱ ἀνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ δποῖοι ἐτόλμων, ἐναντιούμενοι πρὸς τὴν θείαν θέλησιν καὶ φύσιν, νὰ διαπερῶσι θαλάσσας, διὸ ἔγινεν δὲ *χωρισμὸς τῆς ξηρᾶς*. Καὶ βραδύτερον ἀκόμη ἡ πατρὶς τοῦ Κολόμβου ἥρηνθη εἰς αὐτὸν νὰ ἀνοχθῇ εἰς τὸ ἀνεξερεύνητον πέλαγος ἐπὶ τῷ λόγῳ διτοῦ τοῦτο ἀντέκειτο πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν Γραφῶν!! *nefas δὲ ποιητῆς ἐκφράζει* τὴν λύπην του διὰ τὰ ἀγθρώπινα παραπτώματα, τὰ δποῖα ἐκουσιφράζει τὴν λύπην του διὰ τὰ ἀγθρώπινα παραπτώματα, τὰ δποῖα ἐκουσιώς πραττόμενα ἐπισύρουν τὴν θείαν τιμωρίαν. *genus Iapeti* δηλ. δὲ Προσίως

μηδενός, δ ὅποιος κλέψας δολίως τὸ πῦρ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τοκοθετήσας αὐτὸς ἐντὸς νάρθηκος μετέδωσεν ἐξ οἰκτού εἰς τοὺς ἀνθρώπους. *stacies—febrium* εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κλοπῆς, δηλ. ἡ αἰφνιδία φθορὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους συνεπείᾳ νόσων σοβαρῶν προβλ. τὸ προπατορικὸν ἀμάρτημα (Εὗ) καὶ ἐκ τῆς μυθολογίας τὸν Προμηθέα (Πανδώρα), Δαίδαλον καὶ Ἡρακλῆ, ὃς λέγει κατωτέρω. *corripuit gradum* ἐνῷ πρότερον οἱ ἀνθρώποι ἦσαν μακρόβιοι, ἥδη κατέστησαν λόγῳ τῶν ἀμαρτημάτων βραχύβιοι καὶ ταχυθάνατοι. Daedalus παρὰ τὴν πρώτην τιμωρίαν συνεπείᾳ τῆς κλοπῆς τοῦ πυρὸς ἐπεχείρησε νὰ κατακτήσῃ τὸν ἀέρα. *non datis* ἡ φύσις δὲν παρεχώρησεν εἰς τὸν ἀνθρωπον πτέρυγας. *labor Herculeus* παρὰ τὴν δευτέραν τιμωρίαν δὲ Ἡρακλῆς καταβὰς εἰς ἀπηγορευμένον τόπον, τὸν Ἀδην, μετέφερεν ἐξ αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν τὸν Κέοβερον, ἀκοίμητον φρουρόν, καὶ ἀπηλευθέρωσε τὸν Θησέα καὶ τὸν Πειρίθουν. Ἔγινε δὲ ἡ κάθοδος διὰ τοῦ Ἀχέροντος, ποταμοῦ τῆς Ἡπείρου, οἰσνεὶ ἀποτελούντος τὸ στόμιον τοῦ Ἀδουν. *stultitia* τὶ θὰ ἔλεγεν ἄρα γε δὲ Ὁράτιος βλέπων σήμερον τὰ ὑπεροκεάνεια, τὰ ὑποβρύχια, τὰ ἀερόπλανα κ.λ.π.; Elεναι δυνατὸν ἡ ἀδύνατον; *per scelus nostrum* λόγῳ τῆς διαρκοῦς προσπαθείας νὰ ὑποτάξῃ τὴν φύσιν.

Νόδημα: Ἡ φδὴ αὕτη ἀπευθύνεται ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὸ πλοῖον, τὸ ὅποιον μετέφερε ποτε εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν ἀγαπητότατον φίλον του Βεργίλιον. Διὰ ταύτης παρακαλεῖ τὸ πλοῖον, δπως ἀποβιβάσῃ αὐτὸν σῶν εἰς τὰς Ἀττικὰς ἀκτάς, βοηθούντων πρὸς τοῦτο τῆς Κύπριδος Ἀφροδίτης, τῶν Διοσκούρων, τοῦ Αἰόλου καὶ τοῦ Ἰάπυγος.

Δόγμα τῶν κινδύνων δικαίων, τοὺς ὅποιους διατρέχει κατὰ τὸν πλοῦν, ἀναγκάζεται δὲ ποιητὴς νὰ ἐκφράσῃ τὸν θαυμασμὸν του διὰ τὴν τόλμην τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, δ ὅποιος ἐπιβαίνων εὐθαύνστον σχεδίας διέσχιζε τὰς θαλάσσας, ἀδιαφορῶν πρὸς τὸν ἀντιξός αὐτοῦ—μηδὲ τοῦ Νότου ἔξαιρουμένου ὃς κυριαρχοῦντος τῆς Ἀδριατικῆς—καὶ δὲν ἐπτούθη πρὸ τῶν πελώριων κυμάτων καὶ τῶν δυσφήμων σκοπέλων καὶ δὲν ἐσεβάσθη τὴν θείαν βούλησιν περὶ διαιρετικοῦ ὕκεανον. Δὲν ἡρκέσθη δικαίων δὲν ἀνθρώποις εἰς τὴν γῆν οὔτε εἰς τὴν κατάκτησιν τοῦ ὕκεανον· ὑπεξήρεσε τὸ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐτιμωρήθη διὰ τὴν πλήθους νόσων καὶ διὰ τῆς βραχυβιότητος. Ἐδοκίμασε νὰ κατακτήσῃ τὸν ἀέρα διασχίζων αὐτὸν διὰ πτερούγων καὶ ἀκόμη εἰσέδυσσεν εἰς τὸν Ἀδην. Καὶ τὸ ἀνθρώπινον δαιμόνιον, τὸ ὅποιον ἐπιχειρεῖ τὰ πάντα νὰ ὑπόταξῃ, δὲν ἔγκαταλείπει καὶ τὰς πλέον παρατόλμους προσπαθείας ἐν γνώσει διτι, ἀσεβοῦν, ἀφεύκτως θὰ τιμωρηθῇ. (Ἐξαίρε.ος ἡ κεντρικὴ ἰδέα τῆς φδῆς: «Nil ardui mortalibus»).

Περιλήψεις: 1) Εὑνὴ τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὸ πλοῖον τὸ μεταφέρον τὸν Βεργίλιον εἰς Ἀθήνας. 2) Ἐκφραστις θαυμασμοῦ τοῦ ποιητοῦ διὰ τὴν τόλμην τοῦ πρώτου ποντοπόρου, τοῦ Προμηθέως, Δαιδάλου καὶ Ἡρακλέους.

Μέτρον: Ἡ παρούσα φδὴ ἔχει μέτρον καλούμενον Ἀσκληπιάδειον δευτέρον:

Sic te | diva pō | tens Cy p̄i | (Ios καὶ 3os)

Sic fr̄at̄es He le nae lu c̄i da si de ra (2ος καὶ 4ος)

ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Γλυκωνέου δευτέρου καὶ δύο Φερεκρατείων· ἡ δὲ στροφὴ εἶναι δικωλος, τετράστιχος.

3.

Scribēris Var̄io
alīte Maeonii carm̄nis
fortis
et victor hostiū,
quamcumque rem
ferox miles
navibus aut equis
gesserit
te duce.
nos, Agrippa,
nec haec conāmur
dicere
nec gravem stomachum
nesci cedere Pelīdae
nec cursus
duplīcis Ylīxēi
per mare
nec saevam domum Pelōpis
tenues grandia,
dum pudor
et Musa potens
imbēllis lyrae
vetat deterere
laūdes
egregii Caesāris
et tuas
culpa ingēni.
quis scrips̄erit
Martem tectum
digne adamantiā tunica
aut Meriōnen nigrum
Troīco pulv̄ere
aut Tydīden
parem sup̄eris
ope Pallādis?
nos cantamus convivia,
nos proelīa
acriūm virgīnum
in iuv̄enes
sectis unguib⁹bus

ΩΔΗ 6

Δύνασμι νὰ ὑμνηθῆς ὑπὸ τοῦ Οὐαρίου,
τοῦ κύκνου τοῦ Μαιονίου ἄσματος,
ῶς ἀνδρεῖος
καὶ νικητὴς τῶν ἔχθρῶν,
δι’ οἰονδήποτε κατόρθωμα
δι γενναῖος στρατιώτης
διὰ τῶν πλοίων ἢ τῶν ἵππων
ἔχει ἐπιτελέσει,
σοῦ (ὄντος) ἥγεμόνος.
‘Ημεῖς, Ἀγρίππα,
οὔτε ταῦτα ἐπιχειροῦμεν
νὰ ἔξυμνήσωμεν
οὔτε τὴν βαρεῖαν δογὴν
τοῦ ἀγνοούντος νὰ ὑποχωρῇ Πηλείδου
οὔτε τὰς περιπλανήσεις
τοῦ πολυμηχάνου Όδυσσέως
ἀνὰ τὴν θάλασσαν
οὔτε τὸν σκληρὸν οἶκον τοῦ Πέλοπος
ταπεινοὶ (ὄντες), τὰ ὑψηλά,
ἔφ’ ὅσον ἢ αἰδώς
καὶ ἡ Μούσα ἢ δεσπόζουσα
τῆς ἀπολέμου λύρας
ἀπαγορεύει νὰ ἐλαττώνωμεν
τὰ κλέτη
τοῦ ἔξοχου Καίσαρος
καὶ τὰ ἴδικά σου
ἔνεκα ἀδυναμίας τοῦ πνεύματος.
Τίς ἥθελεν ὑμνήσει
τὸν Ἀρην, τὸν περιβεβλημένον
ἐπαξίως μὲ ἀδαμάντινον χιτῶνα,
ἢ τὸν Μηριόνην τὸν μέλανα
ἐκ τῆς Τρωικῆς κόνεως
ἢ τὸν Τυδείδην
τὸν ἵσον πρὸς τοὺς θεοὺς
διὰ τῆς βοηθείας τῆς Παλλάδος;
‘Ημεῖς ψάλλομεν τὰ συμπόσια,
ἥμεις τὰς μάχας
τῶν ὅμητικῶν παρθένων
ἐναντίον τῶν νέων
μὲ κομμένους τοὺς ὄνυχας

vacūi (amore)
sive quid urīmur,
leves
non praeter solītum.

κενοὶ (ἔρωτος)
εἴτε κάπως διακαίομεθα,
εὔθυμοι
ὅδι παρὰ τὴν συνήθειάν (μας).

Γραμματικὰ—Σημασιολογικά: Scribēris μέλλ. παθ. ὁ. τοῦ scribor, scriptus sum, scribi 3=γράφομαι, ὑμνοῦμαι (ἐνεργ.: scribo, psi, ptum, ἔτε). Varius, i ἀρ. β'=Οὐάριος (Βάριος). fortis, is, e ἐπίθ. γ'=γενναῖος, ἰσχυρός, ἀνδρεῖος. hostium γεν. πληθ. τοῦ hostis, is ἀρ. γ'=πολέμιος τινι, ἔχθρος. victor, ὅρις ἀρ. γ'=νικητής. Maeonius, a, um ἐπίθ. β'=Μαιονίος, Λύδιος, Ὄμηρικός. carmen, ὕnis οὐδ. γ'=ἄσμα, φόδη. ales, ὕτις (ἐκ τοῦ ala, ae=πτέρου) ἀρ. καὶ θηλ. γ'=πτερωτός, πτηνόν, κύκνος. quam+cumque αἰτ. ἐν. θηλ. γέν. τῆς ἀναφορ. ἀντων. quicumque, quaecumque, quodcumque=δοτις δήποτε, οἷος δήποτε. res, τεῖ θηλ. ε'=πρᾶγμα, πρᾶξις, κατόρθωμα. ferox, ὅσις μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=ἄγριος, γενναῖος. navis, is θηλ. γ'=ναῦς, πλοῖον. aut διαζευκτ. σύνδ.=ἡ. equus, i ἀρ. β'=ἱππος. miles, ὕτις ἀρ. γ'=στρατιώτης. te ἀφαιρ. ἐν. προσωπ. ἀντ. β' προσ. tu=sύ. dux, cis ἀρ. γ'=ἥγεμών, ἀρχηγός. gesserit παρακ. ὑποτ. (κατ' ἄλλους τετελ. μέλλ.) τοῦ(gero) gessi, gestum, ἔτε 3=ἄγω, φέρω, διεξάγω. nos ὄνομ. πληθ. προσ. ἀντων. α' προσ. ego=ἐγώ. Agrippa, ae ἀρ. α'=Ἀγρίππας. neque καὶ nec συμπλ. σύνδ.=οὔτε, καὶ δέν. haec αἰτ. πληθ. οὐδ. τῆς δεικτ. ἀντων. hic, haec, hoc=οὗτος, αὕτη, τοῦτο. dicere ἀπαρ. ἐν. τοῦ dico, xi, ctum, ἔτε 3=λέγω, ὑμνῶ. gravis, is, e ἐπίθ. γ'=βαρύς. Pelides, ae ἀρ. α'=Πηλεύδης, ὁ Ἀχιλλεύς. stoma-chus, i ἀρ. β'=στόμαχος, γεῦσις, χόλος, δργή, cedere ἀπαρ. ἐν. τοῦ(cedo), cessi, cессum, ἔτε 3=χωρῶ, ὑποχωρῶ. nescius, a, um ἐπίθ. β'=μή εἰδώς, ἀγνοῶν, ἀπειρος. cursus, us ἀρ. δ'=δόρμος, πορεία, περιπλάνησις. duplex, ics (duo+plico) πολλαπλασιαστικὸν ἀριθ.=δισσός, διπλοῦς καὶ ὡς ἐπίθ.=διπλόσωπος, ἀπατηλός, πολυμήχανος. per πρόθ.+αἰτιατ.=ἀνὰ+αἰτ. mare, is οὐδ. γ'=θάλασσα, πέλαγος. Ilices, xis καὶ xi καὶ ποιητικῶς καὶ ἀρ. γ'=Οδυσσεύς. saevus, a, um ἐπίθ. β'=ἄγριος, δεινός, ἀπασιος. Pelops, ὅρις ἀρ. γ'=Πέλοψ. domus, us, θηλ. δ'=δόμος, οἰκος. conatur ἐνεστώς δριστ. τοῦ ἀποθετικ. (conor)atus sum, ἄρι 1=πειρῶμαι, δοκιμάζω, ἐπιχειρῶ. tenuis, is, e ἐπίθ. γ'=λεπτός, ταπεινός, μικρός, ἀδύνατος. grandia αἰτ. πληθ. οὐδ. τοῦ ἐπίθ. γ' grandis, is, e=ἀδρός, μέγας, ὑψηλός. dum χρον. σύνδ.=ἐνῷ, ἐφ' δσον. pudor, ὅρις ἀρ. γ'=αἰσχύνη, αἰδώς. imbellis, is, e ἐπίθ. γ'=ἀπόλεμος. lyra, ae θηλ. α'=λύρα. Musa, ae θηλ. α'=Μοῦσα. potens, ntis ἐπίθ. γ' ἐκ τοῦ possūm, potui, posse=δύναμαι, δεσπόζω, κρατῶ. vetat ἐν. ὁ. τοῦ veto, τοῦ, ὕι, ὕτιμ, ἄρε 1=ἀπαγορεύω. laus, ὕdis θηλ. γ'=ἐπαινος, ἐγκώμιον, κλέος. egregius, a, um ἐπίθ. β'=ἔξοχος, ἔξαιρετος (συγκρ. magis egregius, ὑπερθ. maxime egregius). Caesar, ἄρις ἀρ. γ'=Καῖσαρ. tuas αἰτ. πληθ. θηλ. γέν. τῆς κτητικῆς ἀντων. β' προσ. tuus, a, um=ἴδικός σου, σὸς (α' meus γ' suus). culpa, ae θηλ. α'=αἰτία, πταῖσμα, ἀδυναμία. deterere ἀπαρ. ἐνεσ. τοῦ detero, tr̄tū, tr̄tum, ἔτε 3=ἀποτρίβω, ἐλαττώ, βλάπτω. ingenium, ii (καὶ συνηρημ. i) οὐδ. β'=εὐφυΐα, πνεῦμα. quis, quid ἔρωτημ. ἀντ.=

τις, τί. Mars, rtis ἀρσ. γ' = δῆλος. tunica, αε θηλ. α' = χιτών. tectum μετ. παθ. παραχ. τοῦ tego, xi, ctum, ἔτε 3=στέγω, καλύπτω, περιβάλλω (παθ. tegor, tectus sum, tegi). adamantinus, a, um ἐπίθ. β' = ἀδαμάντινος, ἀδάμαντος, χάλκινος, λαν σχληρός, digne τροπ. ἐπίρρο.= ἀξίως, ἔπαξιως. scripsit παραχ. ὑποτ. τοῦ scribo, psi, ptum, ἔτε 3=γράφω, ὑμνῶ. aut διαζ., σύνδ.= ἡ. pulvis, ἔτις ἀρσ. γ' = κονιορτός, κόνις. Troilus, a, um ἐπίθ. β' = Τρωικός. niger, gra, grum ἐπίθ. β' = μέλας (συγχρ. nigrior, ius ὑπερφ. nigerrimus, a, um). Meriones, αε ἀρσ. α' = Μηριόνης. ops, opis θηλ. γ' = βοήθεια, δύναμις. Pallas, ἄδις θηλ. γ' = Παλλάς. Tydides, αε ἀρσ. α' = Τυδείδης, διαιμήδης. supéri, ὅρυμ ὡς οὐσ. β' πληθ.=οἱ οὐρανίωνες, οἱ θεοὶ (ἐκ τοῦ ἐπίθ. superus). par, paris μονοκατ. ἐπίθ. γ' = δομοιος, λίσος. nos ὄνομ. πληθ. τῆς προσ. ἀντ. ego. convivium, ii οὐδ. β' = συμπόσιον. proelium, ii οὐδ. β' = ἀγών, μάχη, virgo, ἵνις θηλ. γ' = παρθένος. sectis ἀφαιρ. μετ. παθ. παραχ. τοῦ seco, cūi, ctum, ἀρε 1=τέμνω, κόπτω (παθ. secor, sectus sum, ari). in πρόθ.+αἰτ.=εἰς, ἐναντίον. iuvēnis, is ἀρσ. καὶ θηλ. γ' = δ νεανίας, ἡ νεᾶνις. unguis, is ἀρσ. γ' = ὄνυξ. acrīum γεν. πληθ. τοῦ ἐπίθ. γ' acer, acris, acre=δέξις, δομητικός (συγχρ. acrior, ius, ὑπερ. acerrimus, a, um). cantamus ἐν. δρ. τοῦ canto, avi, atum, ἀρε 1=ἄδω, ψάλω. vacuus, a, um ἐπίθ. β' = κενός. sive καὶ seu διαζ. σύνδ. =εἴτε, ἐάν τε. quis quid ἀρό. ἀντ.=τις, τι (ἔδω ἐπιορηματικῶς ἔρμηνεύεται=κάπως). urimur ἐνεσ. παθ. δρ. τοῦ uro, ustus sum, urī 3=καίομαι, ἔξαπτομαι (ἐνεργ. uro, ussi, ustum, ἔτε). non (ne+unum) ἐπίρρο.=οὐ, δέν, δχι. praeter πρόθ.+αἰτ.=παρὰ + αἰτ., ἐκτὸς + γεν. solitus, a, um μετ. παθ. παραχ. τοῦ ἡμιαποθετικοῦ soleo, solitus sum, ἔτε 2=εἴωθα, συνηθίζω (ἔδω solitum ὡς οὐσ.=τὸ ἔθος, ἡ συνήθεια). levis, is, ε ἐπίθ. γ' = κοῦφος, ἐλαφρός, εὐθυμος.

Συντακτικά: scriberis μέλλων μὲ δυνητικὴν σημασ. Vario ποιητικὸν αἴτιον. alite... παράθεσις. carminis γεν. ἴδιότητος. fortis—victor κατηγ. hostium γεν. ἀντικειμ. quam+cumque τμῆσις. miles περιληπτικῆς σημ. (=milites). navibus—equis ἀφαιρ. δργανικαί. te duce (κατηγ.) ἀφαιρ. ἀπόλυτος. haec ἀντικ. τοῦ dicere, ὅπερ τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ connamur. stomachum (μεταφορά). cursus—domum ἐπίσης ἀντικ. τοῦ dicere. cedere τελ. ἀπαρ. ἐξαρτώμ. ἐκ τοῦ nescii. tenues—grandia ἐλεύθεραι παραθέσεις εἰς τὸ ποσ καὶ τὸ haec. dum... vetat χρον. πρότ. pudor —Musa ὄποι. potens ἐπιθ. διορ. lyrae ἀντικ. τῆς μετ. deterere ὄντικ. (τελ. ἀπαρ.) ἐξαρτώμ. ἐκ τοῦ vetat. laudes—tuas (laudes) ἀντικ. τοῦ ἀπαρ. Caesaris γεν. κτητική. culpa ἀφαιρ. αἴτιον. ingenī γεν. ὑποκειμ. Martem ἀντικ. tectum ἐπιθ. μετ. tunica ἀφ. δργανική. Merionem—Tydiden ἐπίσης ἀντικ. τοῦ scripserit. pulvere ἀφ. αἴτιας. superis δοτ. ἀντικειμ. εἰς τὸ parem. ope ἀφαιρ. δργαν. convivia—proelia ἀντικ. virginum γεν. κτητική. unguibus ἀφαιρ. δργαν. (εἰρωνεία μεταφορική). vacui κατηγ. quid αἰτ. τοῦ κατά τι. leves κατηγ.

Πραγματικά: Lucius Varius Rufus ἐπικός καὶ τραγικός ποιητὴς ἐκ τῶν πρώτων τῆς ἐποχῆς τού, κοινὸς φίλος τοῦ Βεργίλιου καὶ Ὁραίου. Δυστυχῶς δλίγοι μόνον στίχοι τον διεσώθησαν. alite Maeonii carminis

δηλ. κύκνου Ὄμηρικοῦ ἄσματος, καθ' ὅσον ἐκαλεῖτο Μαιονία ή Σμύρνη, ή πιθανωτέρα πατρὸς τοῦ Ὄμήρου. πος ὑπονοεῖ τὸν ἑαυτόν του καὶ τοὺς ἵστης ἀξίας πρὸς αὐτὸν ποιητὰς ἐκ μετριοφροσύνης, ὡς λέγει κατωτέρῳ τε-*nues—grandia.* Agrippa (63—12 π.Χ.) δὲ Ἀγρίππας ἡτο ἔξοχος στρατηγός, πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς σύμβουλος τοῦ Αὐγούστου, τοῦ δποίου τὴν χήραν θυγατέρα Ἰουλίαν ἐνυμφεύθη. haec τὰ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν πολεμικά του κατορθώματα. *gravem stomachum Pelidae πρβλ.* τὸ τοῦ Ὄμήρου (*Ιlliās A'*) *Μῆνιν Ἀχιλῆς οὐλομένην.* duplex πρβλ. τὸ τοῦ Ὄμήρου (*"Οδύσσεια A'*) *πολύτροπον* καὶ ἐπομένως πανοῦργον. Διὰ τούτων δὲ Ὁράτιος διμολογεῖ δτι δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ συνέσῃ ποιήματα ἐπικά, ὡς η Ὁδύσσεια καὶ η Ἰlliās, προκειμένου νὰ ἔξυμνησῃ τὰ πολεμικὰ κατορθώματα τοῦ Ἀγρίππα. saevam domum Pelopis πρβλ. «τὰ Πελοπιδῶν κακά» δι πολύμοχθος οἰκος τῶν Πελοπιδῶν ἡτο μεστὸς κακουργημάτων, τὰ δποῖα ἔφθανον μέχρι καὶ τοῦ Ὁρέστου καὶ ἐκ τῶν δποίων ἤντλησαν οἱ τραγικοὶ ποιηταὶ τὴν ὑλὴν τοῦ ἔργου των. Ὁ ποιητὴς ὑπανίστεται τὴν τραγῳδίαν τοῦ Οὐαρίου *«Thyestes»* τελειοτάτην κατὰ τὸν Κουϊντιλιανόν. imbellis lyra καθ' ὅσον δὲ Ὁράτιος εἶναι λυρικὸς ποιητῆς. laudes πρβλ. τὸ τοῦ Ὄμήρου *«κλέα»*. quis scripserit; οητορικὴ ἐρώτησις ισοδυναμοῦσα μὲ ἀρνησιν' οὐδεὶς πλὴν τοῦ Οὐαρίου, δι δποίος, ὡς ἐπικός ποιητῆς, δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἐπικάς σκηνὰς μαχῶν ἀνταξίας ἐνὸς Ὄμήρου. Mars δὲ Ἀρης, θεὸς τοῦ πολέμου. adamantina πρβλ. τὸ τοῦ Ὄμήρου *χαλκοχιτῶν, χαλκοθάραξ*, καθ' ὅσον ὡς ἀδάμαντα ἐννοεῖ τὸν σκληρὸν χαλκόν, ἐξ οὗ κατεσκευάζοντο δπλα, ἀνάκτορα θεῶν κ.λ.π. Meriones δὲ Μηριόνης ἡτο διδηρεῖς ἥνιοχος τοῦ Ὄμηρικοῦ ἥρωος Ἰδομενέως. Tydides δὲ οὐδὲ τοῦ Τυδέως Διομήδης γνωστὸς ἐκ τοῦ Ὄμήρου (Διομήδους ἀριστεία) πληγώσας τῇ βοηθείᾳ τῆς Ἀθηνᾶς κατὰ τὴν μάχην τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὸν Ἀρην, ταχθέντας ὑπὲρ τῶν Τρώων. parēti superitis πρβλ. τὸ τοῦ Ὄμήρου *«θεοεικελον=ἰσόθεον»*. Πρὸς πάντας τὸν ἀνωτέρω γενναίους δὲ ποιητῆς θεωρεῖ δμοιον τὸν Ἀγρίππαν. πος cantamus δὲ Ὁράτιος καθορίζει δτι η ποίησίς του περιλαμβάνει συμπόσια καὶ μάχας ἐρωτικάς. sectis unguibus ἀποτελεῖ εἰρωνείαν, καθ' ὅσον οἱ ἐρωτοτροποῦντες εἰναὶ ἀστοὶ καὶ ἐπομένως η μάχη ἀκίνδυνος καὶ ἀναίμακτος. quid utimur εἴμεθα λίγο ἐρωτοχτυπημένοι, ὡς συνήθως γίνεται. leves η ποίησίς τοῦ Ὁρατίου εἶναι εὐθυμος καὶ ἐλαφρὰ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ Ὄμήρου καὶ Οὐαρίου, οὖσαν σοβαράν.

Νόημα: 'Η φόη αὐτῇ ἀπευθύνεται ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὸν Ἀγρίππαν, τὸν ἔξοχον πολιτικὸν ἄνδρα καὶ γενναῖον στρατηγόν, δι δποίος ἔξήτησε παρ' αὐτοῦ νὰ ἔξυμνησῃ τὰ πολεμικά του κατορθώματα, ίδια μετά τὴν περιφανῆ νίκην κατὰ τοῦ Πομπτίου, δι' ην τιμητικῶς δὲ Αὐγούστος τοῦ ἐδώλησε χρυσοῦν στέφανον. 'Αλλ' δὲ ποιητὴς ἀρνεῖται τοῦτο, κρίνων ἑαυτὸν ἀκατάλληλον καὶ παραπέμπων εἰς τὸν ἔξοχον τῆς ἐποχῆς του ἐπικὸν ποιητὴν Οὐαρίου, μόνον ἐνδεδειγμένον νὰ ιστορήσῃ τὰ μεγάλα πολεμικὰ κατορθώματά του κατὰ τῶν ἔχθρῶν. 'Η δργὴ τοῦ Ἀχιλλέως, λέγει, μὲ τὰ ἐπακολουθήσαντα αὐτὴν δεινά, αἱ περιπλανήσεις τοῦ πολυμηχάνον Ὁδύσσεως, η ιστορία τοῦ πολυμόχθου οἴκου τῶν Πελοπιδῶν, τὰ κλέη τοῦ Καίσαρος καὶ τοῦ Ἀγρίππα εἶναι τόσον ὑψηλὰ θέματα, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ

τὰ ἔξυμνήσῃ ἡ ἀπόλεμος Μοῦσα ἐνὸς ποιητοῦ λυρικοῦ. Μόνον ἔνας Οὐάριος εἶναι ἴκανὸς νὰ ὑμνήσῃ αὐτὸν καὶ τὸν Ἀργην καὶ τὸν Μηριόνην καὶ τὸν Διομῆδην. Οἱ λυρικοὶ ποιηταί, συνεχίζει, συνηθίζουν νὰ ἔξυμνοῦν συμπόσια καὶ ἐρωτικὰς μάχας νεανίδων καὶ νέων ἀνευ ἀματοχυσιῶν, ἀφοῦ ἄλλως τε καὶ οἱ ἴδιοι εἶναι πάντοτε ὀλίγον ἐρωτοχυτυπημένοι.

Περιλήψεις: 1) Μόνον ἐπικὸς ποιητής, ως ὁ Οὐάριος, δύναται νὰ ὑμνήσῃ τὰ κλέη τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῶν δμοίων του καὶ 2) Ἡ Μοῦσα τοῦ Ὁρατίου ὑμνεῖ συμπόσια καὶ ἐρωτικὰς μάχας.

Μέτρον: Ἀσκληπιάδειον πρώτον.

Scribe | ris Va ri | o fortis et hostium | (1ος καὶ 2ος)
 quam rem cumque fe | rox navi bus aut equis | (3ος)
 miles | teduce gesse rit | (4ος). Ἡ στροφὴ εἶναι τρικλωλος, τετράστιχος.

4.

Mercūri,
facūnde nepos Atlāntis,
qui catus
formasti voce
et more decōrae palaestrae

feros cultus
recēntum homīnum,
te canam, nuntiūm,
magni Iovis et deōrum
curvaeque lyrae parentem,
callidūm condēre
iocōso furto,
quidquid placūit.
Te puerūm,
dum olim terret
minaci voce,
niſi reddidisses
per dolum amōtas boves,
vidūus pharētra,
risit Apollo.
quin et te duce
dives Priāmus
relīcto Ilōo
fēfēllit

Ω Δ Η 10

Ἐρμῆ,
λόγιε ἔγγονε τοῦ Ἀτλαντος,
δόποιος νουνεχῆς (ῶν)
ἔμόρφωσες διὰ τοῦ λόγου
καὶ τῆς συνηθείας τῆς ὠραίας πα-
λαιστρᾶς
τὰ ἄγρια ἥμη
τῶν πρωτογόνων ἀνθρώπων,
οὲ θὰ ψάλω, τὸν ἄγγελον
τοῦ μεγάλου Διὸς καὶ τῶν θεῶν
καὶ τῆς κυρτῆς λύρας τὸν ἐφευρέτην,
τὸν πανοῦργον εἰς τὸ νὰ κρύπτῃ
δι' ἀστείας κλοπῆς,
δι' δήποτε ἡρεσε.
Σὲ παῖδι (δύτα),
ἐνῷ κάποτε ἐφόβιζε
δι' ἀπειλητικῆς φωνῆς,
ἔλαν δὲν ἥθελες ἀποδώσει
τὰ διὰ δόλου ἀπαχθέντα βόδια,
στερηθεὶς τῆς φαρέτρας,
ἔγέλασεν δ Ἀπόλλων.
Καὶ προσέτι σοῦ δόηγοῦ (δύτος)
δ πλούσιος Πρίαμος,
ἔγκαταλειφθέντος τοῦ Ἰλίου,
διέλαθε

supērbus Atriās
Thessalosque ignes
et inīqua Troiae castra.

Tu pias anīmas
repōnis laetis sedībus
virgaque aurēa
coērces levem turbam,
gratus
supēris
et imis deorum.

τοὺς ὑπερηφάνους Ἀτρείδας
καὶ τὰ Θεσσαλικὰ πυρὰ
καὶ τὸ ἔχθρικὸν πρὸς τὴν Τροίαν στρα-
τόπεδον.

Σὺ τὰς εὐσεβεῖς ψυχὰς
ἀποθέτεις εἰς τερπνάς κατοικίας
καὶ διὰ τῆς ῥάβδου τῆς χρυσῆς
συνάγεις τὸ κοῦφον πλῆθος,
ἄρεστὸς (ῶν)
εἰς τοὺς οὐρανίους
καὶ ὑποχθονίους ἐκ τῶν θεῶν.

Γραμματικά—Σημασιολογικά: Mercūri κλητ. τοῦ Mercurius, ii ἀρσ. β' = δὲ Ερμῆς (τονιστέον ὅμως Mercuri, ἔστω καὶ ἀνὴρ ἡ παραλήγουσα εἶναι βραχεῖα). facūndus, a, um ἐπίθ. β' = καλλιεπής, λόγιος, εὐφραδής. nepos, ὅτις, ἀρσ. γ' = ἀνεψιός, ἔγγονος (ἔξ οὗ καὶ νεπωτισμός = φαβοριτισμός, εὐνοοκρατία, ρουσφετολογία). Atlas, ntis ἀρσ. γ' = Ἄτλας, qui, quae, quod ἀναφ. ἀντ. = δόποιος. ferus, a, um ἐπίθ. β' = ἄγιος, σκληρός. cultus, us (colo) ἀρσ. δ' = θεραπεία, παιδεία, ἥδος. homo, Inis ἀρσ. γ' = ἄνθρωπος. recens, ntis μονοκατ. ἐπίθ. γ' = νεόδρεπτος, πρόσφατος, καινός, πρωτόγονος. vox, cis θηλ. γ' = φωνή, λόγος. formasti ἀντὶ formavisti παραχ. δρις. τοῦ formo, avi, atum, ēre 1 = μορφῶ, διαπλάσσω. satus, a, um ἐπίθ. β' = νουνεχῆς, πανοῦργος, πνευματώδης. decōrus, a, um ἐπίθ. β' = εὐπρεπής, κομψός. mos, ὅρις ἀρσ. γ' = ζῆσθος, συνήθεια. palaestra, ae θηλ. α' = παλαιστρα. te αἰτ. ἐν. προσ. ἀντ. β' προσ. tu = σύ. canam μέλλ. δρ. τοῦ cano, tecīnī, cantum, ēre 3 = ἄδω, ψάλλω. magnus, a, um ἐπίθ. β' = μέγας (συγκρ. maior, ius ὑπερθ. maximus, a, um). Iup(p)iter, Iovis ἀρσ. γ' = δὲ Ζεύς, deus, i ἀρσ. β' = θεός. nuntius, ii ἀρσ. β' = ἄγγελος, ἄγγελιαφόρος. curvus, a, um ἐπίθ. β' = κυνοτός, καμπύλος. lyra, ae θηλ. α' = λύρα. parens, ntis ἀρσ. καὶ θηλ. γ' = γεννήτωρ, πατήρ, ἐφευρέτης. callidus, a, um ἐπίθ. β' = πανοῦργος. quisquis, quidquid ἀρσ. ἀναφ. ἀντ. = δστις δήποτε, δὲ τι δήποτε. placuit παρακ. δρις. τοῦ placeo, ūi, itum, ēre 2 = ἀρέσκω. iocōsus, a, um ἐπίθ. β' = παιγνιώδης, ἀστειος, furtum, i οὐδ. β' = κλοπή, ἀπάτη. condere ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ condo, dīdi, dītum, ēre 3 = ἰδούω, κτίζω, κρύπτω. bos, bovis ἀρσ. καὶ θηλ. γ' = δέ, η βοῦς. olim ἐπίρρο. χρον. = ποτέ, κάποτε. nisi ὑποθ. σύνδει μή, ἐὰν δέν. reddidisses ὑπερσ. ὑποτ. τοῦ red-
do, dīdi, dītum, ēre 3 = ἀποδίδω, ἐπιστρέφω. per πρόθ. + αἰτ. = διὰ + γεν. dolus, i ἀρσ. β' = δόλος. amotas μετ. παθ. παρακ. τοῦ amoveo, mōvi, mō-
tum, ēre 2 = ἀποκινῶ, ἀπάγω (παθ. amoveor, amotus sum, amoveri). puer, ēri συγχοπτ. ἀρσ. β' = παῖς. minax, ācis μονοκατ. ἐπίθ. γ' = ἀπειλητικός. voce (ἰδεῖ ἀνωτ.). cum χρον. σύνδ. = ἐνῷ. terret ἐνεστ. δρ. τοῦ ter-
rēo, ūi, itum, ēre 2 = τρέω, φοβῶ τινα, ἐκφοβίζω. vidūs, a, um ἐπίθ. β' = ἐστερημένος, κενός. risit παρακ. δρ. τοῦ rideo, risi, risum, ēre 2 = γελῶ. Apollo, Inis ἀρσ. γ' = Ἀπόλλων. quin (qui—ne) σύνδ. = δστις οὐ., ὕστε μή, πρὸς τούτοις, προσέτι. Atriās, ae ἀρσ. α' = Ἀτρείδης. dux, cis
ἀρσ. γ' = ἡγεμών, ἀρχηγός. te ἀφαιρ. supērbus, a, um ἐπίθ. β' = ὑπέρθριος,

ὑπερήφανος. Ilium καὶ Ilion καὶ Ilios, οὐδὲν ἡ ἀρσ. β' = "Ιλιον, "Ιλιος, Τροία dives, Iltis μονοκατ. ἐπίθ. γ' = πλούσιος (συγκρ. divitior, ὑπερθ. di-vitissimus καὶ dītissimus) = πλούσιος. Priāmus, οὐδέν ἡ ἀρσ. β' = Πρίαμος. relictο ἄφαιρ. μετ. παθ. παραχ. τοῦ ~~relinquo~~ liqui, lictum, ἔτε 3=καταλείπω (παθ. relinquor, lictus sum, relinquui). Thessālus, οὐδέν ἡ ἀρσ. β' = Θεσσαλός, Θεσσαλικός. ignis, is οὐδέν. γ' = πῦρ. iniquus, a, um (in + aequus = Ios) ἐπίθ. β' = ἄνισος, χαλεπός, δυσμενής, ἔχθρικός. Troiae (δοτ.) τοῦ Troia, αε θηλ. α' = Τροία. castra, ὅρμη (πλῆμα) οὐδέν β' = στρατόπεδον (castrum, i=φρούριον). fefellit παραχ. δρισ. τοῦ ~~fallo~~, fefelli, falsum, ἔτε 3=σφάλλω τινά, ἀπατῶ, διαφεύγω τὴν προσοχήν. tu ονομ. προσ. ἀντών. β' προσ.=σύ. pius, a, um ἐπίθ. β' = εὔσεβης (συγκρ. magis pius pis, ὑπερθ. maximie pius). laetus, a, um ἐπίθ. β' = τερπνός, περιχαρής, εὐθυμος. anima, αε θηλ. α' = πνεῦμα, ἀνεμος, ψυχή. repōnis ἔνεσ. δρισ. τοῦ ~~repono~~, posui, posūtum, ἔτε 3=ἀποθέτω. sedes, is θηλ. γ' = ἔδρα, κατοικία (γεν. πληθ. sedum). virga, αε θηλ. α' = οράδος. levis, is, e ἐπίθ. γ' = κοῦφος, ἔλαφρός. coērces ἐν. δρισ. τοῦ ~~coērceo~~, cūi, cītum, ἔτε 2=συνέχα, συνάγω. aureus, a, um ἐπίθ. β' = χρυσοῦς. turba, αε θηλ. α' = τύρβη, πλῆθος. supéri, ὅρμη (ώς ουσ. πληθ.) = οἱ οὐρανίωνες, οἱ ἄνω εὐρισκόμενοι. deorum καὶ deum γεν. πληθ. τοῦ deus, οὐδέν. β' = θεός. gratus, a, um ἐπίθ. β' = εὐχάριστος, εὐπρόσδεκτος, ἀρεστός. imus, a, um καὶ infīmus, a, um ὑπερθ. βαθ. = εσχατος, ὑποχθόνιος (θετ. inferus, συγκρ. inferior, ius).

Συντακτικά : facunde nepos παράθεσις. Atlantis γεν. κτητική. qui ... formasti ἀναφ. πρότ. voce—mote ἄφαιρ. δργαν. catus κατηγ. te—te—tu η συχνή ἐπανάληψις καὶ δὴ καὶ ἐν ἀρχῇ τῶν στίχων προσδίδει ἔμφασιν. nuntium—parentem—callidur παραθέσεις. condere ἀπαρ. ἀναφορᾶς. quidquid placuit πλαγία ἐρωτημ. πρότ. furto ἄφαιρ. δργαν. nisi reddi-disseis ὑποθ. πρότ. per dolum ἐμπρόθ. διορ. τρόπου. amotas ἐπίθ. μετ. voce ἄφαιρ. δργανική. te ἀντικ. τοῦ terret. puerum κατηγ. dum terret χρον. πρότ. viduus κατηγ. (ποιητική χρῆσις ἀντὶ privatus). duce te ἄφαιρ. ἀπόλυτος. relictio Ilio ἄφαιρ. ἀπόλυτος χρονική. Atridas (συνεκδοχή ἀντὶ Craecos)—ignes—castra ἀντικ. τοῦ fefellit. Troiae δοτ. ἀντιχαριστική. sedibus ἄφαιρ. τοπική. virgaque ἄφαιρ. δργαν. gratus κατηγ. τὰ οήματα reponis—coērces ἐτέθησαν πρωθυστέρως· τὸ coērces ἀποτελεῖ εἰκόνα μεταφορικὴν ἐκ τῆς ποιμενικῆς ζωῆς. deorum γεν. διαιρ.

Πραγματικά : Mercurius ταυτίζεται πρὸς τὸν "Ελληνικὸν 'Ερμῆν". ήτο λόγιος καὶ προστάτης τῶν γραμμάτων (facundus), **μερδόφος** (προστάτης τοῦ οὖ ἐμπορίου), **ἄγγελιαφόρος** τῶν θεῶν (punitius) φορεὺς τῶν βουλήσεων αὐτῶν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, **μουσικός**, **ψυχοπομπός**, προστάτης τῶν **κλεπτῶν** καὶ τῶν ποιμένων. Atlantis ὁ 'Ερμῆς ήτο οὐδὲν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας, θυγατρὸς τοῦ "Ατλαντος, γεννηθεὶς ἐν Κυλλήνῃ δρει τῆς Ἄρχαδίας. cultus ὡς πρὸς τὴν ἐνδυμασίαν, ἐξωτερικὰς συνηθείας ζωῆς, ἀνατροφήν, ηθη. voce κατά τὴν μυθολογίαν ὁ 'Ερμῆς ἔδωσεν εἰς τὴν Πανδώραν τὸν ἔναρθρον λόγον, τὴν φωνήν, η δύοις εἶχε καὶ καλὰς καὶ δλεθρίας συνεπείας διὰ τὸν ἀνθρωπον. decorae palaestrae καλεῖται οὕτω, διότι οἱ ἐν αὐτῇ ἀγω-

νιζόμενοι νέοι κτῶνται ὑγίεις, φωμαλέον, κομψὸν καὶ εὐκίνητον σῶμα ('Ομηροῦ δέμας). "Ἔχει γενικὴν σημασίαν, δι' ἣς ὑποδηλοῦνται πάντα τὰ γυμναστήρια, τὰ δποῖα ἥσαν πλήρη ἄγαλμάτων αὐτοῦ. magni Iovis ὁ πατήρ «ἀνδρῶν τε θεῶν τε» εἶναι ἀνώτατος καὶ ἴσχυρότατος. curvae lyrae ὁ Ἐρμῆς, φονεύσας χελώνην, κατεσκεύασεν ἐκ τοῦ ὅστρακον αὐτῆς λύραν, προσαρμόσας ἐπ' αὐτῆς ἐπτὰ χορδὰς κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπτὰ πλανητῶν. Ἐντεύθεν τὸ ἔφευροτεκτὸν τοῦ νοός του (προβλ. τὰ τοῦ Ὁμήρου: δόλιος, δολομήτης, κλεψυφρων, callidus). furto δὲν ἔθεωρείτο ἡ κλοπὴ ὡς αἰσχύνη, ἀλλ᾽ ὡς ἐπιτηδειότης καὶ δεξιοτεχνία. Ἐπειδὴ δμως δὲν ἐπεκράτει παρὰ Ρωμαίοις ἡ αὐτὴ ἀντίληψις, διὰ τοῦτο πρὸς κολασμὸν τῆς ἐννοίας τῆς κλοπῆς θέτει τὸ ἐπίθετον iocoso, τ. ἔ. πρὸς παιδιάν ἵκανην νὰ προξενήσῃ τὸν γέλωτα. Λέγεται ἀκόμη δτι δ 'Ἐρμῆς ἔκλεψεν ἐκ τοῦ Διός τὸ φῆπτρον, ἐκ τοῦ Ποσειδῶνος τὴν τρίαιναν, ἐκ τοῦ Ἀρεως τὸ ξίφος, ἐκ τοῦ Ἡφαίστου τὴν πυράγοαν. boves ἔκλεψεν ἐπίσης νύκτωρ ἐκ τῶν ἐν Πιερίᾳ βοσκόντων ἵερῶν ποιμνίων 50 βοῦς, ἀνηκούσας εἰς τὸν βασιλέα τῶν Φερῶν Ἀδμητον, τὰς δποίας ἔφύλαττεν δ 'Ἀπόλλων. risit Apollo μετὰ τὴν κλοπὴν τῶν βοῶν δ 'Ἀπόλλων, ενδὼν τὸν Ἐρμῆν ἐν τῷ λίκνῳ του καὶ ἐκφοβίζων αὐτόν, ἀποπειρᾶται νὰ ἀνασύρῃ βέλος ἐκ τῆς φαρέτρας του, ἡ δποία ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε κλαπῆ υπὸ τοῦ θείου κλέπτον τὸν Ἐρμοῦ. Ὁ Ἀπόλλων κατεδικάσθη νὰ φυλάττῃ τὰ ποίμνια, διότι ἐφόνευσε τοὺς Κύκλωπας. superbos Atridas προβλ. τὰ τοῦ Ὁμήρου: μεγάθυμοι, μεγαλήτορες. dives Priamus λόγῳ τῶν πλουσίων δώρων, τὰ δποία προσεκόμισεν εἰς τὸν Ἀχιλλέα πρὸς παραλαβὴν τοῦ νεκροῦ υἱοῦ του Ἐκτορος. Thessalos ignes εἶναι τὰ πυρά τῶν νυκτερινῶν φρουρῶν τοῦ στρατοπέδου τῶν Μυρμιδόνων, τὰ δποία διέφυγεν, ὡς καὶ τοὺς Ἀτρείδας, διότι ἀδέατος δ Πρίαμος ὥδηγηθή υπὸ τοῦ Ἐρμοῦ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀχιλλέως. apimas teponis ὡς ἔλεχθη, δ 'Ἐρμῆς ἡτο καὶ ψυχοπομπός. laetis sedibus εἰς τὸν Ἀδην, εἰς τὰ Ἡλύσια πεδία, τὸν Παράδεισον. virgaque ἡ χρυσῆ ράβδος (κηρούκειον) ἐδόθη εἰς τὸν Ἐρμῆν υπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰς δν δ 'Ἐρμῆς προσέφερε τὴν λύραν ('Ομηροῦ: χρυσόρρεαπις). levem turbam αἱ ψυχαὶ τῶν ἐν Ἀδῃ νεκρῶν ('Ομηροῦ: εἰδῶλα καμόντων, δμενηγά κάρηνα). coērces δπως δ ποιμὴν δ καλὸς συνάγει διὰ τῆς ράβδου (γκλίτσας) τὰ τυχὸν ἀπειθαρχοῦντα πρόβατα, οὕτω καὶ δ 'Ἐρμῆς διὰ τοῦ κηρουκείου συνάγει τὰς ψυχάς, ἀς, ἐπιβιβάζων εἰς ὀκάτιον, διαπορθμεύει διὰ τῆς Ἀχερούσιας λίμνης εἰς τὸν Ἀδην.

Νόημα: Η φδὴ αὕτη ἀπευθύνεται υπὸ τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὸν Ἐρμῆν καὶ ἀποτελεῖ ἐγκώμιον αὐτοῦ, διότι 1) διὰ τοῦ ἐνάρθρου λόγου, τὸν δποίον ἔδωσεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τῆς καθιερώσεως τῶν ἀγωνισμάτων ἔξημέρωσε τὰ ἥθη τῶν πρωτογόνων ἀνθρώπων, 2) διὰ ἀγγελιαφόρος, συνέδεσε τὸ ἀνθρώπινον γένος πρὸς τοὺς θεούς, 3) ἐπενόησε τὴν λύραν, 4) εἶναι κλέπτης θεός, κλέψας τὰς Ἱερὰς βοῦς ὡς· καὶ διάφορα ἀντικείμενά πολλῶν θεῶν, 5) υπὸ τὴν προστασίαν του ὥδηγησε τὸν γέροντα Πρίαμον ἀθέατον ἀπὸ τοὺς φρουροὺς τοῦ στρατοπέδου καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀτρείδας εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀχιλλέως καὶ 6) ὡς ψυχοπομπός θεός δίκην καλοῦ ποιμένος συνάγει τὰς ψυχάς τῶν τεθνεώτων, ἐκ τῶν δποίων τὰς εὐσεβεῖς ἐγκαθιστά-

εἰς τὰ Ἡλύσια πεδία. Παρομοίαν φόδην ἀπηύθυνε καὶ ὁ Ἑλλην λυρικὸς ποιητὴς Ἀλκαῖος.

Περιλήψεις : Ἐγκώμιον τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὸν Ἐφεντήν 1) ὡς λόγιον, 2) ἐναγώνιον, 3) μουσικόν, 4) κλέπτην καὶ 5) ψυχοπομπόν.

Μέτρον :

Mercu| ri fa| cum de ne| pos At| lantis (1, 2, 3ος στίχοι)

More pa| laestrae (4ος στίχος)

Ἡ στροφὴ λέγεται **Σαπφικὴ, δίκωλος, τετράστιχος** καὶ οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι λέγονται **Σαπφικοὶ διδεκασύλλαβοι** μὲ δάκτυλον εἰς τὸν τρίτον πόδα, ὁ δὲ τέταρτος **Ἄδωνιος** (διποδία ἀκατάληκτος).

5.

Ω, Δ Η 21

Diānam dic̄ite,
ten̄erae virgīnes
intonsum Cynthiūm
dic̄ite, pūeri,
Latonamque dilectam
pen̄itus
suprēmo Iovi.
vos laetam fluvīis
et coma nemorum,
quaecumque (coma) prom̄inet
aut gel̄do Alḡdo
aut nigris silvis
Erymānθi
aut virid̄is Cragi (dicite).
vos, mares,
toll̄ite laudībus
Tempe totidem
natalemq̄re
Apoll̄nis Delon
insignemque um̄erūm
pharetra
fraternaque lyra.
Hic (Apollo) motus
vestra prece
aget lacrimōsum bellum,
hic mis̄ram famem
pestemque a popūlo
et princ̄ipe
Caesāre

Τὴν Ἀρτεμίν ὑμνεῖτε,
τρυφερὰ παρθένοι,
τὸν ἀκούσευτον Κύνθιον,
ὑμνεῖτε, παῖδες,
καὶ τὴν Λητώ τὴν ἡγαπημένην
ἐκ βάθους ψυχῆς
ὑπὸ τοῦ ὑπερτάτου Διός.
Σεῖς, τὴν εὔθυμον εἰς τοὺς ποταμοὺς
καὶ εἰς τὰ φυλλώματα τῶν δασῶν,
οἰονδήποτε (φύλλωμα) φύεται
ἢ ἐπὶ τοῦ παγεροῦ Ἀλγίδου
ἢ ἐπὶ τῶν μελανῶν δασῶν
τοῦ Ἐρυμάνθου
ἢ τοῦ πρασίνου Κράγου, (ὑμνεῖτε)
σεῖς, ἄρρενες,
ἐξάρατε δι' ὕμνων
τὰ Τέμπη ἔξ ἴσουν
καὶ τὴν γενέθλιον
τοῦ Ἀπόλλωνος Δῆλον
καὶ τὸν ἐπιφανῆ ὅμον
διὰ τὴν φαρέτραν
καὶ τὴν ἀδελφικὴν λύραν.
Ἀντὸς (δ Ἀπόλλων) συγκινηθείς
ὑπὸ τῆς δεήσεώς σας
θὰ μεταφέρῃ τὸν πόλυδακον πόλεμον,
αὐτὸς τὸν οἰκτρὸν λιμὸν
καὶ τὸν λοιμὸν ἀπὸ τὸν λαὸν
καὶ ἀπὸ τὸν πρῶτον πολίτην,
τὸν Καίσαρα,

in Persas
atque Britannos.

κατὰ τῶν Πάρθων
καὶ τῶν Βρεταννῶν.

Γραμματικά—Σημασιολογικά: Diāna, ae, θηλ. α'="Αρτεμις.
tener, ἔρα, ἔρυμ συγκοπτ. ἐπίθ. β'="τέρην, ἀπαλός, τρυφερός. dic̄ite προσ-
τακτ. ἐν. τοῦ dico, xi, etum, ἔτε 3=λέγω (ἐδῶ ισοῦται πρὸς τὸ cano=
ψάλλω, ὑμνῶ). virgo, Ἰnis θηλ. γ'="δργάς, παρθένος, κόρη. intonsus, a,
um ἐπίθ. β'="ἄκαρτος, ἀκούρευτος, ἀκερσεκόμης (ἐκ τοῦ in+tondeo=
τέμνω, κείω): puer, ἔρι συγκοπτ. ἀρσ. β'="παῖς. Cynthius, a, um καὶ sum-
mus, a, um ὑπερθ. βαθ.=μέγιστος, ὑπέρτατος τοῦ ἐπίθ. (Θ. superus, Σ.
superior). dilectam μετ. παθ. παρακ. τοῦ dil̄go, dilectus sum, dil̄gi 3
=φιλοῦμαι, ἀγαπῶμαι (ἐνεργ.: dil̄go, ἔxi, ectum, ἔτε 3=στέργω, ἀγαπῶ).
penitus ἐπίρρ.=ἐνδομυχί, ἐνδομύχως, ἐκ βάθους ψυχῆς. Iup(p)iter, Iovis
ἀρσ. γ'="Ζεύς, vos ὄνομ. πληθ. τῆς προσωπ. ἀντ. β' προσ. tu=σύ. laetus,
a, um ἐπίθ. β'="εὐθυμος, περιχαρής, fluvius, ii ἀρσ. β'="ποταμός. nemus,
δρις οὐδ. γ'="δρυμός, δάσος, ἀλσος. coma, ae θηλ. α'="κόμη, φύλλωμα.
quicunque, quaecunque, quodcumque ἀναφορ. ἀντων.=δστις δήποτε,
ἥτις δήποτε, δ, τι δήποτε. aut διαζευκτ. σύνδ.=ῃ. gel̄dus, a, um ἐπίθ.
β'="παγετώδης, κυνερός. prominet ἐνεσ. δρ. τοῦ prominēo, ςι,—, ἔτε 2
=προέχω, προκύπτω, φύομαι, βλαστάνω. Alḡdus, i ἀρσ. β'="τὸ "Αλγι-
δον (δρος). niger, nigra, nigrum συγκοπτ. ἐπίθ. β'="μέλας. Erymānthus,
i ἀρσ. β'="Ερύμανθος (δρος). silva, ae θηλ. α'="δάσος. vir̄dis, is, e
ἐπίθ. γ'="θαλερός, πράσινος. Cragus, i ἀρσ. β'="Κράγος (δρος). Tempe
(ὄνομ. καὶ αἰτ.) ἀκλιτον οὐδ. α'="τὰ Τέμπη. totidem ἀκλιτος δεικτ. ἀντ.
=τοσοῦτοι, ἵσοι, δμοιοι (ἐδῶ ἐπιρρηματικῶς=ξεῖ ἵσον). tollīte προστακτ.
ἐν. τοῦ tollo, sustilli, sublātum, ἔτε 3=αἴρω, ἐκθειάζω, ὑμνῶ, ἐγκωμιάζω.
laus, ūdis θηλ. γ'="επαιγος, ὕμνος. natālis, is, e ἐπίθ. γ'="γενέθλιος. mas,
māris ἀρσ. γ'="ἄρρην, ἀρσενικός. Delus καὶ Delos, i θηλ. β'="Δῆλος.
Apollo, Ἰnis ἀρσ. γ'="Απόλλων. insignis, is, e ἐπίθ. γ'="ἐπιφανής, ἐπί-
σημος. pharetra, ae θηλ. α'="φαρέτρα. fraternus, a, um ἐπίθ. β'="ἀδελ-
φικός. (h) umērus, i ἀρσ. β'="ώμος. lyra, ae θηλ. α'="λύρα. hic, haec, hoc
δεικτ. ἀντ.=οὔτος, αὐτη, τοῦτο. bellum, i οὐδ. β'="πόλεμος. lacrimosus,
a, um ἐπίθ. β'="δακρυώδης, πολύδακρος. miser, ἔρα, ἔρυμ συγκοπτ.
ἐπίθ. β'="ἄδλιος, οἰκτρός. fames, is θηλ. γ'="λιμός (πεῖνα). pestis, is
θηλ. γ'="λοιμός (ἀρρώστεια), φθορά, ὅλεμδος. a πρόθ.+ἄφαιρ.=ἀπὸ +
γεν. populus, i ἀρσ. β'="λαός. princeps, īpis (primus+capiō) μονοχατ.
ἐπίθ. γ'="εξαρχος, ἡγούμενος, πρῶτος. Caesar, ἄρις ἀρσ. γ'="Καῖσαρ. in
πρόθ. + αἰτ.=κατὰ + γεν. (ἐχθρικῆς διευθύνσεως). Persae, arum (πληθ.)
ἀρσ. α'="Πέρσαι, Πάρθοι. Britānni, drum (πληθ.) ἀρσ. β'="Βρεταννοί.
vester, stra, strum κτητ. ἀντων. β' προσ.=ὑμέτερος, ἰδικός σας. motus
μετ. παθ. παρακ. τοῦ moveo, motus sum, movēti 2=κινοῦμαι, συγκι-
νοῦμαι (ἐνεργ. πονέο, πονί, motum, ἔτε=κινῶ). aget μέλλ. δρισ. τοῦ
ago, jegi, actum, ἔτε 3=ἄγω, δηγῷ, μεταφέρω. preces, um θηλ. γ' σύν-
ηθες ἐν πληθ.=προέξ, δέησις, εὐχὴ (ἐνικός : prex, cis).

Συντακτικά: Dianam, Cynthium, Latonam ἀντικ. τοῦ dicite. tenerae... virgines ὑπερβατὸν σχῆμα. Αἱ λέξεις τοῦ β' στίχου ἐτέθησαν χωστί. dilectam ἐπιθ. μετ. supremo ἐπιθ. διορ. Iovi δοτ. ποιητικοῦ αἰτίου. vos, vos ἐπανάληψις (ὑποκ.). fluviis—comæ (μεταφορὰ) ἀφαιρ. αἰτίας. quaecumque... prominet ἀναφ. πρότ. Algido—sīlvis ἀφαιρ. τοπικά. pharetra—lyra ἀφαιρ. αἰτίας. hic—hic ἐπανάληψις (ὑποκ.) τοῦ ager=abit. bellum, famem, pestem ἀντικ. motus ὑποθ. μετ. prece ἀφαιρ. αἰτίου.

Πραγματικά: Latona—Diana—Apollo ἡ Λητώ, θυγάτηρ τοῦ Τιτᾶνος Κοίου καὶ τῆς Φοίβης, ἔγεννησεν ἐκ τοῦ Διὸς τὴν Ἀρτεμιν, θεὰν τοῦ κυνηγίου, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, θεὸν τοῦ φωτός, ποιήσεως καὶ μουσικῆς. Κατ' εἰσήγησιν τῆς ζηλοτυπούσης Ἡρας δὲ Πύθων, φοβερὸς δράκων, κατεδίωκεν αὐτήν, ἔγκυον μόνσαν καὶ μὴ δυναμένην νὰ εἴη τόπον γεννήσεως, μέχρις δὲ τοῦ Ἀστερία, ἀδελφὴ τῆς Λητοῦς, πεσοῦσα εἰς τὴν θάλασσαν, μετεβλήθη εἰς πέτραν ἀναφανεῖσαν ὑπὸ μορφὴν νησίδος, τῆς Δήλου, διόν καὶ ἔγεννησεν. intonsus καλεῖται οὕτω δὲ Ἀπόλλων ὁς ἀπεικονίζων τὴν αἰωνίαν ἀνοιξίν, τὴν νεότητα καὶ τὸ κάλλος δι' ὃ ἐμφανίζεται ἀκαρτος καὶ ἀγένειος· προβλ. τὸ Ὁμηρικόν : **Φοῖβος ἀκερσεκέμης.** virgines—pueri. Ἡ φόδη διμοιάζει μὲν χορικὸν ἄσμα ἀδόμενον ὑπὸ δύο ἡμιχορίων, ἐκ τῶν διποίων τὸ μὲν ἐν ἀποτελούμενον ἐκ παιδῶν ψάλλει τὸν ὕμνον τοῦ Ἀπόλλωνος, τὸ δὲ ἄλλο ἐκ παρθένων ψάλλει τὸν ὕμνον τῆς Ἀρτεμίδος, ἀπὸ κοινοῦ δὲ ψάλλουν τὸν ὕμνον τῆς Λητοῦς. ‘Ο α’ στίχ. τῆς α’ στροφῆς ἄδεται ὑπὸ παιδῶν, δὲ β' ὑπὸ τῶν παρθένων καὶ δ' γ' καὶ δ' ἀπὸ κοινοῦ. Ἡ δευτέρα στροφὴ τῆς φόδης ψάλλεται ὑπὸ τοῦ ἡμιχορίου τῶν παιδῶν καὶ ἡ τρίτη ὑπὸ τοῦ ἡμιχορίου τῶν παρθένων, ἐνῷ δὲ τετάρτη ἄδεται ἀπὸ κοινοῦ. Cynthium ἐκ τοῦ Κύνθου, λόφου μικροῦ καὶ πετρώδους ἐν Δήλῳ, διόν κατὰ τὴν μυθολογίαν ἔγεννηθη δὲ Ἀπόλλων. penitus δὲ Ζεὺς ἔτερε φαράφορον αἴσθημα πρὸς αὐτήν. προβλ. τὸ Ὁμηρικὸν «**επηρόδιο**». laeta fluviis δὲ Ἀρτεμις, οὔσα θεὰ τοῦ κυνηγίου, ἡρόσκετο νὰ ἐνδιατρίψῃ εἰς τὰ δάση καὶ τοὺς ποταμοὺς (**ποταμία** “**Ἀρτεμις**”). Algidus δρός τοῦ Λατίου ἐγγὺς τῆς Ρώμης, διόν ὑπῆρχε ναὸς τῆς Ἀρτεμίδος. Erymanthus δρός τῆς Ἀρκαδίας, τοῦ διποίου τὰ δάση καλοῦνται μέλανα λόγῳ τοῦ ὑπομέλινος χρώματος τῶν φύλλων τῆς ἐλάτης καὶ τῆς πίτνος. Ἐκεῖ ἐθῆρεν δὲ Ἀρτεμις. Cragus δρός τῆς Αυκίας, τοῦ διποίου τὰ δάση λόγῳ τοῦ πρασίνου χρώματος τῶν φύλλων τῶν δένδρων παριστῶν αὐτὸν θαλερὸν (viridis). Tempe τὰ γνωστὰ Θεσσαλικὰ Τέμπη, ἐγγὺς τῶν διποίων ενδίσκεται δὲ Πηνειός, εἰς τὰ ὄντα τοῦ διποίου δὲ Ἀπόλλων ἐκαθαρίσθη μετὰ τὸν φόνον τοῦ ἔφεως Πύθωνος καὶ ἐστεφάνωσε τὸ μέτωπόν του διὰ τοῦ ἵεροῦ κλάδου τῆς δάφνης. insignem υπετυπι δονομάζεται ἐπιφανῆς ὅμος, διότι φέρει ἔμπροσθεν μὲν καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τὴν λύραν, ἀφαιρεθεῖσαν δὲ δωρηθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐφευρέτου ἀδελφοῦ του Ἐρμοῦ (fraterma), διποίθεν δὲ τὴν φαρέτραν. hic δηλ. δὲ Ἀπόλλων. ‘Ο Ἀπόλλων ὁς ἀλεξικανος θὰ ἀπομακρύνῃ τὸν πόλεμον. princeps Caesar εἶναι δὲ Ὁκταβιανὸς ὁς πρῶτος πολίτης τῆς Ρωμαϊκῆς πολιτείας. Persae οἱ Πάρθοι μεταξὺ τῶν διποίων ἐξερράγη στάσις περὶ διαδοχῆς τοῦ θρόνου, τὸν διποῖον διεξεδίκουν δὲ Φραάτης καὶ δὲ Τιριδάτης. Bri-

ταννὶ δὲ χώρα τῶν Βρετανῶν ἐταράσσετο τότε ὑπὸ ἐμφυλίων ἐρίδων καὶ διὰ τοῦτο ἐπρόκειτο νὰ ἔκστρατεύῃ κατ' αὐτῆς δὲ Ὀκταβιανός.

Νόημα : Εἰς τὴν Ρώμην περὶ τὸ 22 π. Χ. ἐνέσκυψαν λοιμοὶ καὶ λιμοί, ἀποδεκατίζοντες τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς. Ὅθεν οἱ Ρωμαῖοι ὠργάνωσαν θρησκευτικὰς τελετὰς καὶ ἐπεκαλέσθησαν τὴν βοήθειαν ταῦ «ἀλεξικάνου» Ἀπόλλωνος. Διὰ τῆς φύσης ταύτης, ἐπὶ τούτῳ συντεθείσης, δὲ ποιητὴς προτέρεπει τοὺς παιδας καὶ τὰς παρθένους, ὅπως ὑμνήσουν ἐν χορῷ τὸν Ἀπόλλωνα, τὴν Ἀρτεμιν καὶ τὴν μητέρα τῶν Λητώ, τὴν δοῦλαν ἔξαιρέτως ἥγαπα δὲ Ζεύς. Πρέπει νὰ ὑμνηθῇ δὲ Ἀρτεμις, δὲ δοῦλα ἀρέσκεται νὰ ἐνδιατρίβῃ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ δάση τοῦ Ἀλγίδου, τοῦ Ἐρυμάνθου καὶ τοῦ Κράγου. Πρέπει ἔξι ἵσου νὰ ὑμνηθῇ καὶ δὲ Ἀπόλλων δὲ ὑμνων ἀπευθυνομένων εἰς τὰ Τέμπη καὶ εἰς τὴν Δῆλον καὶ τὸν ἐπιφανῆ ὄμρον του. Διὰ τῶν ὑμνων αὐτῶν, οἱ δοῦλοι ἀποτελοῦν καὶ εὐχήν, δὲ Ἀπόλλων θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Ὀκταβιανοῦ, ἀπομακρύνων τὸν πόλεμον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν λοιμὸν καὶ μεταφέρων αὐτοὺς εἰς τὴν χώραν τῶν Πάρθων καὶ τῶν Βρετανῶν.

Περιλήψεις : 1) Προτροπὴ τῶν παίδων καὶ παρθένων πρὸς ὑμνον τῆς Ἀρτέμιδος, Ἀπόλλωνος καὶ Λητοῦς. 2) Σκοπὸς τῶν τοιούτων ὑμνων.

Μέτρον : Τεττη Ἀσκληπιάδειος στροφή, δὲ στίχος εἶναι Φερενοάτειος δεύτερος δωδεκασύλλαβος, δὲ στροφὴ τεττικαλος.

Di a | nam te ne rae di cite | virgi|nes (1ος καὶ 2ος στίχος)
Lato | namque su|pre mo (3ος στίχος)
dile | ctam peni|tus Io|vi (4ος στίχος)

6.

Quis pudor
aut modus sit
desiderio
tam cari capītis?
praecīpe (me)
lugubris cantus,
Melpomēne,
cui pater dedit
liquidam vocem
cum cithāra.
ergo perpetius sopor
urget Quintilium!
cui parem
Pudor et soror Iustitiae,

Ω, Δ Η 24

Ποῖος περιορισμὸς
ἡ μέτρον δύναται νὰ ὑπάρχῃ
εἰς τὸν πόθον
τόσον προσφιλοῦς προσώπου;
Ἐμπνευσόν (μοι)
πένθιμα ἄσματα,
Μελπομένη,
εἰς τὴν δούλαν δὲ πατήρ ἔδωσε
μελῳδικὴν φωνὴν
μετὰ τῆς κιθάρας.
Ἀληθῶς λοιπὸν αἰώνιος ὑπνος
καλύπτει τὸν Κοῖντίλιον!
Τούτου δὲ ὅμοιον
ἡ Αἴδως καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Δικαιοσύνης,

incorrūpta Fides,
nudaque Veritas
quando inveniet ullum?
ille occidit flebilis
multis bonis
nulli flebilior,
quam tibi, Vergili.
tu frustra pius,
heu, poscis
deos Quintilium
non creditum (tibi)
ita.
quid?
si moderere
blandius Threiclo Orpheo
auditam fidem
arboribus,
num redcat sanguis
vanae imagini,
quam horrida virga
semel compulerit
nigro gregi Mercurius,
non lenis
recludere
precibus fata?
durum (est):
sed patientia
fit levius,
quidquid est nefas
corrīgere.

δηλ. ή ἀδιάφθορος Πίστις
καὶ ή γυμνή Ἀλήθεια
πότε θὰ εῦρῃ τινά;
'Εκεῖνος ἀπέθανε πολύλαυστος
ὑπὸ πολλῶν χρηστῶν (ἀνθρώπων),
ὑπ' οὐδενὸς πολυκλαυστότερος,
ὅσον ὑπὸ σοῦ, Βεργίλιε.
Σύ, μάτην εὐσεβής,
φεῦ, ζητεῖς
παρὰ τῶν θεῶν τὸν Κοϊντίλιον,
τὸν μὴ διαπιστευθέντα. (εἰς σὲ)
ὑπὸ τὸν δρον τοῦτον.
'Άλλα τί;
'Εὰν ἡθελες κρούσει
γοητευτικάτερον τοῦ Θρακικοῦ Ὁρφέως
τὴν ἀκουσθεῖσαν λύραν
ὑπὸ τῶν δένδρων,
ἄρα γέ ἡθελεν ἐπανέλθει τὸ αἷμα
εἰς τὸ κενὸν εἶδωλον,
τὸ δποῖον διὰ τῆς φοικαλέας φάρδου
ἄπαξ συνώθησεν
εἰς τὴν σκοτεινὴν ἀγέλην δὲ Ερμῆς,
μὴ (ῶν) ἥπιος
εἰς τὸ νὰ ἀνοίγῃ ἐκ νέου
διὰ παρακλήσεων τὰς πύλας τοῦ Ἄδου;
Σκληρὸν (εἶναι):
ἄλλα διὰ τῆς ὑπομονῆς
γίνεται ἔλαφρότερον,
ὅτι δήποτε εἶναι ἀθέμιτον
νὰ διορθώσωμεν.

Γραμματικά—Σημασιολογικά: quis, quid ἐρωτημ. ἀντ.=τις,
τι. desiderium, ii οὐδ. β'=ἐπιθυμία, πόθος, πένθος. sit ὑποτ. ἐνεσ. τοῦ
sum, fui, esse=είμαι. pudor, ὅρις ἀρσ. γ'=αἰδώς, περιορισμός. aut δια-
ζευχτ. σύνδ.=ἡ. modus, i ἀρσ. β'=τρόπος, μέτρον. tam δεικτ. ἐπίρρο.=
τόσον, τοσοῦτον. carius, a, ut ἐπίθ. β'=ἀγαπήτος, προσφιλής. caput,
capitis οὐδ. γ'=κεφαλή πρόσωπον. praecipere προσταχτ. ἐν. τοῦ praecipio,
cēpi, ceptum, ἔτε 3=προλαμβάνω, παραγγέλλω, διδάσκω, ἐμπνέω. lugū-
bris, is, ε ἐπίθ. γ'=πλένιμος. cantus, us ἀρσ. δ'=φθή, θοῆνος, φόσμα.
Melpomene, es θηλ. α'=Μελπομένη. cui δοτ. ἐν. θηλ. γεν. τῆς ἀναφ.
ἀντων. qui, quae, quod=ό δροῖος. liquidus, a, ut ἐπίθ. β'=ὑγρός,
διαυγής, καθαρός, μελῳδικός. pater, tris ἀρσ. γ'=πατήρ. vox, cis θηλ.
γ'=φωνή. cum πρόσθ. + ἀφαιρ.=μετά+γεν. cithāra, ae θηλ. α'=κιθάρα.
dedit παραχ. ὅρ. τοῦ do, dedi, datum, ἄτε 1=δίδων ergo σύνδ. συμπε-
ρασμ.=λοιπόν, ὕστε, ἀληθῶς λοιπὸν (εἰσάγει ἐπιφώνησιν ἐκπλήξεως καὶ
λύπης). Quintilius, ii ἀρσ. β'=Κοϊντίλιος. pērpetuus, a, ut ἐπίθ. β'=

διηνεκής, αιώνιος. sopor, ὅρις ἄρσ. γ' = ὅπιον, νάρκωσις, ὑπνος. urget ἔνεσ. τοῦ urgēo, ursi, ursum, ἔτε 2= ἐπείγω, ὠθῶ τινα, πιέζω, καλύπτω. cui δοτ. ἐν. ἀναφ. ἀντ. qui. Pudor=ή θεὰ Αἰδώς. Iustitia ae θηλ. α'=ή θεὰ Δικαιοσύνη. soror, ὅρις θηλ. γ'=ή ἀδελφή. incorruptus, a, um ἐπίθ. β'=ἀφθορος, ἀδιάφθορος, ἀκέραιος. Fides, εἱ θηλ. ε'=ή θεὰ Πίστις. nudus, a, um ἐπίθ. β'=γυμνός. Veritas, ἄτις θηλ. γ'=ή θεὰ Ἀλήθεια. quando ἔρωτηματ. ἐπίρρο.=πότε. ullus, a, um ἀντωνυμιακὸν ἐπίθ.=τίς, τί. inveniet μέλλ. δρ. τοῦ invenio, veni, ventum, Ἱτε 4=εὑρίσκω, συναντῶ. par, pāris μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=ἴσος, δμοιος. multus, a, um ἐπίθ. β'=πολὺς. ille, illa, illud δεικτ. ἀντων.=ἐκεῖνος. bonus, a, um ἐπίθ. β'=καλός, χρηστός (συγκρ. melior, ius ὑπερθ. optimus, a, um). flebilis, is, e ἐπίθ. γ'=πολύκλαυστος, δξιοδάχρυτος. occidit παρακ. δρ. τοῦ occido, ἵδι, ἄsum, ἔτε 3=καταπίπτω, καταφέρομαι, ἀποθνήσκω (ob+cado). nullus, a, um ἀντωνυμιακὸν ἐπίθ.=οὐδεὶς (γεν. nullius, δοτ. nulli, ait. nullum, am, um). flebilis ἐπίθ. συγκρ. βαθ. τοῦ flebilis (ἰδὲ ἀντωτέρω). quam διαζ. σύνδ.=ή, δօν. tibi δοτ. προσ. ἀντ. β' προσ. tu=σύ. Vergili (τονιστέον Vergili, μολονότι ή παραλήγουσα είναι βραχεῖα) κλητ. ἀντὶ Vergilie τοῦ Vergilius, i ἄρσ. β'=Βεργύλιος (τῶν κυρίων λατινικῶν ὀνομάτων καὶ τοῦ προσηγορικοῦ filius ή κλητικὴ ἀποκόπτει τὸ ε). tu ὁνομ. fru-stra ἐπίρρο.=μάτην, ματαίως. pius, a, um ἐπίθ. β'=εὐσεβής (συγκρ. magis pius, ὑπερθ. maxime pius). heu ἐπιφώνημα=φεῦ. non(ne+unum)ἐπίρρο.=οὖ, δέν, μή. ita ἐπίρρο.=οὖτω, ὑπὸ τὸν δօνον τοῦτον. creditum μετ. παθ. παρακ. τοῦ credo, ἵδι, ἵτυ, ἔτε 3=πιστεύω τινι (παθ. credor, creditus sum, credi=διαπιστεύομαι). poscīs ἐν. δρ. τοῦ posco, poposci,—, ἔτε 3=αἰτῶ τι παρά τινος, ζητῶ. deus, i ἄρσ. β'=θεός. quid oὐδ. ἔρωτημ. ἀντ.=τί, ἀλλὰ τί, τί δέ. si ὑποθ. σύνδ.=ἐάν. Threiclus, a, um ἐπίθ. β'=Θρη-κικός. blandiūs ἐπίρρο. συγκρ. βαθμ.=κολακευτικώτερον, γοητευτικώτερον (θετ. blande, ὑπερθ. blandissime). Orpheus, εἱ ἄρσ. β'=Ορφεύς. audītam μετ. παθ. παρακ. τοῦ audio, ἵvi, ἵtum, Ἱτε 4=ἀκούω (παθ. audior, auditus sum, audīri). moderēre ἀντὶ moderēris β' πρόσωπ. ἐνικοῦ ὑποτακτ. ἔνεστ. τοῦ moderor, atus sum, ἄρι 1=μετριάζω, ουθμίζω, κανονίζω, κρούω. arbōr, ὅρις θηλ. γ'=δένδρον. fides, is (συνήθως fides, lūm) θηλ. γ'=χροδή, λύρα, κιθάρα. nūm σύνδ.=ἄρα μή, ἄρα γε. vanus, a, um ἐπίθ. β'=κενός, ἀσώματος. redeat ὑποτ. ἔνεσ. τοῦ redeo, ἵvi καὶ ἵi, ἵtum, Ἱτε 4=ἐπανέρχομαι. sanguis, īnis ἄρσ. γ'=αἷμα. imago, īnis θηλ. γ'=εἰκών, εἰδωλον. quam ait. ἐν. θηλ. γεν. τῆς ἀναφ. ἀντων. qui, quae, quod=ό δροιος. virga, ae θηλ. α'=ράβδος. semel ἀριθμητ. ἐπίρρο.=ἀπαξ. horridus, a, um ἐπίθ. β'=φρικτός. lenis, is, e ἐπίθ. γ'=ηπιος, πρᾶος, ἀπαλός. prex, cis θηλ. γ'=δέησις, παράκλησις. fatum, i οὐδ. β'=θέσφατον, μοῖρα καὶ ἔδῶ: ή πύλη τοῦ "Ἄδου. recludere ἀπάρ. ἔνεσ. τοῦ reclūdo, clusi, clusum, ἔτε 3=ἀναπετάννυμι, ἐκ νέου ἀνοίγω. niger, nigra, nigrum ἐπίθ. β'=μέλας, σκοτεινός. compulērit παρακ. ὑποτ. τοῦ compēllo, compūlli, compulsum, ἔτε 3=συνελαύνω, συνωθῶ. grex, gregis ἄρσ. γ'=ἀγέλη. durus, a, um ἐπίθ. β'=σκληρός. sed ἀντιθ. σύνδ.=ἀλλά. levius οὐδ. συγκρ. βαθμ. τοῦ ἐπιθ. γ' levis, is, e=κούφρος, ἐλαφρός. fit ἐν. δρ. τοῦ fio, factus sum. εἱ 3=γύγνομαι (είναι παθητικὸν τοῦ facio). patientia, ae θηλ.

α' = ὑπομονή, ἀντοχή. quisquis, quidquid ἀναδιπλασιαζομένη ἀόρ. ἀναφ.
ἀντ. = ὅστις δῆποτε, ὃ τι δῆποτε. corrīgēre ἀπαρ. ἐνεσ. τοῦ corrīgo,. ῥεκι, rectum, ἔτε 3= διορθώνω. nefas ἄκλιτον οὐδέτ. = ἀθέμιτον, ἀνόσιον
(ἐν χρήσει μόνον ἡ ὄνομ. καὶ κλητ.).

Συντακτικά: Quis... sit δυνητικὴ εὐκτικὴ ἐκφερομένη δι' ἔρωτημ.
προτ. μεθ' ὑποτακτικῆς καὶ ισοδυναμοῦσα μὲ ἔντονον ἀρνησιν. desiderio
δοτ. προσωπ. κτητική. capitūs γεν. ἀντικειμ. (συνεκδοχικῶς τὸ μέρος ἀντὶ^τ
τοῦ ὅλου) προβλ.: *Iamhῆνης κάρα. cantus α' ἀντικ. τοῦ praeceipe* (ῶς β' ἀντικ.
νοεῖται τὸ me). cui... dedit ἀναφ. πρότ. vocēm ἀντικ. liquidam ἐπιθ.
διορ. (μεταφορὰ ἐκ τῶν φεύγοντων ὑδάτων). cui... inveniet ἀναφ. πρότ. Pudor—Fides(ἔπεξ).—Veritas ὑποκ. (προσωποποιήσεις) καθιστῶσαι τὸν λόγον
σεμνότερον καὶ ὑψηλότερον. ullum ἀντικ. parem κατηγορ. cui δοτ. ἀντι-
κειμ. τοῦ parem. ille ὑποκ. flebilis κατηγορ. bonis—nulli δοτ. ποιη-
τικοῦ αἰτίου. flebiliōr κατηγ. quam tibi β' ὁρος συγκρ. ὡς ποιητικὸν
αἰτίου. pius κατηγ. deos—Quintilium ἀντικ. τοῦ poscis. creditum ἐπιθ.
μετ. quid ἐπεκηγεὶ ἐκτενέστερον τὸ frustra. si moderere ὑπόθ. + redeat
ἀπόδ. ὑποθ. λόγος β' εἴδους δηλῶν τὸ δυνατόν. Orpheo ἀφαιρ. συγκρι-
τική. auditam ἐπιθ. μετ. arboribus ἀφαιρ. ποιητικοῦ αἰτίου (προσωπο-
ποιήσεις). imaginī δοτ. τοπικὴ ὡς ἀντικ. τοῦ redeat. quam... compulerit
ἀναφ. πρότ. virga ἀφαιρ. ὁρανική. quam—gregi ἀντικ. lenis κατηγ.
recludere ἀπαρ. ἀναφορᾶς. durum κατηγ. (ἢ ἀπότομος διακοπὴ τοῦ λόγου
ἐνέχει βαρυθυμίαν). patientia ἀφαιρ. ὁρανική. quidquid est ἀναφ. πρότ.
ῶς ὑποκείμ. τοῦ fit. levius κατηγ. corrīgere τελ. ἀπαρ. ὡς ὑποκ. τῆς ἀπροσ-
ώπου φράσεως nefas est.

Πραγματικά: praeceipe προβλ. τὸ ὅμηρ. ἔννεπε. Melpomene μία
ἐκ τῶν ἔννέα Μουσῶν¹ ἡσαν δὲ αὗται θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μηνημο-
σύνης ἐμπνέονται τοὺς ποιητὰς (Κλειώ, Εὐτέρη, Θάλεια, Μελπομένη (μού-
σα τῆς τραγῳδίας), Τερψιχόρη, Ερατώ, Πολύμνια, Οὐρανία καὶ Καλλιόπη). Quintilius Varus ὁ Κοϊντίλιος Οὐάρος ἡτο ἔξαιρετος ποιητὴς ἐκ Κρεμῶ-
νος καὶ ἐπιστήθιος φύλος τοῦ Ὁραίου καὶ Βεργίλιου, ἀποδανὼν τῷ 24
π. X. ἐπὶ τῆς δευτέρας ὑπατείας τοῦ Αὐγούστου. Pudor—Iustitia—Fi-
des—Veritas ὡραῖαι προσωποποιήσεις τῶν μεγάλων ἀρετῶν, ὑπὸ τῶν
ὅποιων ἐκοσμεῖτο ὁ Κοϊντίλιος, καὶ αἱ ὅποιαι μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ
ἔξελιπον ἐκ τοῦ κόσμου. ita creditum οἱ θεοὶ δηλ. δὲν ἔκαμαν συμφω-
νίαν μὲ τὸν Βεργίλιον, ἔστω καὶ ἂν ἡτο ἐνσεβῆς (pius), νὰ ἀποδώσουν εἰς
αὐτὸν τὸν προσφιλῆ τον Κοϊντίλιον μετὰ τὸν θάνατον του. auditam fidem
arboribus μᾶς ὑπενθυμίζει τὸν γνωστὸν μῦθον τοῦ Ὁρφέως (νίοῦ τοῦ Οἰά-
γρου καὶ τῆς Καλλιόπης), δ ὅποιος διὰ τῆς μουσικῆς του κατεκῆλε τὰ δάτα
τῶν ἀκούοντων, ἐξημέρων τὰ θηρία καὶ ἐσαγήνευε τὰς πέτρας καὶ τὰ δέν-
δρα. vana imago προβλ. τὸ ὅμηρ. εἰδωλα καμδντων. sanguis παρ' Ὀμῆ-
ρῳ ὑπῆρχεν ἡ ἀντίληψις δτι οἱ νεκροί, ἐὰν ἔπινον αἷμα, θὰ ἀνέκτων τὴν
ζωήν των. Τοῦτο φαίνεται ἐν τῇ Νεκυίᾳ τῆς Ὁδυσσείας, δπον συνομιλούν
πρὸς τὸν Ὁδυσσέα τοιαῦτα εἰδωλα. Mercurius ὁ Ἐρμῆς ἐκτὸς τῶν ἀλλων
ἴδιοτήτων του ἡτο καὶ ψυχοπομπός, προπέμπων δηλ. τὰς ψυχὰς τῶν ἀπο-

θανόντων εἰς τὸν Ἀδην, πίγτο καλεῖται οὕτω ἡ ἀγέλη λόγῳ τοῦ ἐρέθους, τὸ διποῖον ἐπικρατεῖ εἰς τὰ δώματα τοῦ Πλούτωνος. δύτης ἡ μὴ ἐπάνοδος εἰς τὴν ζωὴν τῶν προσφιλῶν μας προσώπων. patientia ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πάροδος τοῦ χρόνου ἀπαλύνοντα καὶ τὸν δριμύτερον πόνον πρβλ. τοὺς στίχους τοῦ Ἀρχιλόχου: Θεοὶ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν ἐπὶ οὐρανοῖσιν τελημοσύνην κένθεσαν φάρμακον.

Νόημα: Ἡ φόδη αὕτη, συντεθεῖσα κατὰ μίμησιν τῶν Ἑλλ. θρῆνων, ἀποτελεῖ ἔγκωμιον πρὸς τὸν ἀποθανόντα ποιητὴν Κοῖντλιον Οὐάρον, κοινὸν φίλον τοῦ Ὁρατίου καὶ Βεργίλιου. Ἐπειδὴ, λέγει δὲ ποιητής, ἀπεριόρθωτον πρέπει νὰ είναι τὸ πένθος δι' ἓν τόσον προσφιλές πρόσωπον, διὰ τοῦτο καὶ ἐπικαλεῖται τὴν μούσαν Μελπομένην, δπως τοῦ ἐμπνεύση μάναλογα πένθιμα ἄσματα. Ἡ σεμνότης, ἡ δικαιοσύνη, ἡ πίστις καὶ ἡ φιλαλήθεια ὑπῆρχαν αἱ ἀρεταὶ του, τὰς δοκίας δὲν πρόκειται νὰ συναντήσῃ κανεὶς πλέον εἰς τὸν κόσμον. Ἀκριβῶς διὰ τὰς ἀρετὰς αὐτὰς ἔθρηνήθη ὑπὸ τῶν χορητῶν ἀνθρώπων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Βεργίλιου, δὲ δοκοῖς ματαίως πλέον ζητεῖ παρὰ τῶν θεῶν τὴν ἐπιστροφήν του. Οὔτε ἡ σαγηνευτικὴ λύρα τοῦ Ὁρφέως θὰ ἐπανέφερε τὸ αἷμα εἰς τὸ κενὸν εἰδωλον οὔτε δὲ σκληρὸς Ἐρμῆς θὰ ἐπέτρεπε τὴν εἰς τὴν γῆν ἐπάνοδόν του. Τέλος δὲ συνιστᾶ δὲ ποιητὴς εἰς τὸν ἀπαρηγόρητον Βεργίλιον νὰ ὅπλισθῇ μὲν ὑπομονήν, δὲ δοκία είναι τὸ μόνον δραστικὸν φάρμακον εἰς παρομοίας περιπτώσεις.

Περιλήψεις: 1) Ἐπίκλησις τῆς Μελπομένης ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. 2) Αἱ ἀρεταὶ τοῦ μεταστάντος. 3) Ὁ θρῆνος τῶν πολιτῶν καὶ τῶν φίλων. 4) Ἡ ἀπόφασις τῆς μοίρας είναι ἀναπότρεπτος καὶ 5) Ἡ ὑπομονὴ ἀποτελεῖ δραστικὸν φάρμακον.

Μέτρον: Δευτέρα Ἄσκληπιαδειος στροφή, δὲ στίχος Φεγενράτειος δεύτερος, δὲ στροφὴ δίκαιολος.

.Quis de si de ri o sit pu dor aut modus| (1, 2, 3, στίχ.).
vocem cum cithara dedit (4 στίχ.).

7.

Ω. Δ Η 37

Nunc bibendum est,
nunc pulsanda (est) tellus
libero pede;
nunc, sodales,
tempus erat ornare
pulvinar deorum
Salaribus dapibus,
antehac nefas (erat)
depromere Caecubum (vinum)

Τώρα πρέπει νὰ πίνωμεν,
τώρα πρέπει νὰ πληγῇ ἡ γῆ,
δι' ἔλευθέρου ποδός
τώρα, ἔταιροι,
καιρὸς ἥτο νὰ κοσμήσωμεν
τὴν κλίνην τῶν θεῶν
διὰ Σαλιακῶν εὐωχιῶν.
Πρότερον ἀθέμιτον (ἥτο)
νὰ ἔξαγωμεν Καίκουβον (οἶνον).

avītis cellis,
 dum regina parabat
 dementis ruinas,
 funus
Capitōlio
 et imperio
 cum contamināto grege
 virorum morbo turpium,
 impōtens
 sperare quidlībet
 et ebrīa
 dulci fortuna.
 sed minūit furorem
 una navis
 vix sospes ab ignībus
 mentemque lymphatam
Mareotīco (vino)
 redēgit in veros timōres
 Caesar adurgens remis
 volantem ab Italia,
 velut accipīter (adurget)
 mollis columbas
 aut citus venator
 lepōrem in campis
 nivalis Haemonīae,
 ut daret catēnis
 fatale monstrum.
 quae quaerens
 perīre generosius
 nec muliebriter
 expavit ensem
 nec reparavit
 cita classe
 latentis oras.
Ausa (est) et visēre
 sereno voltu
 et regiam (domum)
 iacentem,
 fortis et tractare
 aspēras serpentes,
 ut conbibēret corpore
 atrum venēnum.
 ferocior
 deliberata morte,
 scilīcet invidens
 non humiliis mulier

ἐκ τῶν προγονικῶν ἀποθηκῶν,
 ἐφ' ὅσον ἡ βασίλισσα παρεσκεύαζεν
 ἄφρονας καταστροφάς,
 ὅλεθρον
 κατὰ τοῦ Καπιτωλίου
 καὶ τοῦ Κράτους
 μετὰ μιαρᾶς ἀγέλης
 ἀνδρῶν ὑπὸ νόσου δυσειδῶν,
 ἥ ἀκρατής
 εἰς τὸ νὰ ἔλπιζῃ ὅ,τι δήποτε
 καὶ μεθύουσα
 ἐκ τῆς γλυκείας εὐτυχίας.
 'Αλλ' ἐμείωσε τὴν μανίαν (της)
 ἐν πλοϊον
 μόλις σωθὲν ἀπὸ τὰ πυρὰ
 καὶ τὸν νοῦν (της) τὸν νυμφόληπτον
 ἐκ τοῦ Μαρεωτικοῦ (οἴνου)
 ἐπανέφερεν εἰς ἀληθεῖς φόβους
 ὁ Καΐσαρ, καταδιώκων διὰ τῶν κωπῶν
 πετῶσαν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν,
 καθὼς ἵεραξ (καταδιώκει)
 τὰς δειλὰς περιστεράς
 ἥ ταχὺς κυνηγός
 λαγῳδὸν εἰς τὰς πεδιάδας
 τῆς χιονώδους Αἰμονίας,
 ἵνα παραδόσῃ εἰς τὰς ἀλύσεις
 τὸ μοιραῖον τέρας.
 Αὕτη δὲ ζητοῦσα
 νὰ ἀποθάνῃ ἐνδοξότερον
 οὔτε θηλυπρεπῶς
 ἐφοβήθη τὸ ξίφος
 οὔτε ἀνεζήτησε
 διὰ τοῦ ταχέος στόλου
 ἀγνώστους ἀκτάς.
 'Ετόλμησε καὶ νὰ βλέπῃ
 μὲν ἱαρὸν πρόσωπον
 καὶ τὸν βασιλικὸν (οίκον)
 καταρρέοντα,
 τολμηρὰ καὶ εἰς τὸ νὰ λάβῃ (ἀνὰ χεῖρας)
 ἀγρίους ὅφεις,
 ἵνα ἀπορροφήσῃ διὰ τοῦ σώματος
 τὸ μέλαν δηλητήριον,
 τολμηρότερα (γενομένη),
 ἀποφασισθέντος τοῦ θανάτου,
 δηλονότι μὴ θέλουσα
 ἥ οὐχὶ ταπεινὴ γυνὴ

deduci
privata
superbo triumpho
saevis Liburnis.

νὰ ἀχθῆ
ἔκπτωτος τοῦ θρόνου (ἰδιῶτις)
ἐν ὑπερηφάνῳ θριάμβῳ
διὰ τῶν μισητῶν Λιβυρνίδων.

Γραμματικά—Σημασιολογικά: Νυπ χρον. ἐπίρρο.=νῦν, τώρα.
 bibendus, a, um γερουνδῖθον τοῦ bibo, bibi, biblūtum (σπανίως), ἔτε 3=πίνω.
 pes, pedis ἀρσ. γ'=πούς. liber, ἔτα, ἔτρυν ἐπίθ. β'=ἐλεύθερος. pulsan-
 dus, a, um γερουνδῖθον τοῦ pulso, avi, atum, ἄτε (θαυμαστικὸν τοῦ pello)
 1=ώδιο, κρούω (ἔνταῦθα τὸ pulso=salto=χορεύω). tellus, ūris θηλ. γ'=
 χθών, γῆ. Saliāris, is, ε ἐπίθ. γ'=Σαλιακὸς (ἐκ τοῦ Salii, orum=Σάλιοι,
 ἵερεῖς τοῦ Ἀρεως). ornare ἀπαρ. ἐν. τοῦ αρπο, avi, atum, ἄτε 1=κοσμῶ,
 στολίζω. pulvīnar, ūris οὐδ. γ'=προσκεφάλαιον, κλίνη. tempus, ūris οὐδ.
 γ'=χρόνος, καιρός. dap̄ibus ἀφαιρ. τοῦ daps, dapis, θηλ. γ'=εὐ-
 ωχία (πρὸς τιμὴν θεοῦ). sodālis, is, ε ἐπίθ. γ'=σύντροφος, ἑταῖρος. an-
 tēhac ἐπίρρο. χρον.=πρὸ τούτου τοῦ χρόνου, πρότερον. nefas ἀκλιτον οὐδέτ.
 =ἀνόσιον, ἀθέμιτον. depromēre ἀπαρ. ἐν. τοῦ deprōmo, mpsi, mptum,
 ἔτε 3=ξειαρῶ τι, ἔξαγω. Caecūbus, a, um ἐπίθ. β'=δ τοῦ Καικούβου.
 vinum, i οὐδ. β'=οἶνος. cella, ae θηλ. α'=κελλάρι, ἀποθήκη. avītus, a,
 um (avus=πάππος) ἐπίθ. β'=παππικός, προγονικός, παλαιός. dum χρον.
 σύνδ.=ἔως, ἐνῷ, ἐφ' ὅσον. Capitolūm, ii οὐδ. β'=Καπι(ε)τώλιον. regina,
 ae θηλ. α'=βασίλισσα. dementis παλαιότερος τύπος αἰτιατ. πληθ. ἀντὶ
 dementes τοῦ demens, ntis (ἐκ τοῦ de+mens) μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=ξέω
 φρενῶν, ἔκφρων, παράφρων. ruīna, ae θηλ. α'=κατάρροης, πτῶσις, κατα-
 στροφή, ἔρείπιον. funus, ūris οὐδ. γ'=νεκρός, κηδεία, θάνατος, δλεθρος.
 imperiūm, ii οὐδ. β'=ἀρχή, κράτος. parabat παρατατ. δρ. τοῦ paro, avi,
 atum, ἄτε 1=παρασκευάζω. cum πρόθ.+ἀφαιρ.=μετά+γεν. contami-
 nato ἀφαιρ. μετ. παθ. παρακμ. τοῦ contamīno, avi, atum, ἄτε 1=μιαίνω,
 μολύνω (ώς ἐπίθ. contaminatus=μιαρός). grex, gregis ἀρσ. γ'=ἀγέλη,
 ποίμνιον. turpīum γεν. πληθ. τοῦ turpis, is, ε ἐπίθ. γ'=αἰσχος, δυσει-
 δής. morbus, i ἀρσ. β'=νόσος. virorum γεν. πληθ. τοῦ vir, viri συγκοπτ.
 β'=ἀνήρ. quilībet, quaelībet, quodlībet καὶ quidlībet ἀναφ. ἀντων.=
 ὅστις βούλει, ὅστις δῆποτε. impōtens, ntis μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=ἀδύνατος,
 ἀσθενής, ἀκρατής. sperare ἀπαρ. ἐν. τοῦ spero 1=ἐλπίζω. fortuna, ae
 θηλ. α'=τύχη, εντυχία. dulcis, is, ε ἐπίθ. γ'=γλυκύς. ebriūs, a, um ἐπίθ.
 β'=μέθυσος, μεθύων. sed ἀντιθ. σύνδ.=ἀλλά. minūit παρακμ. δρ.
 τοῦ minō, ūi, ūtum, ἔτε 3=μειώνω, ἐλαττώνω. furor, ūris θηλ. γ'=
 μανικὸν πάθος, μανία. vix ἐπίρρο.=μόλις. upus, a, um ἀριθμ. ἀπόλ.=
 εῖς, μία, ἐν. sospes, ūtis μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=σῶος, ἀβλαβής, ἀνασωθείς.
 navis, is θηλ. γ'=πλοῖον. ab πρόθ.=ἀπό, ὑπὸ+γεν. ignis, is ἀρσ. γ'=
 πῦρ. mens, ntis θηλ. γ'=πνεῦμα, νοῦς. lymphatus, a, um ἐπίθ. β' (κατ'
 ἀνομοίωσιν ἐκ τοῦ numpha=nύμφη)=νυμφόληπτος, ἐκστατικός κυρίως
 μετ. παθ. παρακμ. τοῦ lumpho 1=προξενῶ εἰς τινα πανικόν, φόβον. Ma-
 reotīcus, a, um ἐπίθ. β'=Μαρεωτικός. redēgit παρακμ. δρ. τοῦ redīgo
 (red+ago), redēgi, redactum, ἔτε 3=ἐπαναφέρω. verus, a, um ἐπίθ. β'
 =ἀληθής. timor, ūris ἀρσ. γ'=φόβος. volantem μετ. ἐν. volans, ntis τοῦ

volo 1=ἴπταμαι, πετῶ. remus, i ἀρσ. β'=ἐρετμός, κώπη. adurgens, ntis μετ. ἐν. τοῦ adurges, ūrsi,—, ἔτε 2=ἐπίκειμαι, καταδιώκω συντόνως. accipiter, tris ἀρσ. γ'=ἰέραξ. velut ἐπίρρο.=οίονεί, ὠσάν. mollis ἀντὶ molles αἵτ. πληθ. τοῦ mollis, is, e ἐπίθ. γ'=μαλακός, δειλός. columba, ae θηλ. α'=πειστερά. aut διαζευκτ.=ῆ, lepus, δris ἀρσ. γ'=λαγωάς. citus, a, um ἐπίθ. β'=κινητός, εὐχίνητος (ἐκ τῆς παθ. μετ. τοῦ cieo=κινψ). venator, ūris ἀρσ. γ'=κυνηγός. campus, i ἀρσ. β'=πεδιάς. nivālis, is, e ἐπίθ. γ' (ἐκ τοῦ nix, nivis=χιών)=χιονώδης. Haemonia, ae θηλ. α'=Αἴμονία. daret παρατ. ὑποτ. τοῦ do, dedi, datum, are 1=δίδω. ut τελ. σύνδ.=ῖνα. catena, ae θηλ. α'=ἄλυσις, καδένα. fatalis, is, e ἐπίθ. γ'=μοιραῖς. monstrum, i οὐδ. β'=τέρας. quae=ea autem=αὗτη δέ. generosius ἐπίρρο. συγκρ. βαθμ. τοῦ θετ. generose=γενναίως, ἐνδόξως (ὑπερθ. generosissime). perīte ἀπαρ. ἐν. τοῦ perēo, perīi, perītum, ἔτε 4=διέρχομαι, ἀποθνήσκω. quaerens, ntis μετ. ἐν. τοῦ quaero, sīvi, sītum, ἔτε 3=ζητῶ. muliebr̄ter ἐπίρρο. τροπικὸν (ἐκ τοῦ mulier=γυνή)=γυναικωδῶς, θηλυπρεπῶς. expavit παρακμ. δρ. τοῦ expavēo, pavi,—, ἔτε 2=φροβοῦμαι. ensis, is ἀρσ. γ'=ξίφος. latentis ἀντὶ latentes αἵτ. πληθ. μετ. ἐν. latens, ntis τοῦ lateo, ui,—, ἔτε 2=λανθάνω, κρύπτομαι (ώς οὖσ. latens=ἀγνωστος). classis, is θηλ. γ'=στόλος. citus, a, um ἐπίθ. β'=εὐκίνητος, ταχύς. reparavit παρακμ. δρ. τοῦ repāro 1=πάλιν παρασκευάω, ἀνανεώνω, ἀναζητῶ. ora, ae θηλ. α'=ἄκτη. ausa ἐνν. est παρακμ. δρ. τοῦ ἡμιαποθετικοῦ audeo, ausus sum, ἔτε 2=τολμῶ. iacens, ntis μετ. ἐν. τοῦ iacēo, ūi,—, ἔτε 2=κεῖμαι, πέπτωκα, καταρρέω. visere ἀπαρ. ἐν. τοῦ viso (θαμιστικὸν τοῦ video), si, sum, ἔτε 3=θεῶμαι, βλέπω. regius, a, um ἐπίθ. β'=βασιλικός. voltus καὶ vultus, us ἀρσ. δ'=δψις, πρόσωπον. serēnus, a, um ἐπίθ. β'=εῦδιος, φαιδρός, ἥλαρός. fortis, is, e ἐπίθ. γ'=γενναῖος. asper, ἔτα, ἔρυμ ἐπίθ. β'=τραχύς, ἄγριος. tractare ἀπαρ. ἐν. τοῦ tracto (θαμιστικὸν τοῦ traho), avi, atum, are 1=σύρω, λαμβάνω ἀνά κεῖρας. serpens, ntis ἀρσ. γ'=δψις (κυρίως μετ. τοῦ serpo=ἔρω). ut τελ. σύνδ.=ῖνα. ater, atra, atrum ἐπίθ. β'=μέλας. corpus, δris οὐδ. γ'=σῶμα. conbib̄ret παρατ. ὑποτ. τοῦ conbib̄bo, b̄bi, bib̄tum, ἔτε 3=συμπίνω, ἀπορροφῶ. venēnum, i οὐδ. β'=δηλητήριον. deliberata μετ. παθ. παρακμ. τοῦ delibero 1=βουλεύομαι, ἀποφασίζω. mors, rtis θηλ. γ'=θάνατος. ferocior συγχριτ. βαθμ. τοῦ μονοκαταλ. ἐπίθ. ferox, δcis γ' κλ.=θρασύς, τολμηρός. saevus, a, um ἐπίθ. β'=ἄγριος, μισητός. Liburnus, a, um ἐπίθ. β'=Λιβυρνός (ἐδῶ Liburnae ἐνν. naves=Λιβυρνὰ πλοῖα). scilicet ἐπίρρο.=δῆλον δτι, δηλαδή. invidens μετ. ἐν. τοῦ invideo, vīdi, vīsum, ἔτε 2=φθονῶ. privātus, a, um ἐπίθ. β' (ἐκ τοῦ privo 1=στερῶ)=ἴδιος, ίδιωτικός, ἔκπτωτος. deduci ἀπαρ. παθ. ἐν. τοῦ deduco, κι, ctum, ἔτε 3=ἀπάγω (παθ. deducor, deductus sum, deduci). superbus, a, um ἐπίθ. β'=ὑπερήφανος. triumphus, i ἀρσ. β'=θρίαμβος. humiliis, is, e ἐπίθ. γ'=ταπεινός. mulier, ēris θηλ. γ'=γυνή.

Συντακτικά: (nobis) ἐνν. ώς ποιητικὸν αἵτιον λόγῳ τῶν γερουσιδί-
βων. pede ἀφαιρ. δργαν. nunc - nunc - nunc ἦ, ἐπανάληψις, ώς καὶ τὸ

ἀσύνδετον, δηλωτικὴ τῆς μεγάλης ζαρᾶς τοῦ ποιητοῦ. ornare ὑποκ. τοῦ tempus erat· (διὰ παρατατικὸς δῆλοι διὰ ἔποεπε νὰ γίνη πρὸ πολλοῦ ἢ πρᾶξις). dapibus ἀφαιρ. τροπική. deponere ὑποκ. τοῦ nefas (erat). Caecubum ἐνν. vīnum. cellis ἀφαιρ. τοπική. demētēris ruinas καθ' ὑπαλλαγὴν ἀντὶ demens regita. funus μεταφορά. morto ἀφαιρ. αἰτίας. sperare ἀπαρ. ἀναφορᾶς. fortuna ἔπεχει ὑέσιν ἀντικειμένου εἰς τὸ εβρίᾳ ὡς πλησμονῆς σημαντ. velut accip̄ter paoīmoīwotis. ut... daret τελ. πρότ. quae=haec autem. classe ἀφαιρ. δργαν. visere ἀντικ. (τελ. ἀπαρ.) τοῦ ausa (est). voltu ἀφαιρ. δργαν. serēto κατηγ. διορ. iacentem κατηγορ. μετ. tractare ἀπαρ. ἀναφορᾶς ἐκ τοῦ fortis ἔξαρτωμ. ut conbib̄eret τελ. πρότ. deliberata morte ἀφαιρ. ἀπόλυτος. Liburnis ἐνν. navibus ἀφαιρ. δργαν. privata κατηγ. non humiliis σχῆμα λιτότητος=pob̄lis. triumpho δοτ. σκοποῦ.

Πραγματικά: Nunc... μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας. libero pede oī Ρωμαῖοι πόδες κατὰ ποιητικὴν ὑπερβολὴν, ζώσης τῆς Κλεοπάτρας, ἡσαν δεσμευμένοι, ἐνῷ μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς εἶναι ἔλευθεροι νὰ χρεούν. Salaribus dapibus Oī Σάλιοι ἡσαν ἵερεις τοῦ Ἀρεως, διορισθέντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως Νουμᾶ πρὸς φρούρησιν τῆς οὐρανοπετούς ἀσπίδος (ancilis), ἡ ὁποία, μετ' ἄλλων δμοίων ἔνδεκα, ἐψυλάσσετο ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀρεως. Κατ' ἕτος περὶ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου οἱ ἵερεις οὗτοι ἔτελον μεγαλοπρεπῆ ἔορτήν, κατὰ τὴν ὅποιαν, περιερχόμενοι τὴν πόλιν, ἔχόρευον ἐνοπλίους χροὸνς καὶ ἥδον ὕμνους (carmina Saliaria), ἐπηκοούθουν δὲ ἐνώχια μετὰ πολλῶν καὶ πολυτελῶν ἀδεσμάτων. Ἐντεῦθεν πᾶσα πλουσία τράπεζα καλεῖται **Σαλιακή**. ornare pulvinar δι ποιητὴς ὑπαινίσσεται τὴν ἔορτήν lectisternium, ἡ ὁποία ἔτελεῖτο κατὰ διαταγὴν τῆς Συγκλήτου διά τι εὐτυχές ἐθνικὸν γεγονός. Κατ' αὐτὴν οἱ Ρωμαῖοι παρεσκεύαζον καὶ ἔκσμουν λαμπρὰν κλίνην, ἐφ' ἣς ἔτοποθετεῖτο τὸ ὑπὸ λατρείαν ἄγαλμα τοῦ θεοῦ, ἔξεινθετο εἰς κοινὴν θέαν καὶ ἐν συνεχείᾳ παρείθεντο πολυτελεῖς τράπεζαι πρὸς κοινὴν εὐωχίαν. antehac πρὸ τῆς ἱερῆς τῆς Κλεοπάτρας. Caecubum οἰνοφόρος τοποθεσία τῆς Λατίνης παρὰ τὴν Ἀππίαν δόδον μεταξὺ Ταφρακίνης καὶ Φορμιῶν. avitis cellis δὲ εἰς τὰς ἀποθήκας οἶνος ἡτο παλαιὸς καὶ ἄριστος (πρβλ. σήμερον εἰς οἰκογενειακὴν χαράν ἀνοίγομεν νέον βαρέλι οἴνου). Capitolio ἴερὸν σύμβολον τῆς αἰώνιας ἀρχῆς τῶν Ρωμαίων· ἐκεῖ ἀνειρεύετο νὰ στήσῃ τὸν θρόνον τῆς ἡ Κλεοπάτρα, δπως μᾶς πληροφορεῖ δι ἐπίσημος ιστορικὸς Δίων δ Κάσσιος. πορθο λόγῳ τῆς Ἀφρικανικῆς νόσου λέπρας· κατ' ἄλλους ὑπαινίσσεται τοὺς εὐνούχους τῆς βασιλίσσης. sospes ab ignibus εἶναι ἀνακριβὲς ιστορικῶς, διότι ἡ Κλεοπάτρα διέφυγε μεθ' ὅλου τοῦ στόλου τῆς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἐκ 300 πλοίων στόλον τοῦ Ἀντωνίου ὀλοσχερῶς καταστραφέντα διὰ τοῦ πυρός. Iumphatam δηλ. μαινομένην. Mareoticō vīno εὔσομος καὶ ἔξαιρετος οἶνος παραγόμενος ἐκ τῶν ἀμπέλων, κειμένων πλησίον τῶν δχθῶν τῆς Μαρεώτιδος λίμνης παρὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. veros timores ἡ σκληρὰ πραγματικότης τοῦ φόβου ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἐλπίδας καὶ τὰ μεθυστικὰ δνειρα. ab Italia οὐχὶ δρθῶς, διότι ἡ Κλεοπάτρα ἔφυγε ἐκ τοῦ Ἀκτίου ἐπ' ὀλίγον καταδιωχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὁκταβιανοῦ καὶ ἔφυσε σωθεῖσα εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Τὸ φθινόπωρον τοῦ ἐπομένου ἔτους (30 π. Χ.) κατέπλευσεν δὲ Ὁκταβιανὸς εἰς τὴν Αἴγυπτον. Haemonia εἶναι ἡ Θεσσαλία, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τοῦ Αἴμονος, τοῦ πατρὸς τοῦ Θεσσαλοῦ. nivalis προφανῶς, διότι ἡ θήρα γίνεται κατὰ τὸν χειμῶνα. ut daret catenis ἐπιδίωξις τοῦ Ὁκταβιανοῦ ἥτο νὰ συλληφθῇ ζῶσα ἡ Κλεοπάτρα καὶ κοσμήσῃ τὸν ἐν Ρώμῃ θρίαμβόν του. monstrum διὰ τὸ παράτολμον σχέδιον τῆς κατακήσεως τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, ἡ Μοῖρα παρουσίασεν εἰς τὸν κόσμον τέρας, καὶ δὴ γυναῖκα. generosius θάνατον δηλ. ἀντάξιον τοῦ εὐγενοῦς της αἷματος. nec expavit ensem δὲ Πλούταρχος μᾶς πληροφορεῖ διὰ της Κλεοπάτρας, κινδυνεύοντα νὰ συλληφθῇ ζῶσα ὑπὸ τοῦ Προκλήιον, ἥμποδίσθη ὑπὸ αὐτοῦ. nec reparavit oras κατὰ τὸν Πλούταρχον ἡ Κλεοπάτρα μέσα εἰς τὴν ἀπελπισίαν της ἐπεχείρησε νὰ ὑπερνεωλκήσῃ τὸν στόλον της ὑπὲρ τὸν Ἰσθμὸν τοῦ Σουέζ, ζητοῦσα καταφύγιον εἰς τὸν Ἀραβικὸν κόλπον (latentes oras), ἀλλ' ἥμποδίσθη ὑπὸ τῶν Ἀράβων, οἱ δοῦλοι πρότερον ἐπυρκόλησαν πλοιά τινα διαβιβασθέντα διὰ τοῦ Νείλου. Κατὰ τὸν ποιητὴν αὐτοβούλως ἡ Κλεοπάτρα ἐμπατίωσε τὴν ἀπόπειραν. sereno voltu μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ ἥτταν ἡ Κλεοπάτρα ἐπέστρεψεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν μέσῳ ἀσμάτων καὶ αὖλῶν. διὰ νὰ ἀποκρύψῃ ἀπὸ ἔγωισμὸν τὴν ἥτταν. asperas serpentēs λόγῳ τῆς ἀγριότητος καὶ τοῦ κινδύνου, τὸν δοῦλον ἐμβάλλουν. Οὐ διὰ δῆγματος ὄφεως θάνατος τῆς Κλεοπάτρας εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παραδεδεγμένος, δὲ Πλούταρχος λέγει διὰ «οὐδὲν εἰδει τὸ δλῆθες». Liburnis δηλ. πανίbus τὰ πλοῖα τῶν Λιβυρνῶν, Ἰλλυρικοῦ λαοῦ ἀσχολουμένου μὲ τὴν πειρατείαν, ἥσαν μικρὰ καὶ ταχύπλοα. Καλοῦνται saevis, διότι δι' αὐτῶν θὰ ἔκομιζετο εἰς Ρώμην, ἵνα κοσμήσῃ τὸν θρίαμβον τοῦ νικητοῦ. privata ἐστερημένη τοῦ ἀξιώματός της.

Νόημα: Ὁλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ ναυμαχίαν (31 π. Χ.) καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὁκταβιανοῦ κατάληψιν τῆς Ἀλεξανδρείας δὲ Ἀντώνιος καὶ ἡ Κλεοπάτρα, βασίλισσα τῆς Αἴγυπτου (51—30 π.Χ.), ἀπέθανον. Τὸ χαρ- μόσυνον αὐτὸν γεγονὸς ἔγινε δεκτὸν μὲ ἴδιαιτέραν ἀνακούφισιν παρὰ τοῦ Ρωμαϊκοῦ λαοῦ, δὲ δοῦλος ἡδη ἀνέκτα τὴν μέχρι τοῦδε, συνεπείᾳ τῶν ἐμφυλίων καὶ ἔξωτερικῶν πολέμων, φυγαδευθεῖσαν εἰρήνην του. Διὰ τῆς ἐπινικίου ταύτης φῆται δὲ ποιητῆς, μιμούμενος τὸν Ἀλκαῖον, ἐπιχαίροντα διὰ τὸν θάνατον τοῦ τυράννου Μυρτίλου, ἐκφράζει τὴν μεγάλην του χαρὰν καὶ προσκαλεῖ τοὺς φίλους του, δπως συνεορτάσουν τρώγοντες, μεθύοντες καὶ χορεύοντες. Ἐμεωρήθη σπουδαῖον γεγονός δὲ θάνατος τῆς Κλεοπάτρας, διότι παρατόλμως ἐσκέπτεται νὰ ἀρξῃ τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ἀλλ' εὐτυχῶς δὲ ἕραξ Ὁκταβιανός, καταδιώκων ὡς δειλὴν περιστερὰν ἔκεινην, διέλυσε τὰ ὅνειρά της. Καὶ ἡ ἀξιοπρεπῆς Κλεοπάτρα, βλέπουσα νὰ καταρρέῃ τὸ βασί- συγκλήτου προσωπικῶς κατὰ τῆς βασιλίσσης καὶ διότι δὲν ἐπεθύμει νὰ μειώσῃ τὴν ἐθνικήν ἀξιοπρέπειαν, καθ' ὅσον δὲ Ἀντώνιος ἥτο Ρωμαῖος.

Περιλήψεις: 1) Ο ποιητὴς προσκαλεῖ τοὺς φίλους του νὰ ἔστασουν

ένθουσιωδῶς τὸν θάνατον τῆς Κλεοπάτρας 2) Ποια τὰ σχέδια αὐτῆς καὶ 3)
Λόγοι δι' οὓς αὐτοκτονεῖ.

Μέτρα : Ἀληαῖη στροφὴ (οἱ δύο πρῶτοι στίχοι ἔνδεκασύλλαβοι μὲ
δάκτυλον εἰς τὸν γ' πόδα, ὁ τρίτος ἔνδεκασύλλαβος τροχαϊκῆς διποδίας καὶ
ὁ τέταρτος δεκασύλλαβος μετὰ δακτύλων εἰς τὰς δύο πρώτας χώρας.

Nunc est bibendum, nunc pē de li bē ro (1ος καὶ 2ος)

ornare pulvinar deorum (3ος)

tempus erat dāpibus sōdales (4ος)

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

8.

Ω ΔΗ 7

O saepe mecum deducte
in ultimum tempus,
Bruto duce militiae,
quis te redonavit Quiritem
patriis dis
Italoque caelo,
Pompei, prime
meorum sodalium?
cum quo saepe fregi
morantem diem mero,

coronatus
nitentis capillos
Syrio malobathro,
tecum sensi Philippus
et celarem fugam,
relicta parmula
non bene,
cum fracta (est) virtus
et minaces (milites)
tetigere turpe solum
mento;
sed me paventem
celer Mercurius
per hostis
sustulit denso aere;

"Ω πολλάκις μετ' ἐμοῦ ὅδηγηθεὶς
εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον,
τοῦ Βρούτου ἡγομένου τῆς στρατείας,
ποῖος σὲ ἀποκατέστησε Κυρίτην
εἰς τὸν πατρῷον θεοὺς
καὶ τὸν Ἰταλικὸν οὐρανόν,
Πομπήι, πρῶτε
ἐκ τῶν ἰδικῶν μου συντρόψων;
Μετὰ τούτου δὲ πολλάκις ἐβράχυνα
τὴν βραδυποροῦσαν ἡμέραν διὰ τοῦ ἀκρά-
του οἴνου,
ἐστεφανωμένος
τὴν στίλβουσαν κόμην
διὰ Συριακοῦ μαλοβάθρου,
μετὰ σοῦ ἐδοκίμασα τὸν Φιλίππον
καὶ τὴν ταχεῖαν φυγήν,
ἐγκαταλειφθείσης τῆς ἀσπίδος
οὐχὶ ἐντίμως,
ὅτε ἐθραύσθη ἡ ἄρετὴ
καὶ οἱ ἀπειλητικοὶ (στρατιῶται)
ῆγγισαν τὸ αἰσχρὸν ἔδαφος
διὰ τοῦ πώγωνος.
ἄλλ' ἐμὲ φοβούμενον
διὰ ταχὺς Ἐριῆς
διὰ μέσου τῶν ἐχθρῶν
ἀνήρπασε διὰ πυκνοῦ νέφους."

te rursus
resorbens unda
tulit in bellum
aestuosis fretis.
ergo redde Iovi
obligatam dapem
longaque militia
fessum latus
depone sub mea lauru
nec parce cadis
destinatis tibi.
exple levia ciboria
oblivioso
Massico (vino),
funde unguenta
de capacibus conchis.
quis curat
deproperare coronas
udo aplo
myrtore?
quem arbitrum bibendi
Venus dicet?
ego non bacchabor
sanius Edonis:
recepto amico
dulce est mihi
furere.

(ἀλλὰ) σὲ ἐκ νέου
παλινδρομοῦ κῦμα
ἔφερεν εἰς πόλεμον
διὰ τοῦ τρικυμιώδεντος πελάγους.
Λοιπὸν ἀπόδος εἰς τὸν Δία
τὴν ὄφειλομένην εὐωχίαν
καὶ ἐκ τῆς μακρᾶς ἔκστρατείας
τὰ καταπεπονημένα πλευρά (σου)
ἀνάπαυσον ὑπὸ τὴν δάφνην μου
καὶ μὴ φείδον τῶν κάδων
τῶν πρωθισμένων διὰ σέ.
Γέμιζε τὰ στιλπνὰ ποτήρια
ἀπὸ τὸν προξενοῦντα λήθην
Μασσικὸν (οἶνον),
χύνε μύρα
ἀπὸ τὰς εὐρυχώδους κόγχας.
Ποῖος φροντίζει
νὰ πλέξῃ συντόμως στεφάνους
ἢ ὑγροῦ σελίνου
ἢ ἐκ μύρτου;
Ποῖον ὡς συμποσίαρχον
ἢ Ἀφροδίτη θὰ ἀναγορεύσῃ;
Ἐγὼ δὲν θὰ μεθύσω
σωφρονέστερον τῶν Ἡδωνῶν:
ἀνευρεθέντος τοῦ φίλου (μου),
εὐχάριστον εἶναι εἰς ἐμὲ
νὰ μαίνωμαι.

Γραμματικά - Σημασιολογικά.—ο ἐπιφών.=ώ. saepē ἐπίρρο.
θετ. βαθμ.=πολλάκις (saepius—saepissime). mecum=cum me ἀφαιρ. πτ. tempus, ὅρις οὐδ. γ'=χρόνος, καιρός, κρίσιμος περίστασις, κίνδυνος. ultimus, a, um υπερθ. βαθμ.=ἐσχατος (ώς θετ. λαμβάνεται τὸ ἄχρηστον ulter, tra, trum συγκρ. ulterior, ius=περαιτέρος). deducē κλητ. ἐν. μετ. παθ. παρακ. τοῦ deduco, xi, ctum, ἔτε 3=ἀπάγω, δόηγω (deducor=ἀπάγομαι, περιέχομαι). militia, ae θηλ. α'=στρατεία. duce ἀφαιρ. quis, quid ἔρωτημ. ἀντ.=τίς, τί. redonavit παρακμ. δρ. τοῦ redono, avi, atum, are. 1=δωροῦμαι τινά τινι, ἀποδίδω, ἀποκαθιστῶ. Quiris, itis ἀρσ. γ'=Κυρίης patrius, a, um ἐπίθ. β'=πατρῷος. caelum, i οὐδ. β'=οὐρανός. Pompei κλητ. (κατ' ἀποκοπὴν τῆς καταλήξεως ε). meorum γεν. πληθ. τῆς κτητ. ἀντ. meus, a, um=ἐμός. sodalis, is, e ἐπίθ. γ'=σύντροφος, ἔταιρος (ἔδω ὡς οὐσιαστ.). morans, ntis μετ. ἐν. τοῦ ἀποθετ. morog, atus sum, ari 1=διατρίβω. βραδύνω. merus, a, um ἐπίθ. β'=ἄκρατος, ἀμεικτος, οίνος (merum vinum ή ἀπλῶς merum). fregi παρακμ. δρ. τοῦ frango, fregi, fractum, ἔτε 3=θραύω, συντέμνω, ἐπιθραχύνω. coronatus μετ. παθ. παρακμ.=ἐστεφανωμένος τοῦ corōno 1=στεφανώνω. nitentis ἀντὶ nitentes αἰτιατ. πληθ. τοῦ nīens, ntis μετ. ἐν. τοῦ nīeo, üi,—, ἔτε 2=

λάμπω, στίλβω (έδῶ ὡς ἐπίθ.=στιλπνός). malobathrum (ἢ -ον), i οὐδ. β' = μαλόβαθρον. capillus, i ἄρσ. β' = θρὶξ (κεφαλῆς), κόμη. tecum = cum te (ἀφαιρ.). Philippi, orum ἄρσ. β' πλῆθ.=Φίλιπποι. celer, ἔρις, ἔρε ἐπίθ. γ' = κέλης, ταχύς. sensi παρακ. δρ. τοῦ sentio, nsi, nsum, ἕρε 4= αἰσθάνομαι, δοκιμάζω. relicta μετ. παθ. παρακ. τοῦ relinquo, liqui, lictum, ἔρε 3= ἐγκαταλείπω bene ἐπίο. θετ. βαθμ.=καλῶς (συγκρ. melius ὑπερθ. opti- me). parvula, ae (ὑποκρ. τοῦ parma) θηλ. α'= μικρὰ ἀστίς. fracta ἐνν. est παθ. παρακ. δρ. τοῦ frango (ἴδε ἀνωτέρω). virtus, utis θηλ. γ' = ἀνδρεία, ἀρετή. minax, ἄσις (ἐκ τοῦ minor=ἀπειλῶ) μονοκατ. ἐπίθ. γ' = ἀπειλητικός. turpis, is, e ἐπίθ. γ' = αἰσχρός. solum, i οὐδ. β' = ἔδαφος. tetigere γ' πλῆθ. παρακ. δρ. τοῦ tango, tetigi, tactum, ἔρε 3= ἄπτομαι, φαύω. mentum, i οὐδ. β' = γένειον, πώγων. hostis ἀγριτοί hostes αἰτιατ. πλῆθ. τοῦ hostis, is ἄρσ. καὶ θηλ. γ' = πολέμιος τινι, ἔχθρος. celer (ἴδε ἀνωτέρω). densus, a, um ἐπίθ. β' = πυκνός, ἀθρόος pavens, ntis μετ. ἐν. τοῦ pavēo, pavi, —, ἔρε 2= φοβοῦμαι. sustūlit παρακ. δρ. τοῦ tollo, sustuli, sublātum, tollere 3= αἴρω, ἀναρράζω. aēr, aēris ἄρσ. γ' = ἄήρ, νέφος. rursus καὶ rursum (ἐκ τοῦ te+versus) ἐπίορ.= πάλιν δίσω, ἐν νέου. resorbens, ntis μετ. ἐν. τοῦ resorbēo, —, —, ἔρε 2= πάλιν ἀναρροιβῶ (ροιβδος=σφύριγμα), ἀναπίνω, μετὰ κρότου καταπίνω, ἀναρροφῶ, παλινδρομῶ. unda, ae θηλ. α'= κῦμα. fretum, i οὐδ. β' = πορθμός, θάλασσα. tulit παρακ. τοῦ fero, tuli, latum, ferre 3= φέρω, δῆγω αετούσος, a, um ἐπίθ. β' = καυματώδης, κυμαίνων, κλυδωνιζόμενος, τρικυμιώδης. ergo συμπερασμ. σύνδ.= λοιπόν. obligatus, a, um μετ. παθ. παρακ. (= ὑπέγγυος, ὑπόχρεως, ὀφειλόμενος) τοῦ oblīgo, avi, atum, are 1= ἐπιδέω, ὑποτίθημι τι. reddē προσταχτ. ἐν. τοῦ reddō, reddīdi, reddītum, ἔρε 3= ἀποδίδω. jup(p)iter, jovis ἄρσ. γ' = Ζεύς. daps, dapis θηλ. γ' = δαίς, ενωχία. longus, a, um ἐπίθ. β' = μακρός. fessus, a, um ἐπίθ. β' (συγγενές πρὸς τὸ fatiscor)= κατάκοπος. militia, ae θηλ. α'= ἐκστρατεία. latus, ἔρις οὐδ. γ' = πλευρά. depōne προστ. ἐν. τοῦ depōno, posūi, posūtum, ἔρε 3= ἀποθέτω, ἀναπαύω. sub πρόθ. + ἀφαιρ.= ὑπό. laurus, i θηλ. β' = δάφνη (τὸ laurus ἔχει τὴν γεν. καὶ ἀφαιρ. ἐν., ὡς καὶ τὴν ὄνομ. καὶ αἴτ. τοῦ πληθ.). κατὰ τὴν δικλίσιν). parce προστ. ἐν. τοῦ parco, peperci καὶ parsii, parcītum καὶ parsūm, ἔρε 3= φείδομαι τινος. cadus, i ἄρσ. β' = κάδος (οἶνον, ἔλαιον). destinatus μετ. παθ. παρακ. τοῦ destino, avi, atum, are 1= τάττω, δρίζω, προορίζω. obliviōsus, a, um ἐπίθ. β' (συγγενές πρὸς τὸ obliviscor= ἐπιλανθάνομαι τινος)= ἐπιλήσμων, λήθην ἐμποιῶν, λαθικῆδης. levīs, is, e ἐπίθ. γ' = ἔλαφρός, στιλπνός, λεῖος. ciborīum, i οὐδ. β' = κιβώριον, εἶδος κύλικος. exple προστ. ἐν. τοῦ expleo, ἔvi, etum, ἔρε 2= γεμίζω. funde προστ. ἐν. τοῦ fundo, fudi, fusum, ἔρε 3= χέω, χύνω. capax, ἄσις (capiro) μονοκατάλ. ἐπίθ. γ' = εὐρύχωρος, χωρητικός. unguentum, i οὐδ. β' = ἀλοιφή, μύρον. concha, ae θηλ. α'= κόνχη, δοχεῖον. quis, quid ἐρωτημ. ἀντ.= τίς, τι. udus, a, um ἐπίθ. β' = ὑγρός, νοτερός. depropeχare ἀπαρ. ἐν. τοῦ depropēro, avi, atum, are 1= κατασπεύδω, πλέκω ταχέως. apīum, ii οὐδ. β' = σέλινον. corona, ae θηλ. α'= στέφανος. curatev (τὸ μὲν curat ἐν. δρ. τοῦ curo 1= φροντίζω, τὸ δὲ ve ἐγκλιτικὸς σύνδ.= ἥ, ἀνήκων εἰς τὸ myrto (myrtus, i θηλ. καὶ σπανίως ἄρσ.= μύρτος). quem ἐρωτ. ἀντ.= τίνα. Venus, ἔρις θηλ. γ' =

Αφροδίτη. arb̄ter, tri ἀρσ. β' = παρών, διαιτητής, κριτής. bibendi γερούνδιον τοῦ bibo, bibi,—, ἐre 3=πίνω (arb̄ter bibendi=συμποσίαρχος). dicet μέλλ. δρ. τοῦ dico, xi, ctum, ἐre 3=λέγω, προσαγορεύω. sapnus ἐπίρρο. συγκρ. βαθμ. τοῦ θετικοῦ sane=σωφρόνως, φρονίμως. bacchabor (ēris, ītūr...) μέλλ. δρ. τοῦ ἀποθετ. bacchor, atus sum, ari 1=βακχεύω, μεθύω, μαίνομαι. Edōpus, i ἀρσ. β' καὶ πληθ. Edōni, orum= 'Ηδωνός, 'Ηδωνοί. recepto ἀφαιρ. μετ. παθ. παρακ. τοῦ recipio, cepi, ceptum, ἐre 3=ἀναλαμβάνω, ἀνευρίσκω. dulcis, is, e ἐπίθ. γ'=γλυκύς. furere ἀπαρ. ἐν. τοῦ furo,—,—, ἐre 3=μαίνομαι. amicus, i ἀρσ. β'=φίλος.

Συντακτικά: Bruto (ὑποκ.) duce (κατηγ.) ἀφαιρ. ἀπόλυτος. deducte—duce παρίχησις quis... redonavit ἔρωτημ. πρότ. ἐνέχουσα θαυμασμόν. te ἀντικ. Quiritem κατηγ. sodalium γεν. διαιρ. μετρο ἀφαιρ. δργαν. capillos αἴτιατ. τοῦ κατά τι. Philippos et fugam σχῆμα ἐν διὰ δυοῖν (ἀντί: fugam Philippensem). relicta parmula ἀφαιρ. ἀπόλυτος. non bene σχῆμα λιτότητος. turpe προληπτ. κατηγ. (=ῶστε νὰ ἀτιμασθῇ). μετρο ἀφαιρ. δργαν. denso aere καὶ aestuosis fretis δοτ. μέσου. resorbens μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ναναγοῦ. Iovi—dapem ἀντικ. militia ἀφαιρ. αἴτιας. cadis (δοτ.) ἀντικ. τοῦ parce. ciboria—Massico ἀντικ. τοῦ exple (ἰδὲ τὸ ἀσύνδετον καὶ τὸ χιαστὸν ciboria exple, funde unguenta δηλοῦντα τὴν χρῶν τοῦ ποιητοῦ). deproperare (=nectere propere=νὰ πλέξετε ἐν σπουδῇ) δο ποιητῆς μεταχειρίζεται τὸ deproperate, διότι κατέχεται ὑπὸ τοῦ συναισθήματος τῆς σπουδῆς τὸ νεάνηκε εἰς τὸ myrto. apio—myrtove ἀφαιρ. ὅλης. arbitrum κατηγ. Edonis β' δρος συγκρίσεως. recepto amico ἀφαιρ. ἀπόλυτος. mihi δοτ. προσωπ. furere ὑποκ. τοῦ dulce est.

Πραγματικά: saére προτοῦ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐν Φιλίπποις ἥττα (42 π. X). ἐνθυμηθῆτε τὶ εἶπεν δ Καίσαρ «δψψμεθα εἰς Φιλίππους». prime sodalium λόγῳ τοῦ στενοῦ συνδέσμου, τὸν δροῖον ἀπέκτησε κατὰ τὴν στρατιωτικὴν ζωήν. Bruto duce δ Βροῦτος ἡτο ἀρχηγός, πολεμήσας μετὰ τοῦ Κασσίου καὶ τῶν λοιπῶν δημοκρατικῶν κατὰ τοῦ 'Οκταβιανοῦ καὶ 'Αντωνίου πλησίον τῶν Φιλίππων, ἀρχαίας Μακεδονικῆς πόλεως, Κρηνίδες καλούμένης B. A. τοῦ Παγγαίου δρους. Quiritem δηλ. ἀποκτήσαντα τὰ πολιτικά του δικαιώματα, ὃν ἐστερηθή πρὸ τῆς παροχῆς ἀμνηστίας. Κατ' ἀλλην ἐδημηνείαν δηλοῦται ἀπλῶς ἀντίθεσις, ὃν δηλαδὴ μέχρι τοῦδε miles, ἥδη ἔγινε Quiris. Pompeius δ Πομπήιος Οὐαρος ὑπῆρξε στενὸς φίλος καὶ συμπολεμιστὴς τοῦ 'Ορατίου. morantem diem βραδύνουσα, δηλ. πολὺ μακρά, λέγεται ἡ ἡμέρα λόγῳ τῆς σκληρότητος τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς. ταύτην δ ποιητῆς ησθάνετο σύντομον, τρώγων καὶ πίνων μετ' αὐτοῦ. cotonatus capillos ὑπῆρχε συνήθεια εἰς τοὺς ἀρχαίους κατὰ τὰ συμπόσια νὰ στεφανώνουν τὴν κόμην (προβλ. συμπόσιον Ξενοφάνους ἐξ ἐκλογῶν ἀρχαίων Ἑλλ. λυρικῶν ποιητῶν Z' τάξεως). malobathrum ἐλαιῶδες μύρον ἐν Συρίᾳ παρασκευαζόμενον ἐκ τῶν φύλλων δένδρου συγγενοῦς πρὸς τὴν δάφνην. fungam τὴν ἐν Φιλίπποις φυγήν· τοῦτο λέγεται μετὰ μεγάλης πικρίας. relicta parmula μικρὰ περιφερῆς ἀσπὶς τῶν Ρωμαίων ἵππεων· τοῦτο δμως δὲν

είναι ἀληθές, διότι δ 'Οράτιος, ὃν χιλίαρχος, δὲν ἔφερε τοιαύτην ἀσπίδα προφανῶς ἀπομιμεῖται τὸν Ἀνακρέοντα, Ἀλκαῖον καὶ μάλιστα τὸν Ἀρχίλοχον, γράψαντα «ἡ ἀπολεσθεῖσα ἀσπίξ», δτε μετέσχε τοῦ κατὰ τῶν Σαιών πολέμου, καὶ εἰρωνευόμενον ἐαυτόν· ἡ φίψις τῆς ἀσπίδος, (εἰψασπεις), διευκολύνουσα τὴν φυγήν, ἐθεωρεῖτο μεγίστη ἀτιμία παρ' ἀρχαίοις. *mipnaces* (*ἀπειλητήρες* καθ' "Ομηρον") δ 'Οράτιος ἐπίστενεν δτι οἱ δημοκρατικοὶ στρατιῶται τοῦ Βρούτου νπῆρξαν ἀνδρεῖοι, μολονότι ἡττήθησαν ὑπὸ τῶν κατεπτομένων ἀντιπάλων των. *turpe solium ἡτιμάσθη τὸ ἔδαφος λόγῳ τοῦ θανάτου γενναίων ἄνδρῶν* (καθ' "Ομηρον" ΙΙ. Β' στίχ. 418 : «*πρῷητέες ἐν πονηρσιν ὅδᾶς λαζολαρο γαταν*» καὶ κοινῶς: ἔφαγαν τὰ μοῦτρά τους χῶμα). *paventem λόγῳ τῆς ἡττης καὶ τῆς σφαγῆς*, *Mercurius δ λόγιος* 'Εομῆς, ὡς προστάτης τῶν ποιητῶν· ἐφ' δσον δ 'Οράτιος διέφυγε διὰ μέσου τῶν ἔχθρῶν, δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς δειλός, *denso aere ἡ σωτηρία τοῦ ποιητοῦ εἶναι ἐπική* (πρβλ. 'Ομ. 'ΙΙ. Γ' 380 : «*ἐνάλινψε δ' ἀρ' δέρι πολλῆ*», δπως τοῦ Πάριδος, καὶ 'Ομ. 'ΙΙ. Ε' 312 καὶ ἐφεξῆς, δπως τοῦ Αἰνείου). *aestuosis fretis ὑπανιγμός πρὸς τὸ Σικελικὸν πέλαγος, νέον πεδίον πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων.* *in bellum δ νέος πόλεμος ὑπὸ τὸν Σέξτον Πομπήιον, εἰς τὸν δποιὸν μετέσχεν δ Πομπήιος, ergo ἐφ'* δσον ἐσώθη, ὡς ἐὰν ηὐχήθῃ εἰς τὸν Δία σωτῆρα νὰ κάμῃ τοιαύτην εὐωχίαν. *sub lauru ἐννοεῖ ἡ τὴν δάφνην τὴν εὐδισκομένην εἰς τὴν Σαβίνικήν ἐπαυλιν τοῦ ποιητοῦ, ἐνθα οὗτος προσκαλεῖ τὸν Πομπήιον, ἡ τὴν εἰρηνικὴν δάφνην, ἐννοῶν τὴν περὶ τὴν ποίησιν ἐνασχόλησίν του, ἐφ'* δσον ἀπέκτησε τὴν πολεμικὴν δάφνην ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. *obliviosus καλεῖται οὕτω δ ἐκλεκτὸς οἵνος δ παραγόμενος ἐκ τῶν ἀμπέλων τοῦ Μασινοῦ δρους τῆς Καμπανίας* (κοινῶς: καμπανίτης, σαμπάνια). ὥραῖον εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν ἐπίθετον, τὸ δποιὸν ἀποδίδει δ 'Ἀλκαῖος εἰς τὸν οἴνον: *λαθικηδῆς=πανυσίλυπος* (ἐκ τοῦ λαθ. τοῦ λανθάνω + κῆδος = λύπη). *ciborium είδος κύλικος πλατυστόμου μὲ βάσιν στενωτέραν, δπως τὰ σημερινὰ ποτήρια τῆς σαμπάνιας* ταῦτα ἐχρησιμοποίουν οἱ Αἰγύπτιοι κατὰ τὰ συμπόσια. *Κιβώριον λέγεται ἐπίσης* (κοινῶς: κιβούρι) τὸ καταπέτασμα τῆς Ἀγίας τραπέζης καὶ δ ὑπερκείμενος αὐτῆς κωνοειδῆς δροφος μετὰ τῶν στυλίσκων· λέγεται ἀκόμη οὕτω καὶ τὸ φέρετρον τοῦ νεκροῦ, ἡ τὸ μνῆμα. *explē—funde δ ποιητῆς φαντάζεται δτι εἶναι ἔτοιμον τὸ συμπόσιον καὶ δίδει διαταγὰς εἰς τοὺς δούλους* (ἰδὲ ὥραίαν περιγραφὴν συμποσίου Ξενοφάνους εἰς τὸ σχολικὸν βοήθημα Γ. Παπανικολάου ἐκλογῶν ἐλλ. λυρ. πριητῶν). *apio οἱ νικηταὶ τῶν ἀγώνων ἐν Νεμέᾳ ἐλάμβανον ὡς ἔπαθλον στέφανον ἐκ σελίνου (πετροσελίνου)*. ἡ δσμὴ αὐτοῦ ἦτο εὐάρεστος. *myrto δ χρῆσις ἦτο λίαν διαδεδομένη.* Οἱ Πέρσαι εἶτρωναν τοὺς δρόμους μὲ φύλλα καὶ κλάδους μύρτων, οἱ λερεῖς εἶτέφοντο κατὰ τὰς θυσίας, ἐπὶ τῶν νεκρῶν κατέθετον στεφάνους ἐκ μύρτων καὶ κατὰ τὰ συμπόσια εἶτέφοντο μὲ τοιούτους στεφάνους. *'Εν Ἀθήναις ὑπῆρχον ἰδιαίτερα διαμερίσματα (μυρρίναι), δπου ἐπωλοῦντο.* *Venus=iac-tus Veneris=δ βόλος τῆς Ἀφροδίτης.* 'Ο ἀστράγαλος (κοινῶς: κότσι) ἦτο ἀπὸ τῶν 'Ομηρικῶν χρόνων είδος παιδιᾶς. *Ἄντη συνήθως ἐγίνετο διὰ 4 ἀστραγάλων,* ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ δὲ τῶν βολῶν ἐξηρτάτο ἡ ἐπιτυχία ἡ ἡ ἀποτυχία τοῦ φίψαντος. *Ἐκ τῶν 35 δυνατῶν συνδυασμῶν βολῶν ἔκαστος ἔφερεν*

ίδισν δνομα θεῶν, ἡρώων κ.λ.π. Ἀφίστη βολὴ ἥτο ἡ καλουμένη Ἀφροδίτη, δταν δηλ. οἱ τέσσαρες δναρριπτόμενοι ἀστράγαλοι ἐδείκνυν διάφορον ἔκαστος πλευράν καὶ ἐπομένως μὲ διαφόρους ἀριθμοὺς π.χ. 1, 2, 4, 6 (δ 3 καὶ δ 5 ἔλειπον), κακίστη δὲ βολὴ (*βόλος κυνός*), ἐὰν ἐδεικνύετο δ ἀριθμὸς 1. Εἰς τὰ συμπόσια δ βασιλεὺς (*arbiter*) τοῦ συμποσίου ἀνηγορεύετο δι' ἀστραγαλισμοῦ καὶ δὴ διὰ βολῆς τῆς Ἀφροδίτης. Εδοπίς οἱ Ἡδωνοί, λαὸς Θρακικός, ἡσαν διαβόητοι διὰ τὴν ἀμετρον οἰνοποσίαν των, καθ' ὅσον ἔκει ἰδιατέρως ἔλατρεύετο δ Βάκχος (*κοινῶς*: θὰ γίνω φέσι, στουπί). *recepto διότι τὸν ἔθεωρει ἀπολεσθέντα.* *fure re* θὰ γίνω τρελλὸς ἀπὸ τὴν χαράν μου (πρβλ. τὸ τοῦ ψευδοανακρέοντος: *θέλω, θέλω μανθναι*).

Νόημα: Ό Πομπήιος Οὐσρος ὑπῆρξε στενὸς φύλος καὶ συμπολεμιστὴς τοῦ Ὁρατίου κατὰ τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην (42 π. Χ.). Μετὰ τὴν πανηγυρικὴν ἐν Ἀκτίῳ ναυμαχίαν δ Ὁκταβιανὸς ἔχοργησεν ἀμνηστίαν καὶ ἐπέτρεψε τὴν εἰς Ρώμην ἐπάνοδον πάντων τῶν ἀντικολιτευθέντων αὐτόν. Διὰ τὸ χαρμόσυνον καὶ ἀνέλπιστον τοῦτο γεγονός τῆς ἐκανόδου εἰς Ρώμην τοῦ ἔχορίστου φύλου καὶ συμπολεμιστοῦ Πομπήιου δ ποιητὴς συνέθεσε τὴν ὕδην ταύτην. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν δ ποιητὴς χαίρει διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ φύλου εἰς τὰ πολιτικά τον δικαιώματα, ἔπειτα δὲ ἀναπολεῖ τὰς ἡμέρας τοῦ στρατοπέδου, τὰς δποίας εὐχαρίστως μαζὶ του διήνυσε, καὶ τοὺς κινδύνους, τοὺς δποίους διέτρεχε κατὰ τὴν παρὰ τὸν Φιλίππους μάχην. Ἐνθυμεῖται ἀκόμη, πῶς διεσώθη ὑπὸ τοῦ Ἐρεμοῦ διὰ μέσου τοῦ ἔχθρικον στρατοπέδου, ἐνῷ δ φύλος του ἐπέπρωτο νὰ παρασυρθῇ ἀκόμη εἰς νέαν πολεμικὴν περιπέτειαν. *"Ηδη, ἔφ"* ὅσον ἐσώθη δ φύλος του, ἐπιβάλλεται νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν σωτῆρα Δία τὴν δφειλομένην τρόπον τινὰ ενωχίαν. Συνεπῶς δε εὐωχηθῇ μαζὶ του ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς δάφνης καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἄσι μεθυσθοῦν παραφόρως. *Elvai* τόσον μεγάλη ἡ χαρά του διὰ τὴν σωτηρίαν ἐκλεκτοῦ φύλου.

Περιλήψεις: 1) Ἡ χαρὰ τοῦ ποιητοῦ διὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ φύλου του. 2) Ἀναπόλησις τοῦ στρατιωτικοῦ παρελθόντος καὶ τῶν πολεμικῶν κινδύνων καὶ 3) Σύστασις πρὸς τὴν Πομπήιον, δπως εὐωχηθοῦν παραφόρως.

Μέτρα: Ἀλκαικὴ στροφὴ (δμοία τῇ προηγούμενῃ)

Ο̄ saē pē mecum̄ tempus̄ in̄ ultimū̄ (1ος καὶ 2ος)

quī tē redonav̄it̄ Quiritem̄ (3ος)

dis̄ patriis̄ Italoquē caelō (4ος)

Ω. Δ Η 20

9.

Ferar biformis vates
per liquidum aethera

Θὰ φέρωμαι δίμορφος ποιητὴς
ἀνὰ τὸν διαυγῆ αιθέρα

non usitata
 nec tenui penna
 neque in terris
 morabor longius
 invidiaque maior

 urbes reliquam.
 ego sanguis
 paupērum parentum,
 ego, quem vocas,
 dilecte Maecenas,
 non obibo
 nec colibebor
 Stygia unda.
 iam iam residunt
 cruribus
 aspērae pelles
 et superne
 mutor
 in album alitem
 nascunturque
 leves plumae
 per digitos
 umerosque.
 iam notior
 Daedaleo Icaro
 visam litora
 gementis Bosphori
 Syrtisque Gaetulas
 Hyperboreosque campos
 candrus ales.
 me noscent Colchus
 et Dacus qui dissimilat
 metum Marsae cohortis
 et ultimi Geloni,
 me disset
 peritus Hiber
 et potor Rhodani,
 absint neniae
 et turpes luctus
 et quaerimoniae
 ināni funere;
 compesce clamorem
 ac mitte

ἐπὶ οὐχὶ συνήθους
 οὔτε καὶ λεπτῆς πτέρυγος
 οὔτε ἐπὶ τῆς γῆς
 θὰ χρονοτριβήσω μακρότερον (χρόνον),
 ἀλλὰ τοῦ φθόνου (τῶν ἀντιπάλων) ἀνώ-
 τερος
 τὰς πόλεις θὰ ἐγκαταλείψω.
 Ἐγώ, τὸ αἷμα
 πτωχῶν γονέων
 ἔγω, τὸν ὅποιον προσφωνεῖς,
 ἀγαπητὴ Μαικήνα,
 δὲν θὰ ἀποθύνω
 οὔτε καὶ θὰ ἐμποδισθῶ
 ὑπὸ τοῦ Στυγείου ὕδατος.
 Ἰδοὺ ἵδον ἐπικάθηνται
 ἐπὶ τῶν κνημῶν (μου)
 τραχέα δέρματα
 καὶ εἰς τὸ ἄνω μέρος (τοῦ σώματος)
 μεταβάλλομαι
 εἰς λευκὸν πτηνὸν
 καὶ φυτρώνον
 ἔλαφρὰ πτερά
 ἀνὰ τοὺς δακτύλους
 καὶ τοὺς ὄμους (μου).
 Ἡδη γνωστότερος
 τοῦ Δαιδαλείου Ἰκάρου
 θὰ ἐπισκεφθῶ τὰς ἀκτὰς
 τοῦ στενάζοντος Βοσπόρου
 καὶ τὰς Γαιτουλίκας Σύρτεις
 καὶ τὰς ὑπερθροείους πεδιάδας
 ὡς φδικὸν πτηνόν.
 Ἐμὲ θὰ γνωρίσουν δὲ Κόλχος
 καὶ δὲ Δακός, δὲ δοποῖς ἀποκρύπτει
 τὸν φόβον ἐκ τῆς Μαρσικῆς κορότεως,
 καὶ οἱ ἔσχατοι Γελωνοί,
 ἐμὲ θὰ μάθῃ
 δὲ ἔμπειρος Ἰβηρός
 καὶ δὲ πότης τοῦ Ροδανοῦ.
 Ἀς λείπουν οἱ θρῆνοι
 καὶ τὰ ἀπρεπῆ πένθη
 καὶ αἱ μεμψιμοιρίαι
 ἀπὸ τὴν ἀνωφελῆ κηδείαν (μου)
 συγκράτησε τὴν κραυγὴν (σου)
 καὶ ἀφῆσε

supervacuos honores
sepulcri.

τὰς ἀνωφελεῖς τιμὰς
τῆς ταφῆς.

Γραμματικά—Σημασιολογικά: usitata μετ. παρακ. τοῦ ἀποθετ. usitor, atus sum, ari 1=συνηθέων νὰ μεταχειρίζωμαι τι (usitatus=δὲν κοινῇ χρήσει ὡν, συνήθης). τὸ δ. εἶναι θαμιστικὸν τοῦ utor=χρῶμαι. tenuis, is, e ἐπίθ. γ'=λεπτός, λιχνός. ferar (ēris, ētur...) παθ. μέλλ. δρ. τοῦ feror, latus sum, ferri 3=φέρομαι. penna, αε θηλ. α'=πτερόν, πτέρυξ. biformis, is, e ἐπίθ. γ'=δίμορφος. per πρόθ. + αἰτιατ. =ἀνά + αἴτ. liquidus, a, um ἐπίθ. β'=ὑγρός, διαφανής, διαυγής. aether, ēris ἄρσ. γ'=αἰθήρ (διατηρεῖ τὴν Ἑλλ. κατάληξιν εἰς τὴν αἰτιατ.). vates, is ἄρσ. καὶ θηλ. γ'=μάντις, προφήτης. morabor μέλλ. δρ. τοῦ ἀποθετ. moror, atus sum, ari 1=χρονοτοιβῶ, διατοίβω. longius ἐπίρρο. συγκρ. βαθμ.=μακρότερον (θετ. longe ὑπερθ. longissime). invidia, αε θηλ. α'=φθόνος τὸ que κατόπιν ἀρνητικῆς προτάσεως ἴσοινται τῷ sed=ἀλλά. maior συγκρ. βαθμ.=μεγαλύτερος, ἀνώτερος (θετ. magnus ὑπερθ. maximus). urbs, is θηλ. γ'=πόλις. relinquam μέλλ. δρ. τοῦ relinquo, līqui, līctum, ἔτε 3=ἐγκαταλείπω. pauper, ēris μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=πτωχός, sanguis, īnis ἄρσ. γ'=αἷμα, τέκνον. parens, ntis ἄρσ. καὶ θηλ. γ'=γονεύς, πατήρ ἢ μήτηρ. voco 1=καλῶ, προσφωνῶ. dilectus, a, um ὡς [ἐπίθ. β'=ἀγαπητός (κυρίως μετ. παρακ. τοῦ dilīgo, ēxi, ectum, ἔτε 3=ἀγαπῶ τινα)]. Maecenas κλητ. obibo μέλλ. δρ. τοῦ obēo, īvi καὶ īi, ītum, īre 4=προσέρχομαι, ἀλλ' ἔδω : ἀποθήσκω (obibo=moriar). Stygius, a, um ἐπίθ. β'=δ τῆς Στυγός, Στύγειος. cohibebor (ēris, ītūr...) παθ. μέλλ. δρ. τοῦ cohibeo (cum+ħabeo); īvi, ītum, ἔτε 2=συνέχω, ἐμποδίζω. unda, αε θηλ. α'=ὔδωρ, κῦμα. iam —iam ἐπιρρο.=ἡδη—ἡδη, īdōn—īdōn, νὰ—νά. residunt ēv. δρ. τοῦ resīdo, sēdi,—, ἔτε 3=ἐπικάθημαι. crīs, īris oīd. γ'=κνήμη, σκέλος. asper, ēra, ērum ἐπίθ. β'=τραχύς, σκληρός. pellis, is θηλ. γ'=δέρμα. albus, a, um ἐπίθ. β'=λευκός (albus ales=κύκνος). mutor, atus sum, ari 1=μεταβάλλομαι. ales, ītis (ἐκ τοῦ ala=πτερὸν) μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=πτερωτὸς καὶ ὡς οὐσιαστ. ἄρσ. ἢ θηλ.=τὸ πτηνόν, ἢ ὄφης. superne ἐπίρρο.=ὑπερθεν. ἀνωθεν. nascuntur γ' πληθ. ēv. δρ. τοῦ ἀποθετ. nascor, natus sum, nasci 3=φύομαι, γεννῶμαι. levīs, is, e ἐπίθ. γ'=λιαφρός. digītus, i ἄρσ. β'=δάκτυλος. (h)umērus, i ἄρσ. β'=ῶμος. pluma, αε θηλ. α'=πτίλον, πτερόν, χνοῦς. notior συγκρ. βαθμ. τοῦ ἐπίθ. β'=notus, a, um=γνωστός, δονομαστός. visam μέλλ. δρ. τοῦ viso (θαμιστικὸν τοῦ video), visi, visum, ἔτε 3=θεῶμαι, θεωρῶ. gemens, ntis μετ. ēv. τοῦ gemo, īvi, ītum, ἔτε 3=στενάζω. litus, īris oīd. γ'=άκτη. Bosphorus, i ἄρσ. β'=Βόσπορος. Syrtis, is καὶ īdos θηλ. γ'=Σύρτης. Gaetulus, a, um ἐπίθ. β'=Γαίτουλος, Γαϊτουλικός. canōrus, a, um ἐπίθ. β'=φωνής. ales (ἰδὲ ἀνωτέρων). Hyperboreus, a, um ἐπίθ. β'=Ὑπερβόρεος. campus, i ἄρσ. β'=πεδιάς. Colchus, i ἄρσ. β'=δ Κόλχος. dissimulo 1=προσποιοῦμαι, κρύπτω. metus, us ἄρσ. δ'=φόβος, εὐλάβεια. Marsus, a, um ἐπίθ. β'=δ Μαρσικός. cohors, rtis θηλ. γ'=χόρτος, όφινθῶν, σύνταγμα πεζῶν στρατιωτῶν. Dacus, i ἄρσ. β'=Δακός. ultīmus, a, um ὑπερθ. βαθμ.=εξατος (θετ. ult̄ter, tra, trum συγκρ. ulterior, īus). noscent μέλλ. δρ. τοῦ noscō, novi,

notum, ἔτε 3=γνωρίζω. Gelōnus, a, ut ἐπίθ. β'=Γελωνός. perītus, a, ut ἐπίθ. β'=έμπειρος. disceτ μέλλ. δο. τοῦ disco, didīci,—, ἔτε 3=διδάσκομαι, μανθάνω τι. Hiber, καὶ Iber, ἔτις ἀρσ. γ'=Ιβηρ, Ισπανός. Rhodānus, i ἀρσ. β'=Ροδανός. potor, δοτις ἀρσ. γ' (ἐκ τοῦ poto=πίνω)=πότης, ὁ πίνων ὕδωρ τοῦ Ροδανοῦ ποταμοῦ, δ Γαλάτης. absint ὑποτακτ. ἐν. τοῦ absum, abfui καὶ afui, abesse=εἰμαι ἀπών, ἐλείπω. inānis, is, e ἐπίθ. γ'=κενός, μάταιος, ἀνωφελής. funus, ἔτις οὐδ. γ'=νεκρός, κηδεία, ταφή. nenia, ae θηλ. α'=ἐπικήδειος αὐλωφδία, θρηνῳδία, θρήνος. luctus (ὄνομ. πληθ.), us ἀρσ. δ'=πένθος. turpis, is, e ἐπίθ. γ'=αἰσχρός, ἀπρεπῆς. querimonia, ae θηλ. α'=μεμψιμοιδία. compesce προστ. ἐν. τοῦ compesco, ūi,—, ἔτε 3=κατέχω, κρατῶ, συγκρατῶ. clamor, ὅτις ἀρσ. γ'=κραυγή. sepulcrum, i οὐδ. β'=τάφος, ταφή. mitte προστ. ἐν. τοῦ mitto, misi, missum, ἔτε 3=στέλλω, ἀφήνω. supervacuus, a, ut ἐπίθ. β'=περιττός, ἀνωφελής. honor, ὅτις ἀρσ. γ'=τιμή.

Συντακτικά: non usitata—non tenui σχῆμα λιτότητος. penna ἀφαιρ. τοπικὴ ἥ καὶ δραγανική. invidia β' δρος συγκρίσεως. sanguis... παράθεσις. unda ἀφαιρ. ποιητικοῦ αἰτίου. iam—iam ἐπανάληψις δηλοῦσα τὴν ταχύτητα, μεθ' ἡς δ ποιητῆς φαντάζεται διτι μεταμορφοῦται εἰς φύσικὸν κύκνον. cruribus ἀντικ. ἵδε τὰς ἀντιθέσεις: cruribus—superne, asperae pelles—leves plumae. Icaro β' δρος συγκρίσεως. ales καρηγ. canorus ἐπιθ. διορ. turpes (ἐνεργ. σημ.) ἐπιθ. διορ. τοῦ luctus καὶ τοῦ querimoniae. funere ἀντικ.

Πραγματικά: non usitata ἐπὶ νέας καὶ θαυμαστῆς. non tenui ἐπὶ ισχυρᾶς. Ἀμφότερα ἀποτελοῦν ὑπανιγμὸν τοῦ δτι εἶναι δ εἰσηγητῆς καὶ ἀληθῆς ἐκπρόσωπος τῆς Ρωμαϊκῆς λυρικῆς ποιήσεως. biformis ἔχων δηλ. ἀνθροπίνην μορφήν, ἀλλὰ μὲ πτέρυγας, τ. ξ. ὃν ἀνθρωπος καὶ κύκνος. Αἱ ψυχαὶ τῶν ποιητῶν, ὡς ἐπίστευεν δ 'Αριστοτέλης, μετὰ θάνατον ζοῦν ὑπὸ μορφὴν κύκνων καὶ διατηροῦν τὴν ίκανότητα πρὸς φόνην. Θηβαῖος κύκνος καλεῖται δ Πίνδαρος ὑπὸ τοῦ Ὁρατίου. per liquidum aethera ἀντίθεσις τῆς διαγείας τοῦ αἰθέρος πρὸς τὸν ἐπὶ γῆς διμιχλώδη ἀέρα. invidia maior οἱ ἀντίπαλοι ἐφθόνουν τὸν Ὁρατίου καὶ ἔψεγον τὰ ποιήματά του ὡς στερούμενα πρωτοτυπίας, ἡ δόξα δύμως τοῦ ποιητοῦ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ φθόνου. urbes τοὺς συνήθεις στενοὺς χώρους, δουν κατοικοῦν κοινοὶ θνητοί. sanguis pauperum parentum ἔτσι ὀνειδίζετο ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων του, ὡς νίδες ἀπελευθέρουν. quem vocas πρὸς τὸν δποῖον ἀπευθύνεις τὸ θστατον χαῖρε, διότι τὸν ἀγαπᾶς, ἥ δίδεις τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν, δν καὶ ἡτο πτωχός. Stygia unda εἰς τὰ ὄντα τῆς Στυγὸς [νῦν: Μαυρόνεφο ἥ Νεραϊδορράχη παρὰ τὰ Ἀροάνια (Χελμός)] οἱ θεοὶ ἔδιδον τὸν βαρύτερον δροκον, ἥ δὲ παράβασίς του συνεπήγετο στέροσιν τῆς ἰδιότητος τοῦ θεοῦ ἐπὶ 100 ἑτη ἥ δεκαετῆ βαρύν υπνον. Ὅπλο τοιούτου δροκον δὲν πρόκειται νὰ ἀποκλεισθῇ ἥ ἀδιαναστία τοῦ ποιητοῦ. Ἐπομένων ἥ ψυχή του δὲν θὰ εὑρίσκεται εἰς τὸν Ἀδην, ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανούς. Δὲν θὰ στερηθῇ ἐπικήδειών τιμῶν, δὲν πτῆρξε προδότης ἥ συκοφάντης ἥ ἄλλο τι καὶ ἐπομένως δὲν θὰ βυθισθῇ εἰς τὰ βιοβιοράδη ρεῖθρα τῆς Στυγός. residunt αἰσθάνεται ἡδη δτι γίνεται ἥ.

μεταμόρφωσις εἰς φύδικὸν κύκνον. superne δηλ. εἰς τὸν λαιμὸν καὶ τὴν κεφαλήν. Icaro ἡ σύγκρισις πρὸς τὸν Ἰχαρόν, τὸν υἱὸν τοῦ περιφήμου τεχνίτου Δαιδάλου, ἔξαίρει τὴν τόλμην καὶ δχι τὴν πτῶσιν αὐτοῦ. gementis ὁ στεναγμὸς λόγῳ τῶν διοχθούντων κυμάτων. Syrtisque Gaetulas ἐννοεῖ τὴν ἐν Ἀφρικῇ νοτίως τῆς Νουμιδίας χώραν τῶν Γαιτούλων. Hyperboreos campos ποιητικῇ παράστασις τῶν ἑσχατῶν τοῦ κόσμου· ὡς τοιαῦται νοοῦνται αἱ ἀγνωστοὶ ἀρχικαὶ χώραι, αἱ Ὑπερβόρεοι πεδιάδες. Colchus ὁ κατοικῶν τὴν Κολχίδα χώραν μεταξὺ τοῦ Εὗξείνου καὶ τῆς Κασπίας κειμένην. dissimulat Marsae cohortis Dacus ὁ Δακός, θρακικὸς λαός, εἶναι ὁ κάτοικος τῆς Δακίας (νῦν: Βουλγαρίας ἢ Ρουμιανίας), ὁ ὅποιος προσποιεῖται δτὶ δὲν φοβεῖται τὸν Ἰταλικὸν πόλεμικὸν λαὸν τῶν Μάρσων, ὃντων ἀποίκων τῶν Σαβίνων. Ἡ κορότις ἡτο τὸ δέκατον τῆς λεγεωνος, ἔχουσης 6.000 ἄνδρας. Geloni Σκυνθικὸς λαὸς παρὰ τὴν νῦν Οὐκρανίαν. Hiber οἱ Ἰσπανοί. poter Rhodani οἱ Γαλάται ὡς κατοικοῦντες παρὰ τὸν Ροδανόν. Ὁ ποιητὴς θέλει νὰ εἴπῃ δτὶ οἱ μὲν Κόλχοι, Δακοὶ καὶ Γελωνοί, βάρβαροι ὄντες, ἀπλῶς θὰ γνωρίσουν (noscent) τὸ ἔργον του, οἱ δὲ Ἰσπανοὶ καὶ Γαλάται, οἱ πρὸ πολλοῦ χρόνου δεχθέντες τὸν Ρωμαϊκὸν πολιτισμόν, θὰ διδαχθοῦν καὶ θὰ μάθουν (discet) τὰ ποιήματα τοῦ Ὁρατίου. inani funere ποῖον νὰ θάψῃ; ἀμανάτου ὄντος τοῦ ποιητοῦ λόγῳ τῶν ἔργων του, οἱ ἐπικήδειοι θρηνοῦνται καὶ ἡ ταφὴ παρέλκουν. Πόσον ἀλλητῆς ἡ προφητεία του! turpes διότι διὰ τῶν κολετῶν καὶ θρηνῶν παρεμορφωῦτο τὸ πρόσωπον. mitte honores sepulcri ὑπονοεῖ τὸ ὑλικὸν πρὸς κατασκευὴν τοῦ τάφου, τὴν ἐπ' αὐτοῦ χαρασσούμενην ἐπιγραφὴν καὶ πᾶσαν ἀλλην περικόσμησιν. Ταῦτα ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Μαικήναν.

Νόημα: Ὁ Ὁρατίος μὲ τὴν ποιητικὴν καὶ αὐτάρεσκον φαντασίαν του φαντάζεται δτὶ ἀποθνήσκει, ἐνῷ πέριξ αὐτοῦ θρηνοῦν οἱ οἰκεῖοι καὶ ὁ ἀγαπητότατος Μαικήνας. Λέγει λοιπόν, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Μαικήναν, δτὶ δὲν θὰ μείνῃ ἐπὶ γῆς, ἀλλά, περιφρονῶν τὸν φθόνον τῶν ἀντιπλάων του, θὰ ἀνέλθῃ εἰς τοὺς οὐρανούς. Δὲν πρόκειται νὰ ἀποθάνῃ ὡς κοινὸς θνητὸς ὁ ὑβριζόμενος διὰ τὴν ταπεινὴν του καταγωγῆν, ἀλλὰ τόσον ἀγαπώμενος ὑπὸ τοῦ Μαικήνου. Θὰ μεταμορφωθῇ εἰς φύδικὸν κύκνον—καὶ τοῦτο αἰσθάνεται δτὶ ἥδη γίνεται—καὶ θὰ περιέρχεται πᾶσαν τὴν οἰκουμένην πετῶν καὶ διδάσκων τοὺς ἐπὶ γῆς ἀνθρώπους μὲ τὴν ἔξοχον λυρικήν του μοῦσαν. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ τοιαύτη μεταμόρφωσις θὰ ἔξασφαλίσῃ τὴν ἀθανασίαν του, συνιστᾶ εἰς τοὺς φίλους του, καὶ δὴ καὶ εἰς τὸν Μαικήναν, ὅπως μὴ τὸν θρηνήσονταν διὰ τὸν θάνατόν του καὶ μὴ ἀπονείμουν κενὰς περιεχομένους ἐπικηδείους τιμάς.

Περιλήψεις: 1) Ὁ ποιητὴς κατὰ φαντασίαν ἀποθνήσκει καὶ μεταμορφοῦται εἰς κύκνον. 2) Ἡ λυρικὴ του μοῦσα θὰ διδάσκῃ αἰωνίως τοὺς ἀνθρώπους καὶ 3) Σύστασις πρὸς τοὺς φίλους, δπως μὴ θρηνοῦν διὰ τὸν θάνατόν του.

Μέτρα : Ἀληαιη στροφή (δυοία τῇ προηγουμένῃ)

Non usitata nec tenui ferar (1ος καὶ 2ος)

vates, nequein terris morabor (3ος)

longius invidiaque maior (4ος)

BIBLION TRITON

10.

Ω Δ Η 8

Miraris, quid agam
 Kalendis Martiis
 caelebs (ego),
 quid velint flores
 et acerra
 plena turis
 positusque carbo
 in vivo caespite,
 docte sermones
 utriusque linquae!
 vovēram dulcis epūlas
 et album caprum
 Libero,
 prope funeratus
 ictu arbōris.
 hic festus dies
 redeunte anno
 demovebit corticem
 adstrictum pice
 amphōrae institūtae
 bibere fumum
 consule Tullo.
 Sume, Maecenas,
 centum cyathos
 sospītis amici
 et perfer
 in lucem
 vigiles lucernas:
 procul esto
 omnis clamor et ira.
 mitte civīlis curas

Θαυμάζεις, τὶ πράττω
 κατὰ τὰς Καλάνδας τοῦ Μαρτίου
 δὲ ἄγαμος (ἔγώ),
 τὶ θέλουν τὰ ἀνθη
 καὶ τὰ ψυμιατήρια
 πλήρη λιβανωτοῦ
 καὶ δὲ τοποθετημένος ἄνθραξ
 ἐπὶ τοῦ νωποῦ χορτοπλίνθου,
 ὃ διδαχθεὶς τοὺς λόγους
 ἐκπατέρας γλώσσης!
 Εἴχον υποσχεθῆ εὐχαρίστους εὐωχίας
 καὶ λευκὸν τράγον
 εἰς τὸν Διόνυσον,
 (ὅτε) σχεδὸν εἴχον κηδευθῆ
 ἐκ τοῦ πλήγματος τοῦ δένδρου.
 Αὕτη ή ἔօρτασιμος ἡμέρα,
 ἐπανερχομένου τοῦ ἔτους,
 θὰ ἀποσπάσῃ τὸν φελλὸν
 τὸν συνεσφιγμένον διὰ πίσσης
 ἀπὸ τὸν ἀμφορέα τὸν διδαχθέντα
 νὰ πίνῃ τὸν καπνὸν
 ὑπάτου (δόντος) τοῦ Τύλλου.
 Λάβε, Μαικήνα,
 ἐκατὸν ποτήρια
 (εἰς ὑγείαν) τοῦ σωθέντος φίλου
 καὶ διαφύλαξον
 μέχοι πρωίας
 ἀσβέστους τοὺς λύχνους:
 μακρὰν δὲ εἶναι
 πᾶσα κραυγὴ καὶ δργή.
 Ἀφησε τὰς πολιτικὰς φροντίδας

super urbe :
 occidit agmen
 Daci Cotisōnis,
 infestus Medus
 dissidet armis
 luctuosis sibi,
 servit Cantāber
 vetus hostis
 Hispānae orae,
 domitus sera catēna,
 iam Scythae
 laxo arcu
 meditantur
 cedēre campis.
 neglēgens,
 ne qua
 labōret populus,
 parce cavēre nimium
 privatus
 et laetus
 cape dona
 praesentis horae
 et linque sevēra.

ὑπὲρ τῆς πόλεως :
 κατεκόπη ἡ στρατιὰ
 τοῦ Δακικοῦ Κοτίσωνος,
 δι πολέμιος Μῆδος
 στασιάζει δι' ὅπλων
 πολυπενθῶν δι' ἔαυτόν,
 εἰναι ὑποχείριος δι Κανταβρός,
 δι παλαιὸς ἔχθρος
 (ἐπὶ) τῆς Ἰσπανικῆς ἀκτῆς,
 δαμασθεὶς δι' ὄψιμου ἀλύσεως,
 ἥδη οἱ Σκύθαι,
 χαλαροῦ (ὄντος) τοῦ τόξου,
 διανοοῦνται
 νὰ ἀποχωρήσουν ἐκ τῶν πεδιάδων.
 Ἀδιαφορῶν,
 μήπως κάπως
 πάσχῃ δ λαός,
 παῦσε νὰ φροντίζῃς ὑπερβολικὰ
 ἵδιώτης (γενόμενος)
 καὶ περιχαρής
 λάβε τὰ δῶρα
 τῆς παρούσης ὕρας
 καὶ ἀφησε τὰ σοβαρά.

Γραμματικὰ—Σημασιολογικά: Martius, a, um (ἐκ τοῦ Mars
 = "Αρης") ἐπίθ. β' = 1) Ἀρειος, πολεμικός 2) δι Μάρτιος μήν. caelebs, cae-
 lisib[is] ἀρο. γ' = ἄνγαμος, ἄζευκτος. quis, quid ἔρωτ. ἀντ. = τίς, τι. agam
 ὑποτακτ. ἐν. τοῦ ago, egi, actum, ἔτε 3= ἄγω, πράττω. Kalendae, arum
 θηλ. α' = Καλάνδαι. velint ὑποτ. ἐν. τοῦ volo, volui, velle = θέλω. flos,
 δρις ἀρο. γ' = ἄνθος. acērra, ae θηλ. α' = θυμιατήριον, λιθανωτοῖς. tus ἦ
 thus, ūris οὐδ. γ' = θύνος, θυμίαμα, λιθανωτός. plenus, a, um ἐπίθ. β' =
 πλήρης. miraris β' ἐν. δρ. τοῦ ἀποθετ. miror, atus sum, ari 1= θαυ-
 μᾶσω, ἀπορῶ. posītus, a, um μετ. παθ. παρακμ. τοῦ pono, posūi, posī-
 tum, ἔτε 3= θέτω, τοποθετ. carbo, δnis ἀρο. γ' = ἄνθραξ. caespites, itis
 ἀρο. γ' = χορτόπλινθος, κλίθρα, vivus, a, um ἐπίθ. β' = ζῶν, νωπός. docte
 κλητ. μετ. παθ. παρακμ. τοῦ docēo, ui, ctum, ἔτε 2= διδάσκω. sermo,
 δnis ἀρο. γ' = δομιλία, λόγος. uterque, utrāque, utrumque ἀδρ. οὐσιαστ.
 ἀντ. = ἐκάτερος (γεν. utriusque δοτ. utrique...). lingua, ae θηλ. α' = γλῶσ-
 σα. vovetam ὑπερσ. δρ. τοῦ vovēo, vovi, votum, ἔτε 2= εὔχομαι, τάζω,
 ὑπόσχομαι, dulcis, is, e ἐπίθ. γ' = γλυκύς. epūlae, arum θηλ. α' εἰς πληθ.
 = ἐδέσματα, εὐωχία. albus, a, um ἐπίθ. β' = λευκός. Liber, ἔτι ἀρο. β' =
 "Ελευνθερεύς, Διόνυσος, Βάκχος. caper, capri ἀρο. β' = τράγος. prope ἐπίρο.
 = ἐγγύς. funeratus μετ. παθ. παρακμ. τοῦ funero, avi, atum, are 1=
 θάπτω, κηδεύω. arbor, δρις θηλ. γ' = δένδρον. ictus, us ἀρο. δ' = πληγμα,
 βολή, πτῶσις (ἐκ τοῦ δ. ico, ici, ictum, ἔτε 3= βάλλω, πλήττω). hic, haec,

hoc δεικτ. ἀντων.=οὔτος. dies, ἕι ἀρσ. ε'=ἡμέρα. annus, i ἀρσ. β'=ἔτος. redeunte ἀφαιρ. μετ. ἐν. rediens, redeuntis τοῦ redēo, ii, ἵτυ, ἵτη 4=ἐπανέχομαι. festus, a, um ἐπίθ. β'=ξορτάσιμος (φέστη=ξορτή, πανήγυρις). cortex, ἵcis ἀρσ. καὶ θηλ. γ'=φλοιός, φλοιὸς φελλοῦ, φελλός. adstrictum μετ. παθ. παρακμ. τοῦ adstringo, pxi, ictum, ἔτε 3=συσφίγγω, στερεώγω. pix, picis θηλ. γ'=πίσσα, demovebit (οὐχι dimovebit) μέλλ. δρ. τοῦ demoveo, mōvi, motum, ἔτε 2=διακινῶ, ἀποσπῶ. amphora, ae θηλ. α'=ἀμφορεύς. fumus, i ἀρσ. β'=καπνὸς (τί καπνὸ φουμάρεις ;). bibere ἀπαρ. ἐν. τοῦ bibo, bibi, bibitum, ἔτε 3=πίνω. instituae dot. ἐν. μετ. παθ. παρακμ. τοῦ institūo, ii, ūtum, ἔτε 3=ἰστημι, ὑδρύω, παιδεύω, διδάσκω (ἐκ τοῦ in+statuo). consul, ūlis ἀρσ. γ'=ὑπατος. sume προστακτ. ἐν. τοῦ sumo, sumpsi, sumptum, ἔτε 3=λαμβάνω. Maecenas κλητ. cyathus, i ἀρσ. β'=κύανθος, ποτήριον. amicus, i ἀρσ. β'=φίλος. sospes, ἵτις μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=σῶος, ἀκέραιος, σωθείς. centum ἀριθμητ. ἀπόλυτον=έκατον. vigil, ūlis μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=ἄγρυπνος, ἀσβεστος. lucerna, ae θηλ. α'=λύχνος (luceo=φωτίζω, lux=φῶς). perfet προστακτ. ἐν. τοῦ perfēro, tūli, lātum, erre 3=ἀνέχομαι τι, φέρω, παρατείνω, διαφυλάττω. lux, lucis θηλ. γ'=φῶς (in lucem=ἔως ὅτου ξημερώσῃ, μέχρι πρωίας). procul ἐπίρρο.=μακράν. omnis, is, e ἐπίθ. γ'=πᾶς. esto (προστ. τοῦ sum)=ἔστω. clamor, δρis ἀρσ. γ'=χρανγῆ. ira, ae θηλ. α'=δργῆ. mitte προστ. ἐν. τοῦ mitto, misi, missum, ἔτε 3=πέμπω, ἀφήνω. cīvīlis, is, e ἐπίθ. γ'=πολιτικός, ἐστωτεικός. super πρόθ. ἔδω συντασσομένη μετ' ἀφαιρ.=ὑπέρ τινος. Urbs, is θηλ. γ'=ἄστυ, πόλις, Pώμη. cura, ae θηλ. α'=φροντίς. occidit παρακμ. δρ. τοῦ occido, cīdi, cāsum, ἔτε 3=κιταπίπτω, ἀφανίζομαι, κατακόπτομαι. Dacus, a, um ἐπίθ. β'=Δακικός. Cottiso, ūnis ἀρσ. γ'=Κοτίσων. agmen, ūnis οὐδ. γ' (ἐκ τοῦ ago)=πορευόμενον στράτευμα, στρατός. Medus, i ἀρσ. β'=Μῆδος, Πάρθος. infestus, a, um ἐπίθ. β'=δυσμενής, πολέμιος. sibi προσωπ. ἄντ. γ' προσώπου κειμένη αὐτοπαθῶς=έξαυτῷ (sui, sibi, se, se). luctuosus, a, um ἐπίθ. β'=πολυπενθής. dissidet ἐνεστ. δρ. τοῦ dissidēo, sēdi, sessum, ἔτε 2=διίσταμαι (dissidet sibi=διαφωνεῖ ἔσαυτῷ, στασιάζει). arma, δρum οὐδ. β'=δόπλα. servit ἐνεστ. δρ. τοῦ servio, ūni καὶ ūi, ἵτυ, ἵτη 4=εἷμαι δοῦλος, δουλεύω (servus=δοῦλος, servir=ὑπηρετεῖν, σερβιτόρος). Hispanus, a, um ἐπίθ. β'=Ισπανικός. vetus, ūris μονοκατ. ἐπίθ. γ'=παλαιός. hostis, is ἀρσ. καὶ θηλ. γ'=πολέμιός τινι, ἔχθρος. ora, ae θηλ. α'=ἀκτή. Cantäber, bra, brum. ἐπίθ. β'=Κανταβρικός, Κανταβρός. serus, a, um ἐπίθ. β'=δψιμος, βραδύς. domitus μετ. παθ. παρακμ. τοῦ domo, ūi, ἵτυ, are 1=δαμάζω, ἡμερῶ. catena, ae θηλ. α'=ἄλυσις. Scythaе, arum ἀρσ. α' πληθ.=Σκύνθαι. laxus, a, um ἐπίθ. β'=χαλαρός. arcus, us ἀρσ. δ'=τόξον. meditor, atus sum, ari 1=διανοοῦμαι, σκέπτομαι. cedēre ἀπαρ. ἐν. τοῦ cedo, cessi, cessum, ἔτε 3=ἀποχωρῶ. campus, i ἀρσ. β'=πεδιάς. neglēgens, ntis μετ. ἐν. τοῦ neglēgo ἢ neglīgo, exi, ectum, ἔτε 3=ἀμελῶ, ἀδιαφορῶ (négligé=ἀτημέλητος, ἀκαλλώπιστος). ne τελ. ἀργ. σύνδ.=ἴνα μή, μήπως. qua (ἐνν. via) κατήνησεν ἀρό. ἐπίρρο.=διά τινος τόπου, κάπως. populus, i ἀρσ. β'=λαύς. labōret ὑποτ. ἐν. τοῦ labōto, avi, atum,

are 1=κοπιάζω, κακοπαθῶ, πάσχω. parce προσταχτ. ἐν. τοῦ parco, perci καὶ parcī, parcītum καὶ parsūm, ἔτε 3=φείδομαί τινος, παύω. privatus μετ. παθ. παρακμ. τοῦ privo, avi, atum, are 1=στερῶ (ώς ἐπίθ. privatus=οἰκεῖος, ἰδιωτικὸς καὶ ὡς οὐσιαστ.=ἰδιώτης). nīmīum ἐπίρρ. =ἄγαν, ὑπερβολικά. cavēre ἀπαρ. ἐν. τοῦ cavēo, cavi, cautum, ἔτε 2=εὐλαβοῦμαι, προνοῶ, φροντίζω. donum, i οὐδ. β'=δῶρον. praesens, ntis μετ. ἐν. τοῦ praesum, fui, esse=προσταμαι, εἰμαι παρόν. cape προστ. ἐν. τοῦ capio, cepi, captum, ἔτε 3=λαμβάνω. laetus, a, um ἐπίθ. β'=περιχαρῆς. hora, ae θηλ. α'=ἄρα. linque προστ. ἐν. τοῦ linquo, liqui, lictum, ἔτε 3=ἀφήνω. sevērus, a, um ἐπίθ. β'=αὐστηρός, σοβαρός.

Συντακτικά : Martiis Kalendis ἀφαιρ. χρονική. quid agam... quid velint πλάγιαι ἐρωτημ. προτ. ἔξαρτώμεναι ἐκ τοῦ miraris. turis γεν. τοῦ περιεχομένου. epulas—caprum α' ἀντικ. Libero β' ἀντικ. τοῦ νόνεραν. ictu ἀφαιρ. αἰτίας. dies ὑποκ. τοῦ demovebit. corticem α' ἀντικ. appo redeunte ἀφαιρ. ἀπόλυτος (προβλ. περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ) pice ἀφαιρ. δργαν. amphorae β' ἀντικ. consule (κατηγ.) Tullo (ὑποκ.) ἀφαιρ. ἀπόλυτος. amici συναπτέον τῷ cyāthos. lucernas ἀντικ. vigīles κατηγ. super urbe=de urbe. infestus ἐνν. Romanis. armis ἀφαιρ. δργαν. sibi δοτ. ἀντιχαριστική (ἐπίσης νοεῖται τὸ sibi ὡς ἀντικ. τοῦ dissīdet), vetus hostis παράθεσις. catena ἀφαιρ. δργαν. laxo arcu ἀφαιρ. ἀπόλυτος. campis ἀντικ. neglegens τροπ. μετ. ne... laboreτ πλαγία ἐρώτ. ἔξαρτωμ. ἐκ τῆς μετοχῆς. parce cavēre=noli cavere (τὸ ἔ. parco ίσοῦται πρὸς ἀπαγορευτικὴν προστ.=μὴ θέλε, μή). privatus κατηγ. laetus ἐπιρροῇ. κατηγ. (ἴδε τὴν ἀντίθεσιν ἀποφατικῶς καὶ καταφατικῶς τῶν ἐννοιῶν τῆς τελευταίας στροφῆς).

Πραγματικά : Martiis Kalendis ‘Η χρονολογία παρὰ τοῖς Ρωμαίοις ἦτο ὡς καὶ παρὰ τοῖς “Ελλησι, τ. ἔ. κατὰ ἔτη, μῆνας, ἥμέρας. Πρὸ τῆς μεταρρυθμίσεως ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος ἀρχὴν τοῦ ἔτους ἀπετέλει ὁ Μάρτιος, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως δηλ. τοῦ ἔαρος, πρὸς τιμὴν τοῦ Mars (“Ἄρεως”) ἤκολούθει ὁ Ἀπρίλιος (ἐκ τοῦ aperire=ἀνοίγειν τὰ δένδρα προβλ. καὶ τὸ Ἀπέρτα λαϊκὸν ἐπωνύμιον τοῦ Ἀπόλλωνος), Μάιος (majus=μείζων), ἀφιερωμένος εἰς τὸν μέγιστον Δία ἢ τοὺς Συγκλητικούς, κατ’ ἄλλους ἐκ τοῦ Maia μητρὸς τοῦ Ἐρμοῦ, προσωποποιούντος τὴν τρέφουσαν ἡμᾶς γῆν, Ἰούνιος πρὸς τιμὴν τῆς συζύγου τοῦ Διός “Ἡρας (Iuno), Ἰούλιος (πρὸιν ἐλέγετο Quintilis=δος μῆν) πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, Αὔγουστος (πρὸιν ἐλέγετο Sextilis=δος μῆν) πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου, Σεπτέμβριος (7ος), Ὁκτώβριος (8ος), Νοέμβριος (9ος), Δεκέμβριος (10ος). Κατόπιν ὁ Νουμᾶς προσέθεσε δύο μῆνας, τὸν Ἰανουάριον πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰανοῦ, θεοῦ τῆς εἰρήνης καὶ ἀρχαιοτάτου τῶν βασιλέων τοῦ Λατίου, καὶ τὸν Φεβρουάριον (ἐκ τοῦ februare=καθαρίζειν), διότι κατ’ αὐτὸν ἐτελοῦντο ἕορται θρησκευτικοῦ καθαρισμοῦ καὶ ἔξαγγισμοῦ (Februa—Lupercalia). Μετάθεσις τῶν μηνῶν ἔγινεν ἀργότερον, ὃ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ἤτο πάντοτε περιττὸς ἐκ δεισιδαιμονίας πρὸς τοὺς ἀρτίους. Ἐπίσης προσετέθη καὶ ἡ ἐμβόλιμος ἥμέρα

δνομαζομένη dies bis sextus=δις ἔκτη ἡμέρα, διότι καθ' ὑπόδειξιν τοῦ ἀστρονόμου Σωσιγένους καθ' ἔκαστον τέταρτον ἔτος ἐπανελαμβάνετο δις ἡ ἔκτη ἡμέρα πρὸ τῶν Καλανῶν τοῦ Μαρτίου. Κατ' ἴδιαιτερον τρόπον ὥριζον οἱ Ρωμαῖοι τὰς ἡμέρας τῶν μηνῶν. Τοεὶς κυρίας ἡμέρας ἔκαστον μηνὸς ἔξεφραζον δι' ἴδιων ὄνομάτων. Αὗται δὲ ἡσαν αἱ ἔξης: 1) αἱ Καλάνδαι (Calandae), ἡ πρώτη τοῦ μηνός, 2) αἱ Νῶναι(Nonae), ἡ πέμπτη τοῦ μηνός, καὶ 3) αἱ Εἴδοι (Idus), ἡ δεκάτη τρίτη τοῦ μηνός. Ὁ τοιοῦτος δρισμὸς ἔχει σχέσιν πρός τὰς φάσεις τῆς Σελήνης. Αἱ λοιπαὶ ἡμέραι ἔξεφραζον δι' ἀφαιρέσεως ἀπὸ τῶν τριῶν κυρίων ἡμερῶν διπισθοδρομοῦντες. Λέγοντες Martiis Kalendis ἐννοοῦμεν τὴν 1ην τοῦ Μαρτίου μηνός. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐτελοῦντο ἐπὶ τοῦ Ἡσκυλίνου λόφου ὑπὸ τῶν Ρωμαίων δεσποινῶν τὰ Matronalia, ἔσοτὴ δηλ. πρὸς τιμὴν τῆς Iunonis Lucinae= "Ἡρας φωσφόρου, ταυτιζομένης πρὸς τὴν ἐλληνικὴν Εἰλείθυιαν, τὴν προστάτιδα τῶν τοκετῶν" καλεῖται lucina, διότι δίδει τὸ φῶς, τὴν ζωὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. caelebs miraris εὐλογος ἡ ὑποτιθεμένη ἀπογία διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ ἀγάμου Ὀρατίου ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἑορταζόντων οἰκοδεσποινῶν. Ταῦτα δι ποιητὴς λέγει εὐτραπέλως πως. in caespite vino φαίνεται ὅτι δι Ὀρατίος κατεσκεύασεν ἐκ τοιούτων πλίνθων πρόξειδον βωμόν. doce δι Μαικήνας ἡτο κάτοχος τῆς Ἑλλην. καὶ λατιν. γλώσσης. sermones νοοῦνται ἡ φιλολογία, μυθολογία καὶ γενικῶς ἡ ἀρχαιολογία. dulcis epulas ἡ εὐωχία θὰ ἐγίνετο πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου, εἰς τὸν δοποῖον ὃς θεὸν τῆς ποιήσεως καὶ προστάτην τῶν ποιητῶν διεύλει τὴν σωτηρίαν του. album caprum Libero εἰς τοὺς οὐρανίους θεοὺς ἐθύνοντο λευκὰ ζῷα, καὶ δὴ καὶ τράγοι· καὶ τὸ μὲν λευκόν, διότι δι λιόνυσδος ἀνῆκεν εἰς τοὺς οὐρανίους θεούς, τὸ δὲ τράγος, διότι ἔβλαπτε τὴν ἀμπελον, ιερὸν φυτὸν αὐτοῦ. ictu arboris κάποτε ἐν δένδρον εἰς τὸν κῆπον τῆς ἐπαύλεως τοῦ ποιητοῦ ἔπεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, διατρέξαντος σοβαρὸν κίνδυνον. Τὴν πρώτην ἔπειτον τῆς σωτηρίας του, συμπίπτουσαν μὲ τὴν 1ην Μαρτίου, τελεῖ ἑορτὴν μετὰ θυσιῶν. Τὸ γεγονός τούτο ἐγίνεν ἀφορμὴ νὰ ἐκφράσῃ εἰς ἀλλην φόδην (II,13) κατ' ἀρχὰς μὲν τὴν ἀγανάκτησίν του κατὰ τοῦ κατηραμένου δένδρου καὶ τοῦ φυτεύσαντος αὐτό, ἔπειτα δὲ νὰ διατυπώσῃ τὴν ὑψηλὴν σκέψιν ὅτι δι ἀδόκητος θάνατος εἶναι ἀκαταμάχητος. demovedit corticem amphorae... fumum... οἱ Ρωμαῖοι ἐτοποθέτουν τοὺς περιέχοντας οἶνον ἀμφορεῖς εἰς οἰναποθήκας, κειμένας πλησίον τοῦ μέρους, ἀφ' ὃπου ἐξήρχετο δι ἐκ τῆς ἐστίας καὶ τοῦ βαλανείου (=λουτροῦ) καπνός. Τούτο ἐγίνετο, διότι ἐπιστεύετο ὅτι δι νέος οἶνος ταχύτερον θὰ ἀπέκτα τὰς ἰδιότητας τοῦ παλαιοῦ. Διὰ νὰ μὴ εἰσχωρῇ δὲ δι καπνὸς εἰς τὸν οἶνον, ἡλείφετο διὰ πίστης ἡ περιεβάλλετο διὰ γύψου τὸ ἐκ φελλοῦ πῶμα τοῦ ἀμφορέων. Ἡ ἑορτάσιμος λοιπὸν ἡμέρα πρέπει νὰ χαιρετισθῇ διὰ τοιούτου ἐκπωματισμοῦ ἀμφορέων. consule Tullo δ A. Οὐδολάτιος Τύλλος ὑπάτευσε τῷ 33 π. χ., δτε δι Μαικήνας ἐδωρείτο τὴν Σαβινικὴν ἔπαυλιν εἰς τὸν Ὀρατίον. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἐπὶ τῶν ἀμφορέων ἔχαρασσετο τὸ ὄνομα τοῦ ὑπάτου τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν δι οἶνος ἐτίθετο ἐντὸς αὐτῶν. vigiles νὰ διατηρήσῃς τὴν εὐωχίαν καθ' ὅλην τὴν νύκτα, ἡ ὁποία, προσθέτει, θὰ εἶναι ἀθόρυβος. Ἡ σύστασις διεφεύλεται ἡ εἰς τὸ ὅτι δι Μαικήνας ἀπεστρέφετο τὰς παννυχίδας ἡ εἰς τὸ ὅτι ἡ ἡμέρα ἔκεινη ἡτο

πολυτάρχος. mitte civilis curas εἰς τὸν Μαικήναν ἀνέθεσε τὴν φύλαξιν τῆς πόλεως δὲ Ὁκταβιανὸς ἀπερχόμενος εἰς Ἀνατολήν. occidit agmen Cotisonis οἱ Δακοὶ ὑπὸ τὸν βασιλέα Κοτίσωνα ἡττήθησαν τῷ 29 π. χ. ὑπὸ τοῦ Κράσσου. Medus οἱ Πάρθοι, οἱ αἰωνίως κατὰ τῶν Ρωμαίων πόλεμοῦντες, ἐστασίασαν, διότι ἡσαν διηρημένοι οἱ μὲν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Φραάτον, οἱ δὲ ὑπὲρ τοῦ φυγάδος Τιριδάτου. luctuosis οἱ ἔμφύλιοι πόλεμοι εἶναι σκληρότεροι καὶ πολυπενθέστεροι. Cantaber οἱ Κανταβροί, Ἰσπανικὸν ἔθνος, ἡττήθησαν ὑπὸ τοῦ Στατιλίου Ταύρου. Scythaes ἐπίσης τῷ 29 π. χ. ἡττήθησαν ὑπὸ τοῦ Κράσσου οἱ Σκύθαι, οἱ δοῦλοι διανοοῦνται ἀποχώρησιν ἐκ τῶν πεδιάδων των, διότι ἀπειλοῦνται ὑπὸ τῶν Ρωμαϊκῶν δυνάμεων. negligens.. νέα σύστασις ἀμεριμνησίας. privatus δὲς ἀναπληρωτὴς τοῦ Ὁκταβιανοῦ είχε τὴν εὐθύνην τῆς διοικήσεως τῆς πόλεως καὶ ἡτο κατ' οὐσίαν δημόσιος ἄρχων, οὐχ' ἡτον δύμας οὐδέποτε ἀνέλαβεν ἐπισήμως δημόσιον τι ἀξίωμα. dona τὴν ἐκ τῆς εὐωχίας ψυχαγωγίαν.

Νόημα: Κάποτε ἡ ζωὴ τοῦ Ὁρατίου ἡπειρήθη σοβαρῶς ἐκ τῆς πτώσεως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του δένδρου, εὑρισκομένου ἐν τῇ ἐπαύλῃ του. "Οδεν, ἐπιθυμῶν νὰ ἔσορτασῃ τὴν πρώτην ἐπέτειον ἡμέραν τῆς σωτηρίας του, τελεῖ ἔσορτὴν μετὰ θυσιῶν. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, πρώτην τοῦ Μαρτίου μηνὸς, ἐτελοῦντα ὑπὸ τῶν Ρωμαίων δεσποινῶν τὰ Matronalia. Διὰ τῆς φύδης παριστάνεται διτὶ δὲ Μαικήνας, ἐπισκεπτόμενος τὸν ποιητὴν, ἀπορεῖ διὰ τὴν τέλεσιν ἔσορτης ὅπ' αὐτοῦ, ἀγάμου ὄντος καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸ ἄρρεν φῦλον. Τὴν ἀπορίαν τοῦ Μαικήνου ἔλυσεν δὲ Ὁράτιος, ἔξηγήσας τὸν λόγον καὶ ταυτοχρόνως προσκαλέσας αὐτὸν εἰς εὐωχίαν, τὴν δοῦλαν ὑπεσχέθη εἰς τὸν Βάκχον ἐπὶ τῇ διασώσει του ἐκ βεβαίου θανάτου. "Εν συνεχείᾳ παρακαλεῖ τὸν Μαικήναν, δπως, γενόμενος πρὸς στιγμὴν ἰδιώτης καὶ ἔγκατταλείπων τὰς ὑπὲρ τῆς πολιτείας σοβαρὰς μερίμνας, ἐφ' δύον πάντες οἱ ἔξωτερικοὶ πόλεμοι ἐπιτυχῶς ἔλλησαν καὶ ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις εἶναι δμαλὴ καὶ ἀδιατάρακτος, συνεορτάση μέχρι πρωίας ἐν φαιδρότητι τὴν σωτήριοι ἐπέτειον.

Περιλήψεις: —1) Ἡ ὑποτιθεμένη ἀπορία τοῦ Μαικήνου ἐκ τῆς ἔσορτης τοῦ Ὁρατίου. 2) Λύσις τῆς ἀπορίας καὶ 3) Παράληπτις τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὸν Μαικήναν, δπως συνεορτάσῃ τὴν ἐπέτειον εὐωχούμενος ἐν φαιδρότητι.

Μέτρα: Σαπφικὴ στροφὴ (λογαοιδικὴ πενταποδία μὲ δάκτυλον ἐν τῇ γ' χώρᾳ, δὲ δ' στίχ. "Αδωνειος μὲ λογαοιδικὴν διποδίαν).

Martii caelebs quid agam Kalendis (1, 2, 3 στίχ.)

caespite vivo (4ος στίχος)

Quo me rapis,
Bacche,
plenum tui ?
(in) quae nemōra
aut in quos specus agor,
velox nova mente?
quibus antris audīar
medītans inserēre
stellis et consilio Iovis

aeternum decus
egregiī Caesaris?
dicam insigne, recens
indictum adhuc
alio ore,
non secus
in Edōnis iugis
stupet Euhias
prospiciens Hebrum
et Thracem candīdam nive
ac lustratam Rhodōpen
barbāro pede,
ut mihi
devio
libet mirari
ripas et vacuum nemus.
o potens
Naiādum Baccharumque
valentūm vertere
procēras fraxīmos
manībus
nil parvum loquar
aut humīli modo,
nil mortale.
dulce periculum est
o Lenāee,
sequi deum
cingentem tempora
virīdi pampīno.

Ποῦ μὲ δδηγεῖς,
Βάκχε,
ἔμπλεων σοῦ ;
Εἰς ποῖα δάση
ἢ εἰς ποῖα σπήλαια ἀπάγομαι,
ταχὺς μὲ νέον πνεῦμα;
Ὑπὸ ποίων ἄντρων θὰ ἀκουσθῶ
μελετῶν νὰ συγκαταλέξω
μεταξὺ τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ συνεδρίου
τοῦ Διὸς
τὴν αἰώνιαν δόξαν
τοῦ ἔξοχου Καίσαρος ;
Θὰ ἔξυμνησω ὑψηλόν (τι), νέον,
μὴν ἔξυμνηθὲν μέχρι τοῦδε
δι' ἄλλον στόματος.
Οὐχὶ ἄλλως (δμοίως)
εἰς τὰς Θρακικὰς ἀκρωτείας
ἐκπλήττεται ἢ Εὐιάς
προσβλέπουσα τὸν Ἐβρον
καὶ τὴν Θράκην λευκὴν ἐκ τῆς χιόνος
καὶ τὴν πατουμένην Ροδόπην
ὑπὸ βαρβαρικοῦ ποδός,
ὅπως εἰς ἐμὲ
ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ (εὐρισκόμενον)
ἀρέσκει νὰ θαυμάζω
τὰς ὅχθας καὶ τὸ ἔρημον ἄλσος.
Ω δέσποτα
τῶν Ναιάδων καὶ τῶν Βακχῶν
τῶν δυναμένων νὰ ἔκριζώσουν
τὰς ἐπιμήκεις μελίας
διὰ τῶν χειρῶν,
οὐδὲν τὸ ταπεινὸν θὰ εἴπω
ἢ διὰ ταπεινοῦ τρόπου,
οὐδὲν τὸ θνητόν.
Γλυκὺς κίνδυνος εἶναι,
ὦ Ληναῖε,
νὰ ἀκολουθῶ τὸν θεόν,
στεφανώνων τοὺς κροτάφους (τοὺς)
διὰ θαλεροῦ βλαστοῦ ἀμπέλου.

Γραμματικά—Σημασιολογικά: Quo ἔρωτηματ. τοπικὸν ἐπίρο. =ποῦ. rapis ἐν. δρ. τοῦ rapio, p̄sī, ptum, ἔτε 3=ἄρπαζω, ἀπάγω, δδηγ. tui γεν. τῆς προσωπ. ἀντ. β' προσ. tu=σύ. plenus, a, um ἐπίθ. β'=

πλήρης, ἔμπλεως, ἐμπεφροημένος. nemus, δρις οὐδ. γ' = νέμος, δάσος, τέμ-
πη. agor (μέσ. ἐν.), actus sum, agi 3=ἄγομαι. specus, us ἀρσ. δ' (σπα-
νίως θηλ. καὶ οὐδ.)=ἄντρον, σπῆλαιον. velox, δρις μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=ταχύς. mens, ntis θηλ. γ'=πνεῦμα, νοῦς. novus, a, um ἐπίθ. β'=νέος.
antrum, i οὐδ. β'=ἄντρον. egregius, a, um ἐπίθ. β'=ἔξοχος. audiar (παθ. μέλλ. δρ.=θὰ ἀκουσθῶ) τοῦ audio 4=ἀκούω. aeternus, a, um
ἐπίθ. β'=αἰώνιος. meditans, ntis μετ. ἐν. τοῦ ἀποθετ. meditor, atus sum,
ari 1=μελετῶ, σκέπτομαι. decus, δρις οὐδ. γ'=κόσμημα, δόξα. stella, ae
θηλ. α'=ἀστήρ. inserere ἀπαρ. ἐν. τοῦ insētro, r̄ui, rtum, ἔτε 3=ἐνείρω,
συγκαταλέγω. Iovis γεν. τοῦ Iup(p)iter=Ζεύς. dicam μέλλ. τοῦ dico 3=
λέγω, ἔξινμνῶ. insignis, is, e ἐπίθ. γ'=ἐπιφανῆς, ὑψηλός. recens, ntis
μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=νέος. adhuc ἐπίρρο.=μέχρι τοῦδε. indictus, a, um
ἐπίθ. β'=ἀρρητος, μὴ λεχθεῖς (ἐκ τῆς μετ. τοῦ indicō). os, oris οὐδ. γ'=
στόμα. alias, a, ud ἀρό. ἀντ.=ἄλλος. non secus ἐπίρρο.=οὐχὶ ἀλλως,
δομοίως. iugum, i οὐδ. δ'=ζυγός, οάχις δύοντος, ἀκρώεια. Edōnus, a, um
ἐπίθ. β'=Ἡδωνός, Θράκιος. stupet ἐν. δρ. τοῦ stupeo, ūi,—, ἔτε 2=
θαμβῶ, θαμβοῦμαι, ἐκτάλητομαι. Euhias (=Evīas), ἄδις θηλ. γ'=Εὐίας,
Βάκχη. Maiνās. Hebrus, i ἀρσ. β'=Ἐβρος. prospiciens, ntis μετ. ἐν. τοῦ
prospicio, ἔκι, ἔκτυ, nix, nivis θηλ. γ'=χιών. can-
dīdus, a, um ἐπίθ. β'=λευκός, λαμπρός. Thrace, es θηλ. α'=Θράκη. pes,
pedis ἀρσ. γ'=πούς. barbārus, a, um ἐπίθ. β'=βάρβαρος. lustro 1=κα-
θαρίζω, περιοδείω, περιέχομαι, πατῶ. Phodōpe, es θηλ. α'=Ροδόπη. de-
vius (de+via), a, um ἐπίθ. β'=δ ἔξω ἢ πόρρω τῆς δόδου, δ ἀποπλανώμε-
νος. ripa, ae θηλ. α'=οχθή. vacuus, a, um ἐπίθ. β'=κενός, ξημοιος. mi-
tor, atus sum, ari ἀποθ. 1=θαυμάζω. libet καὶ lubet, ūit ἢ (Itum est),
ἔτε 2=ἀρέσκει, δοκεῖ τινι. Naīas, Idīs καὶ ἄδις θηλ. γ'=Ναϊάς. potens,
ntis ἐπίθ. γ' (ἐκ τοῦ possum=δύναμαι)=δυνατός, ἰσχυρός, δεσπότης.
Bacchae, arum θηλ. α' πληθ.=αἱ Βάκχαι. valens, ntis μονοκατάλ. ἐπίθ.
γ'=ρωμαλέος, ἰσχυρός. procērus, a, um ἐπίθ. β'=ἐπὶ μαχρὸν, ἐκτεταμένος,
ενύμήκης. manus, us θηλ. δ'=χείρ. vertere ἀπαρ. ἐν. τοῦ verto, r̄ti, rsuim,
ἔτε 3=στρέψω, ἀνασπῶ, ἀποσπῶ. fraxīmus, i θηλ. β'=μελία. nil καὶ nihil
οὐδ. ἄκλιτον=οὐδέν. parvus, a, um ἐπίθ. β'=μικρὸς (συγκρ. minor, ὑπερθ.
minimus). humiliis, is, e ἐπίθ. γ'=ταπεινός. modus, i ἀρσ. β'=τρόπος.
mortalis, is, e ἐπίθ. γ'=θνητός. loquar μέλλ. δρ. τοῦ ἀποθ. loquor, lo-
cūtus sum, loqui 3=διαλέγομαι, διμιλῶ. dulcis, is, e ἐπίθ. γ'=γλυκύς.
periculum, i οὐδ. β'=κίνδυνος. Lenāeus, a, um ἐπίθ. β'=Ληναῖος. sequi
ἀπαρ. ἐν. τοῦ ἀποθ. sequor, secutus sum, sequi 3=ἀκολουθῶ. cingens,
ntis μετ. ἐν. τοῦ cingo, cinxī, cinctum, ἔτε 3=ζωννύω, στεφανώνω. virī-
dis, is, e ἐπίθ. γ'=προσίνος, θαλερός, χλωρός. temp̄ora, δrūm οὐδ. γ'
πληθ. ἀριθμ.=κρόταφοι. pamp̄īnus, i ἀρσ. β'=κλῆμα, βλαστὸς ἀμπέλου.

Συντακτικά: iп ἡ πρόθ. ἀνήκει οὐ μόνον εἰς τὸ specus, ἀλλὰ καὶ
εἰς τὸ pemora (σχῆμα ἀπὸ κοινοῦ). velox ἐπιρροημ. κατηγορ.=velocīter=
ταχέως. mente nova ἀφαιρ. idiotītēs. quibus antris ποιητικὸν αἴτιον
(dativus auctoris). inserere ἔξαρτ. ἐκ τῆς μετ. meditans. alio ore ἀφαιρ.

δργαν. pede ἀφαιρ. ποιητικοῦ αἰτίου. ut mihi devio β' δρος συγκρ. (ῶς α' δρος συγκρ. τὸ πον secus...). mihi δοτ. προσωπ. mīrari ὑποκ. τοῦ libet. manibus ἀφαιρ. δργαν. dulce periculum σχῆμα δεξύμωρον. deum ἀντὶ te χάριν ἐμφάσεως. virīdī pampīno ἀφαιρ. δργαν.

Πραγματικά: tui plenum - mente nova ὁ ποιητής, θεόληπτος, ἔνθεος ὕν, ὑπὸ τὴν ἐπίγρειαν τοῦ Βάκχου, φαντάζεται ὅτι μεταφέρεται εἰς ἀγνώστους χώρας μὲ νέα καὶ ἄγνωστα συναισθήματα καὶ διανοήματα. velox λόγῳ τῆς ἐμπνεύσεως, antris... ὡς ἀκροατὰς θεωρεῖ ὁ ποιητής τὰ ἄλση, τὰ σπήλαια καὶ τὰ ἄντρα, ὅπου πλανᾶται. stellis et consilio ὁ ποιητής διὰ τοῦ ἄστρους ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀπόθεωσιν τοῦ Καίσαρος, ὁ δροῖος οὗτος πρόκειται νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀστέρων καὶ τῶν θεῶν. Edonι Θρακικὸν ἔθνος· εἰς τὴν Θράκην ἐπεχωρίαζεν ἡ λατρεία τοῦ Βάκχου. Euhīas εἶναι ἡ Βάκχη ἡ Μαινάς (=μαινομένη γυνή), ἀκόλουθος τοῦ Βάκχου. 'Ο ποιητής παρομοιάζει ἑαυτὸν πρὸς τὴν Βάκχην' δπως δηλαδὴ ἐκείνη, ἀκολουθούσα τὸν Βάκχον ὁδούμενον ἐφ' ἀρματος, ἀναβαίνει ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κορυφῶν καὶ ἐκ τῆς θέας τῶν ἐδήμων καὶ ἀγρίων τόπων 1) τοῦ ποταμοῦ Ἐβρου 2) τῆς χιονοσκεποῦς Θράκης καὶ 3) τῆς Ροδόπης, τῆς ὑπὸ μόνον βαρβαρικοῦ ποδὸς πατουμένης, ἔξισταται καὶ βακχικῶς ἐξεγείρεται, οὔτω καὶ ὁ ποιητής ἔξισταται καὶ κατέχεται ὑπὸ ποιητικοῦ ἔνθουσιασμοῦ, βλέπων ἀπροσδοκήτως ἀγρίους καὶ ἐρήμους τόπους. Naiades αἱ Ναϊάδες ἡ Ναϊα, θυγατέρες τοῦ Διός, ἵσαν νύμφαι προστάτιδες τῶν γλυκέων ὑδάτων, ποταμῶν, λιμνῶν, πηγῶν, κρηνῶν, σπηλαίων, κοιλωμάτων, ἔνθα ἀναβούντες τὸ ὑδάρ (νᾶ—μα). Προσωποποιοῦνται ὡς ὁδαῖαι νεάνιδες θείας ὑποστάσεως, ἀμέριμνοι καὶ πλήρεις χαρᾶς, ἀπασχολούμενοι περὶ τὰς πηγὰς καὶ τοὺς λειμῶνας (κοινῶς: νεράδες). 'Ἐθεωροῦντο ὡς ἀγαθοεργὰ πνεύματα, ζωογονοῦντα ἀνθρώπους, ζῷα, φυτά, πολλὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἵσαν ἥρωες ἡ διαπρεπεῖς θυητοί. Δεσπότης (potens) τῶν Ναϊάδων ἡρὸς δο Βάκχος. Bacchae αἱ Βάκχαι, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἀπετέλουν μετὰ τῶν Σατύρων τὸν θίσαν τοῦ Διονύσου. 'Ο μάνυμον τραγῳδίαν ἔγραψεν ὁ Εὐφρίπλος, δι' ἡς ἐκδηλοῦντα δο Βακχικὸς οἰστος μέχρι κατασπαράξεως τοῦ βασιλέως τῶν θηβῶν Πενθέως, ἐμποδίσαντος τὴν εἰσαγωγὴν τῆς λατρείας τοῦ Βάκχου, ὑπὸ τῶν Βάκχων, προεξαρχούσης τῆς μητρὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαύης, Βάκχης ούσης καὶ αὐτῆς. 'Επομένως ὁ ποιητής ἐπικαλούμενος τὸν Βάκχον, τὸν παρέχοντα ὑπερφυῖ δύναμιν εἰς τὰς Βάκχας, ἔχασει δο μόνον τὴν ἀξίαν τοῦ ποιήματός του, θελα ἐμπνεύσει δημιουργηθέντος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἀποθεωθέντα, δηλ. τὸν Καίσαρα, εἰς δὲ ἀναφέρεται τὸ ἄσμά του. dulce periculum ἥδονικὴ φρικίασις κατέχει τὸν ποιητὴν προσεγγίζοντα πρὸς τὸν θεόν. Lenaeus (ληνὸς =πατητήρι) ἐπίχλησις τοῦ Διονύσου, εἰς τιμὴν τοῦ δροῖου ἐτελοῦντο τὰ Δημητρα. pampīno δ κισσός, ἡ πίτυς καὶ κατ' ἔξοχὴν ἡ ἀμπελός ἵσαν προσφιλῆ εἰς τὸν Διόνυσον' δ μὲν κισσός περιπτύσσων ἀπομνηζά τὸν χυμὸν τῆς ἀμπέλου, ἡ δὲ πίτυς, διότι διὰ τῆς ορτίνης ἐπέρχεται ἀνάμειξις καὶ ἡ ἀμπελός ὡς παρέχουσα τὸν μεθυστικὸν οἶνον.

Νόημα: Μετὰ τὴν νίκην τοῦ Ὁκταβιανοῦ κατὰ τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας καὶ τὴν λῆξιν τῶν στάσεων καὶ ἐμφυλίων πολέμων ἀποκατε-

στάθη ή εἰσήνη εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν κράτος καὶ ἐπηκολούθησε περίοδος τᾶξεως καὶ εὐκοσμίας διὰ τῆς ἀριστῆς διοικήσεως τοῦ Ὀκταβιανοῦ. Οἱ Ρωμαῖοι, εὐγνωμονοῦντες τὸν θεόπεμπτον σωτῆρα, προσαγορεύουν αὐτὸν Αὔγουστον, ὃ δὲ ποιητὴς ἐνθουσιῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ προτιθέμενος νὰ ἔξαρῃ τὴν ἄφιτον δόξαν αὐτοῦ συνθέτει τὴν παροῦσαν διμυραμβώδη φόδην. Εἰς αὐτὴν ἐμφανίζεται κατεχόμενος ὑπὸ μάνιας καὶ Βακχικῆς ἐκστάσεως καὶ ἀπαγόμενος εἰς ἄλση καὶ σπήλαια, τὰ δοῦια εἶναι καὶ οἱ ἀκροσταῖ τῆς φόδης του, καθ' ὃν ἀκριβῶς τρόπον καὶ αἱ Βάκχαι περιπίπτονταν εἰς ἐκστασιν, θεώμεναι τὰς ἀγρίας ἐρημίας.⁷ Εβρου, Θράκης καὶ Ροδόπης. Ἡ ὑπόθεσις τῆς φόδης του, ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν θὰ ψάλῃ αὐτήν, κατὰ τὸν ποιητήν, δὲν εἶναι κοινόν τι οὕτε πρωωρισμένον νὰ ἀποθάνῃ, ἐφ' ὃσον ἔξυμνει τὴν δόξαν τοῦ ἀποθεωθέντος αὐτοκράτορος. Πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ λοιπὸν τὸν θεὸν Βάκχον ἐν γνώσει τῆς ἐπικινδύνου γλυκύνητος. Οὗτως δὲ ποιητής, ἔξαιρων τὸν κεντρικὴν ἰδέαν τῆς φόδης του, συνέθεσεν αὐτὴν ταύτην τὴν φόδην.

Περιλήψεις: 1) Ὁ ποιητὴς ἐν Βακχικῇ ἐκστάσει διατελῶν ἀπάγεται εἰς ἄλση καὶ σπήλαια. 2) Παρομοίωσις αὐτοῦ πρὸς τὰς Βάκχας καὶ 3) Ἡ ὑπόθεσις καὶ ὁ τρόπος τῆς φόδης εἶναι ἀσυνήθηστοι.

Μέτρα : Ἀσκληπιάδειον δεύτερον.

$\overline{\text{Quo}} \quad \overline{\text{me}},$	$\overline{\text{Bacch}} \quad \overline{\text{ra}}$	$\overline{\text{pis}} \quad \overline{\text{tui}}$	(1ος καὶ 3ος)
$\overline{\text{plenum?}} \quad \overline{\text{quae}} \quad \overline{\text{nemo}} \quad \overline{\text{ra}} \quad \overline{\text{aut}}$			$\overline{\text{quos}} \quad \overline{\text{agor}} \quad \overline{\text{in}} \quad \overline{\text{specus}}$
(2ος καὶ 4ος)			

12.

Exēgi monumentum
perennius aere
regalique situ
pyramidum
altius,
quod non edax imber,
non impōtens Aquillo
possit diruere
aut innumerabilis
series annorum
et fuga temporum.
Non moriar omnis
multaque pars mei
vitabit Lībitīnam:
usque ego crescām

Q Δ H 30

'Ἐπετέλεσα μνημειῶδες ἔργον,
διαρκέστερον τῶν χαλκίνων ἀνδριάντων
καὶ τῶν βασιλικῶν τάφων
τῶν Πυραμίδων,
ὑψηλότερον,
ώστε τοῦτο οὕτε δὲ κατατῷγων ὅμβρος,
οὕτε δὲ μανιώδης Βορρᾶς
νὰ δύναται νὰ κρημνίσῃ
ἢ ἢ ἀναγίθμητος.
σειρὰ τῶν ἐτῶν
καὶ ἢ πάροδος τῶν χρόνων.
Δὲν ὑὰ ἀποθάνω δλόκληρος,
ἀλλὰ πολὺ μέρος μου
θὰ ἀποφύγῃ τὴν Λιβιτίνην:
διηγεκῶς ἔγὼ θὰ αὐξάνωμαι

postēra laude
recens,
dum scandet
Capitolium pontifex
cum tacita virgine.
dicar,
princeps deduxisse
Aeolium carmen
ad Italos modos,
qua violens Aufidus
obstrēpit
et qua páuper aquae
Daunus regnavit
agrestium populorum,
potens ex humili.
Sume, Melpomene,
superbiā quae sitam
meritis (suis)
et cinge volens
mīhi comam
Delphica lauro.

διὰ τοῦ μεταγενεστέρου ἐπαίνου,
νέος,
ἐφ' ὅσον θὰ ἀναβαίνῃ
εἰς τὸ Καπιτώλιον δὲ Ποντίφιξ
μετὰ τῆς σιωπῆλῆς παρθένου.
Θὰ ὑμνοῦμαι,
ὅτι πρῶτος προσήρμισα
τὸ Αἰολικὸν μέλος
εἰς Ἰταλικὸν ωνθμούς,
(ἐκεῖ), ὅπου δὲ δημιτητικὸς Αἴφιδος
θυοῦθει
καὶ δόπου δὲ πτωχὸς εἰς ὕδατα
Δαῦνος ἔβασιλευσε
τῶν ἀγροτικῶν λαῶν,
(γενόμενος) ἔνδοξος ἐκ ταπεινοῦ (γένους).
Ἀνάλαβε, Μελπομένη,
τὴν ὑπερήφανον τιμὴν ἀποκτηθεῖσαν
διὰ τῶν εὐεργεσιῶν (σου)
καὶ στεφάνωσον μὲ τὴν θέλησίν σου
τὴν κώμην μου
διὰ Δελφικῆς δάφνης.

Γραμματικά—Σημασιολογικά: exēgi παρακμ. δρ. τοῦ εχίγο (ex+ago), exēgi, exactum, ἔτε 3=φέρω εἰς πέρας, ἐπιτελῶ. monumentum, i οὐδ. β'=μνημεῖον, ἔργον μνημειῶδες, aēs, aeris οὐδ. γ'=χαλκός, χάλκινος ἀνδριάς. perenniūs οὐδ. συγκρ. βαθμ. τοῦ ἐπιθ. γ' perennis, is, e (per+annus)=διετήζων, συνεχής, διαρκής. regaliss, is, e (rex=βασιλεὺς) ἐπίθ. γ'=βασιλικός. situs, us ἀρσ. δ' (ἐκ τῆς μετ. τοῦ sino=ἀφίνω)=τοποθεσία, εὐφώς, μούλα, τάφος. Pyramis, Idis θηλ. γ'=πυραμίς. altius οὐδ. συγκρ. βαθμ. τοῦ ἐπιθ. β' altus, a, um=ὑψηλός, ἔξοχος. quod οὐδ. ἀναφ. ἀντ.=τὸ δόπιον, ὥστε τοῦτο. imber, bris ἀρσ. γ'=δύμβρος, ἵετός. edax, ācis (ἐκ τοῦ edo=τρώγω) μονοκατάλ. ἐπιθ. γ'=διαβιθρώσκων, κατατρώγων, ἀφανίζων. Aquillo, δnis ἀρσ. γ'=Βορέας, βορρᾶς. imp̄t̄ens, ntis μονοκατάλ. ἐπιθ. γ'=ἀκρατής, μαινόμενος. possit ὑποτ. ἐν. τοῦ possum, potui, posse=δύναμαι. diruere ἀπαρ. ἐν. τοῦ dirū, ūi, ūtum, ἔτε 3=καταβάλλω, κατασκάπτω, κρημνίζω. aut διαζευκτ.=ἡ. innumerabilis, is, e ἐπίθ. γ'=ἀναριθμητος. annus, i ἀρσ. β'=ἔτος. series, ēi θηλ. ε'=σειρά, συνέχεια. fuga, ae θηλ. α'=φυγή, πάροδος. tempus, ūris οὐδ. γ'=χρόνος. omnis, is, e ἐπιθ. γ'=πᾶς. moriar μέλλ, δοιστ. τοῦ ἀποθετ. moriōr, mortūs sum, mori 3=ἀποθνήσκω. multus, a, um ἐπιθ. β'=πολύς. pars, rtis, ūi, θηλ. γ'=μέρος. mei γεν. τῆς προσωπ. ἀντ. ego. vitabit μέλλ. δρ. τοῦ vita, avi, atum, are 1=ἐκκλίγω, ἀποφεύγω. Libitīna, ae θηλ. α'=Λιβιτίνη, ἐπιτυμβία Ἀφροδίτη καὶ ποιητικῶς: κηδεία, θάνατος. usque ἐπίσρ.=διηνεκῶς, συνεχῶς. posterus (καὶ poster), a, um ἐπιθ. β'=ντερος' posteri=oī ἐπιγιγνόμενοι, μεταγενεστέροι. crescā μέλλ. δρ. τοῦ

cresco, crevi, cretum, ἔτε 3=αὐξάνομαι. laus, τὸ δηλ. γ'=ἐπαινος. re-cens, ntis μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=πρόσφατος, νεόδρεπτος, νέος. dum σύνδ.=εως, εν φ. ἔφ' ὅσον. Capitolium, i (συνηρηφ.)=Καπι(ε)τώλιον. scandet μέλλ. δρ. τοῦ scando, ndi, nsum, ἔτε 3=ἀναβαίνω ἐπί τι. cum πρόθ+ἄφαιρ.=μετὰ+γεν. tacitus, a, um (taceo=σιωπᾶ) ἐπίθ. β'=σιωπηλός. virgo. ἵnis θηλ. γ'=παρθένος. pontifex, ἱcis ἀρσ. γ'=Ποντίφιξ (κακῶς: Ποντίφηξ, διότι τὸ i εἶναι βραχὺ ποβλ. πρόγκιψ, κατδιξ), Ἀρχιερεύς. dicar μέλλ. παθ. δρ. τοῦ dico, dictus sum, dici 3=λέγομαι, ὑμνοῦμαι. qua ἀναφ. τοπ. ἐπίρρο.=ἔνθα, δρου. violens, ntis καὶ violentus, a, um ἐπίθ. β' (vis=δύναμις, δρμή)=βίαιος, δρμητικός. obstrēpit ἐνεστ. δρ. τοῦ obstrēpo, ἱi, ἱtum, ἔτε 3=ψοφῶ, θορυβῶ. Auffidus, i ἀρσ. β'=Ἀυφίδος. pauper, ἔτις μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=πένης, πτωχός, ἐνδεής. aqua, ae θηλ. α'=ὑδωρ. Daunus, i ἀρσ. β'=Δαῦνος. agrestis, is, e (ἐκ τοῦ ager=ἀγρὸς) ἐπίθ. γ'=ἀγροτικός, ἀγροῖκος. regnavit παρακ. δρ. τοῦ regno, avi, atum, are 1=βασιλεύω. populus, i ἀρσ. β'=λαός. humīlis, is, e ἐπίθ. γ'=ταπεινός (ὑπερθ. humillimus). potens, ntis μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=δυνάμενος, δυνα-tός. princeps, ἱpis (ἐκ τοῦ primus+capiro) μονοκατάλ. ἐπίθ. γ'=πρόγκιψ, ἔξαρχος, πρωτεύων, πρῶτος. Aeolius, a, um ἐπίθ. β'=Αἰολικός. carmen, ἵnis οὐδ. γ'=ἀσμα, ὄδη, μέλος. deduxisse ἀπαρέμφ παρακ. τοῦ deduco, xi, ctum, ἔτε 3=κατάγω, ἀπάγω, καθέλω, μεθαρμόζω, προσαρμόζω. modus, i ἀρσ. β'=τρόπος, οὐθιμός. sume προστακτ. ἐν. τοῦ sumo, sumpsi, sumptum, ἔτε 3=λαμβάνω, ἀποδέχομαι. superbia, ae θηλ. α'=ὑπερηφάνεια, ὑπερήφανος τιμῆ. quaeſitus, a, um μετ. παθ. παρακ. τοῦ quaero, quaeſīvi, quaeſītum, ἔτε 3=ξητῶ, ἀποκτῶ, πορίζομαι. merītum, i οὐδ. β'=ἀξια, εὐεργεσία (ἐκ τῆς μετοχῆς merītus, a, um τοῦ merēo, ἱi, ἱtum, ἔτε 2=ἀξιός τινος εἰμι, εὐεργετῶ τινα). mihi δοτ. τῆς προσωπ. ἀντ. ego. Delphīcūs, a, um ἐπίθ. β'=Δελφικός, Ἀπολλώνειος. laurus, i θηλ. β'=δάφνη. cinge προστ. ἐν. τοῦ cingo, cinxi, cinctum, ἔτε 3=πειριζωννύω, πειριβάλλω, στεφανώνω. volens, ntis μετ. ἐν. τοῦ volo, volui, velle=θέλω. Melpomene, es θηλ. α'=Μελπομένη. coma, ae θηλ. α'=κόμη.

Συντακτικά : aere (κατὰ συνεκδοχὴν)—regalique situ β' δροι συγκρίσως. quod (=ut id) possit ἀναφ. συμπερασμ. πρότ. impotens ἐνν. sui. Libitinam μετωνυμικῶς ἀντί mortem. laude ἀφαιρ. δργαν. συναπτέα τῷ crescam καὶ recens. qua... violens παρενθετικὴ ἀναφ. πρότ. deduxisse ἔξαρτ. ἐκ τοῦ dicar. tu δηλ. Melpomene ὑποκ. τοῦ sume. volens ἐπιφρονμ. κατηγορ. lauro ἀφαιρ. δργαν.

Πραγματικά : monumentum διότι, κατὰ τὸν ποιητήν, πρόκειται νὰ διατηρηθῇ. aere οἱ ἐκ χαλκοῦ ἀνδριάντες νικητῶν καὶ ἡρώων. rygamī-dum δπως τὸ ὑψος τῶν βασιλικῶν τάφων τῶν πυραμίδων εἶναι διαρκὲς καὶ θαυμαστόν, οὗτω καὶ τὸ ἔργον τοῦ ποιητοῦ θὰ εἶναι ἀκόμη διαρκέστερον καὶ θυμηλότερον λόγῳ τῆς μεγάλης του ἀξίας. Κατ' ἄλλην ἔρμηνείαν: τὸ ἔργον του θὰ εἶναι θυμηλότερον τῶν πυραμίδων, τῶν δποίων τὸ μεγαλεῖον εὐρωτικ (=μουχλιάζει) διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου. Αἱ πυραμίδες, ἐν τῶν ἔπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου, ἥσαν τρεῖς, ή τοῦ Χέοπος, Χεφρῆνος καὶ Μικε-

οίνου. εδαχ λόγῳ τῆς διαβρωτικῆς του δυνάμεως. multaque pars δηλ. τὸ πνεῦμα τοῦ ποιητοῦ θὰ ξῆ ἀδάνατον εἰς τὰ ἔσγα του. vitabit Libitinam δὲν πρόκειται νὰ ταφῇ. Διὰ τοῦ ἐπιθέτου Libitina δηλοῦται ἡ ἐπιτυμβία Ἀφροδίτης οὐδὲν τῶν κηδειῶν καὶ τοῦ θανάτου. Λαλαν παράδοξος εἶναι ἡ ἐκφρασίς δύο ἀντιθέτων ἰδιοτήτων, ζωῆς δηλ. καὶ θανάτου, ἐν τῷ προσώπῳ μιᾶς θεότητος, τῆς Ἀφροδίτης. postera laude αἱ μέλλουσαι γενεαὶ θὰ ἀναμιμήσκωνται λίαν εὐφήμως τοῦ ἔργου του, διότε οὕτω θὰ διασφέται αἰωνίως. Ἡ αἰωνιότης τῆς Ρώμης εἶναι καὶ τοῦ ποιητοῦ αἰωνιότης. Capitulum.. pontifex τὸ Καπιτώλιον ἡτο σύμβολον τῆς αἰωνίας Ρώμης. Κατὰ τὰς Εἰδοὺς (15) τοῦ Μαρτίου, πρώτου μηνὸς τοῦ ἔτους, ὁ μέγιστος Ἀρχιερεὺς ἀνήρχετο τὸ Καπιτώλιον καὶ προσέφερε ὑστίαν μετὰ δεήσεων πρὸς τὸν Δίον ὑπέρ τῆς ὑγείας καὶ σωτηρίας τῆς πόλεως κατὰ τὸν ἐπέρχομενον ἐνιαυτόν. Τούτον ἐβοήθει ἡ Ἐστιάς (Vestalis maxima), βοηθοῦσα κατὰ τὴν ύστιαν καὶ ἴσταμένη σιωπῆλη μετὰ τῶν ἄλλων Ἐστιάδων. Aufidus ποταμὸς τῆς Ἀπούλιας, πατρίδος τοῦ ποιητοῦ. Daunus δὲ Δαῦνος, Ἰλλυριὸς ἔξδριστος κατὰ τὴν παράδοσιν, ὑπῆρξεν ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Δαυνίας, περιοχῆς τῆς Ἀπούλιας, pauper aqua λόγῳ τῆς λειψυδρίας τοῦ ἐδάφους. ex humili ἐλέχθη ὅτι δὲ Ὁράτιος ἡτο νίδος πτωχοῦ ἀπελευθέρου. Aeolium carmen ἐννοεῖ τὴν λυρικὴν ποίησιν Σαπφοῦς καὶ Ἀλκαίου, τὴν δόποιαν εἰσῆγαγεν. sume... superbia mea διὰ τῶν στίχων τούτων ὁ ποιητὴς μετριάζει τὴν ὑπερηφάνειάν του καὶ ἀποδίδει τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου του εἰς τὴν Μελπομένην, τὴν δόποιαν καὶ παρακαλεῖ, ὅπως τὸν στεφανώσῃ δι' Ἀπολλωνείου δάφνης. Ἡ Μελπομένη (μέλπτομαι) μία τῶν 9 Μουσῶν κατ' ἀρχὰς ἐθεωρεῖτο μοῦσα τῆς λυρικῆς ποιήσεως, βραδύτερον δὲ εὑρέτις καὶ ἔφορος τῆς τραγωδίας, διότι εἰκονίζεται κρατοῦσα τραγικὸν προσωπεῖον καὶ τὸ φόπαλον τοῦ Ἡρακλέους. Πόδος τοῦ ποιητοῦ εἶναι ἡ ἀπόκτησις ἀθανάτου ποιητικοῦ κλέους (ἰδὲ α' φόδην στὶχ. 35-36). (*)

(*) **Κρίσις:** Εἰς πολλὰ χωρία τῶν σατιρῶν καὶ φῶδων, ἱδαιτατα δὲ εἰς τὴν παρούσαν φόδην, ὁ ποιητὴς κρίνει λίαν δύσιστηκός τὸ ποιητικόν του ἔργον, ὑπερομάρτυραν ἀντοῦ, πεισμόνως κομποδημονεῖ καὶ αὐτοχαρακτηρίζεται ως Ἀρχίλοχος ἢ Ἀλκατος τῶν Ρωμαίων.

Ἐάν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὅμινοι διει ὁ Βεγγίλιος ουνέσθησεν εἰς τοὺς μαθητάς του νὲ καύσουν τὸ ἀριστούργημα τῆς Λατινικῆς φιλολογίας, τὴν Αἰγαίαδα, ὡς ὑπολειφθείσαν τῶν προσδοκῶν τον, πρέπει ιδιωκός νὰ κατακρίνῃ τὸν Ὁράτιον διὰ τὴν πεισμόνα αὐταρέσκειαν καὶ τὸν διάχιτον γραμμοσιμότηταν. Πῶς ἀρά γε δικαιολογεῖται ἡ τοιαύτη ἀλλοζούση του, διάθεσις; Εἴγεν ἀλλήδες διτοι οι σύγχρονοι τοῦ Ὁράτιον, πλὴν τοῦ Μαικήνου, συστηματικῶς παρεγγάριζον τὴν ἀξίαν τῆς λυρικῆς του μούσης καὶ σκοπίμως δὲν ἀπέδιδον τὴν προσήκουσαν ἀξίαν εἰς αὐτήν 1) ἐκ φθόνου, διότι ὑπερεῖτον αὐτῶν 2) ἐκ μίσους, διότι διὰ τῶν σατιρῶν του πολλοὺς ποιητὰς καὶ ἀλλὰ πρόσωπα τῶν Ρωμαίων ἔθιγε καὶ 3) λόγω τῆς ταλεντῆς του ταταγωγῆς. Οὕτω δέημηστηρησεν ἐχθρός, οἱ δόποιοι ἡδιαφόρησαν πρὸς τὸ ποιητικόν του τάλαντον καὶ δὲν ἐπέτρεψαν τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ποιημάτων του εἰς τὰ σχολεῖα· διότι συνέβη μὲ τὸν Βεγγίλιον. Τούτων οὖτες ἔχοντων, εὐλογούντων εἶναι δὲ ποιητὴς τῶν σατιρῶν καὶ τῷ φῶδων, αἰσθανόμενος δαινιών μειωμένον εἰς τὴν συνέδησην τῶν συγχρόνων του καὶ δοκιμάζων πυκνάν διὰ τὴν προσγενομένην ἀντῆς ἀδικιαν καὶ εἰς πεισμόν τῆς ἀδιαφορίας αὐτῶν, ἥτις τοινῆς συνεχῶς καὶ ἐντόνως τὴν βαθεῖαν τον πλέοντα εἰς τὴν μειλλοτικὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ποιητικοῦ του ἔργου καὶ νέοντεμπη, οὐορεὶ διαμαρτυρούμενος, τὰ ὑπερήφανα κύματα τῆς φωνῆς του διὰ τὴν ἀθανασίαν τῆς λυρικῆς του μούσης καὶ τὴν ἀφθιτον δόξαν τοῦ ποιητικοῦ του δαιμονίου.

Νόημα: Εἰς τὴν φόδην ταύτην, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τὸν ἐπίλογον τῶν φῶν τοῦ Γ' βιβλίου, ὁ ποιητὴς ὁμιλεῖ περὶ τῆς ποιητικῆς του δόξης μὲ περισσοτέραν βεβαιότητα καὶ ὑπέρομετρον ὑπερηφάνειαν. Λέγει λοιπὸν ὅτι τὸ ἔργον του εἶναι μνημειῶδες, διαρκέστερον τῶν χαλκίνων ἀνδριάντων τῶν ἥρωών καὶ ὑψηλότερον τῶν βασιλικῶν τάφων τῆς Αἰγύπτου. Δὲν πρόκειται νὰ καταστραφῇ τοῦτο, ἀπὸ τὴν διαβρωτικὴν ἐπίλρασιν τοῦ δύμβου οὔτε ἀπὸ τὴν μανίαν τοῦ Βορρᾶ οὔτε ἀπὸ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου τὸ φθαρτόν του σώμα ἀναμφισβήτητος θὰ ἀποσυντεθῇ, ἀλλ' ἡ διὰ τοῦ ποιητικοῦ του ἔργου λάμψις τοῦ πνεύματος θὰ ἀκτινοβολῇ καὶ, ἐφ' δσον θὰ ὑπάρχῃ ἡ αἰωνία Ρώμη, θὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ αἰωνιότης τοῦ ποιητοῦ. Ἀναγγωρίζει, ἐν συνεχείᾳ, τὴν ἐλληνικὴν ἐπίλρασιν εἰς τοὺς στίχους του καὶ καυχᾶται ὅτι ὁ νίδιος πτερωχὸν ἀπελευθέρουν ἀνεδείχθη ὁ πρῶτος Ρωμαῖος λυρικός. Ἐν κατακλεῖδι τῆς φθῆς ἐπικαλεῖται τὴν Μελπομένην, ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τῆς ὅποιας ἐδημιουργήθη τὸ ποιητικόν του μνημεῖον, ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ στεφανώσῃ τὴν κόμην του διὰ στεφάνου Ἀπολλωνείου δάφνης.

Περιλήψεις. 1) Ἡ βεβαιότης τοῦ ποιητοῦ διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ποιητικοῦ του ἔργου. 2) Ἡ αἰωνιότης τῆς Ρώμης ἐξασφαλίζει τὴν αἰωνιότητά του καὶ 3) Ἐπικλησις πρὸς τὴν Μελπομένην.

Μέτρα: Ἀσκληπιάδειον πρῶτον, ἡ στροφὴ μονόκωλος.

Exegi monumentum aere perennius (τετράκις)

024000028164

ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ (ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ)

1. Ἀναγνωστικὸν Ἀρχ. Ἐλλ. γλώσσης (Γ. Ζούκη) Γ' καὶ Δ' Ταξ.
2. Ἐκλογαὶ ἔξ ἀρχαίων Ἐλλήνων συγγραφέων . . . (Δ' »)
3. Ξενοφῶντος Κύρου ἀνάβασεως ἐκλογαὶ . . . (Δ' »)
4. Ξενοφῶντος Ἐλληνικῶν Βιβλία A' καὶ B' . . . (Δ' »)
5. » » Γ' καὶ Δ' . . . (Δ' »)
6. Ἀρριανοῦ ἀνάβασις Ἀλεξάνδρου Βιβλ. A' . . . (Ε' »)
7. » » Βιβλ. B' . . . (Ε' »)
8. Λυσίου λόγοι (ὑπὲρ Ἀθηνάτου - κατὰ Σιτοπωλῶν) (Ε' »)
9. Ἡροδότου Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν Ιστοριῶν . . . (Ε' »)
10. Ἰσοκράτους Λόγοι πρὸς Δημόνικον καὶ Νικοκλέα (Ε' »)
11. Λατινικὸν Ἀναγνώσματάριον (Ε' »)
12. Lhomond de viris illustribus urbis Romae (Ε' »)
13. Δημοσθένους A' Ὁλυνθιακὸς (ΣΤ' »)
14. » B' Ὁλυνθιακὸς (ΣΤ' »)
15. » A' Φιλιππικὸς (ΣΤ' »)
16. » B' Φιλιππικὸς (ΣΤ' »)
17. Λυκούργου κατὰ Λεωκράτους λόγος καὶ Ἰσοκράτους Ἐπιστολαὶ πρὸς Φίλιππον (ΣΤ' »)
18. Θουκυδίδου Πλαταιϊκά (ΣΤ' »)
19. Ὁμήρου Ὁδυσσείας (A' ῥαψῳδία) (ΣΤ' »)
20. Κορνηλίου Νέπωτος Hamilcar - Hannibal (ΣΤ' »)
21. Καὶσαρος de bello civili (Σ' »)
22. Πλάτωνος Κρήτων (Ζ' »)
23. Πλάτωνος Ἀπολογία Σωκράτους (Ζ' »)
24. Θουκυδίδου Δημηγορία Πλαταιαίων - Θηβαίων (Ζ' »)
25. Εύριπίδου Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις (Ζ' »)
26. Εύριπίδου Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αὐλίδι (Ζ' »)
27. Λυρικῶν ποιητῶν ἐκλογαὶ (Ζ' »)
28. Ὁμήρου Ἰλιάδος ἐκλογαὶ (A' καὶ Γ' ῥαψῳδία) (Ζ' »)
29. Κικέρωνος ὁ Γ' κατὰ Κατιλίνα λόγος (Ζ' »)
30. Ὁβιδού μεταμορφ. Phaethon—Niobe (Ζ' »)
32. Σοφοκλέους Ἀντιγόνη (Η' »)
33. Θουκυδίδου δ Περικλέους Ἐπιτάφιος (Η' »)
34. Πλάτωνος Φαίδων (Η' »)
35. Πλάτωνος Πρωταγόρας (Η' »)
36. Θεοκρίτου εἰδύλλια (Η' »)
37. Ὁμήρου Ἰλιάδος ἐκλογαὶ Ζ' καὶ Ι' ῥαψῳδία (Η' »)
38. » » Ω' ῥαψῳδία (Η' »)
39. Βεργίλιου Αἰνειάδος Ἐκλογαὶ A' Βιβλ. (Η' »)
40. » » B' » (Η' »)
41. Κικέρωνος Somnium Scipionis (Η' »)
42. Ὁρατίου Ωδαί (Η' »)

Λατινικά θέματα

Γυμνάσματα περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀττικὴν διάλεκτον